

Sẽ Mãi Bên Nhau

Contents

Sẽ Mãi Bên Nhau	1
1. Chương 1: Gặp Gỡ – Làm Quen	2
2. Chương 2: Thân Thế . “tôi Về Đây Không Phải Để Học”	4
3. Chương 3: Bạn Mới	5
4. Chương 4: Thông Báo Mới – Chuyển Nhà – Luyện Tập – Tình Cảm Chớm Nở	8
5. Chương 5: Cuộc Thi – Yêu Cầu Bất Ngờ – ”nhờ” Cô Mà Tôi Ms Đc Tỏa Sáng Như Vậy” . . .	16
6. Chương 6: Bắt Cóc – Cảm Xúc Lạ – “có Lẽ Anh Đã Yêu Em”	26
7. Chương 7: Đến Đảo Jeju – Hành Động	29
8. Chương 8	31
9. Chương 9: Nhật Anh Bị Cướp Mất – “cảm Ơn Anh – Lâu Lắm Rồi Tôi Mới Đc Vui Như Vậy”	35
10. Chương 10: Lời Tỏ Tình Bất Ngờ – Tôi Sẽ Đợi . Nhất Định Sẽ Đợi Em	39
11. Chương 11: Sóng Gió Bắt Đầu Ấp Đến – Hari ... Ken – Chị , Em Tìm Đc Tung Tích Của Tên Sát Thủ Đó Rồi	40
12. Chương 12: Ốm – Hy Vọng Càng Lớn Thất Vọng Càng Nhiều – “xin Cô Hãy Buông Tha Cho Cô Ấy”	43
13. Chương 13: “tôi Đồng Ý Chuyện Anh Muốn.” – “cô...cô...giết.... Ch...cha Minh ?”	45
14. Chương 14: Đau... Sợ Hãi “đồ Phũ Thủy, Đồ Cáo Già”	47
15. Chương 15: Thất Vọng- “tao Xin Lỗi Vì Đã Hiểu Nhầm Mà” – “tao Muốn Ở Bên Mà. Chúng Ta Sẽ Cùng Nhau Vượt Qua Nỗi Đau Đây” –	48
16. Chương 16: Tiếp Tục Những Chuỗi Ngày Đau Khổ ... – “tôi Sẽ Đi Anh”...	50
17. Chương 17: Đi Anh – Nhớ	53
18. Chương 18: Những Lời Vũ Đã Nói – “tao ... Thực Sự Hối Hận Rồi . Tao Xin Mà , Quý Xin Mà ,hãy Cho Tao Đc Thấy Cô Ấy 1 Lần , Chỉ 1 Lần Thôi”	54
19. Chương 19: Gặp Lại – Đau Càng Thêm Đau – “sao Uống Rượu Hoài Vậy ?”	55
20. Chương 20: Đau – “xin Em , Đừng Đi , Tôi Xin Em , Chỉ Lần Đây Thôi Cx Đc . Tôi Nhớ Em”	57
21. Chương 21: Đối Diện – ” Nếu Tôi Nói Tôi Nhớ Em Thì Sao ? ” – “anh Đang Trêu đùa Ai Vậy?”	58
22. Chương 22	60
23. Chương 23: Tại Nạn – “hãy Cứ Hận Tôi Như Vậy , Tôi Sẽ Yên Tâm Hơn”	61
24. Chương 24: Tình Lại Liệu Có Phải Là Kết Thúc ? – “bác Tin Rằng Nó Sẽ Tĩnh , Bởi Vì Nó Còn Phải Chăm Sóc Cháu Nữa Cháu Gái A”	62
25. Chương 25: Lại Là Đau – “khánh... Đừng ... Đừng Như Vậy ... Cậu... Cậu K Đc Chết ... Tôi Còn Chưa Nói Yêu Cậu Cơ Mà” –	64
26. Chương 26: Hân Có Thực Sự Đã Chết ?	64
27. Chương 27: Tổ Tình - Happy Ending	67

Sẽ Mãi Bên Nhau

Giới thiệu

Nhân vật không thuộc về tác giả nhưng số phận nhân vật do tác giả quyết địnhP/s : Lần đầu em viết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/se-mai-ben-nhau>

1. Chương 1: Gặp Gỡ – Làm Quen

ại một căn biệt thự sang trọng bậc nhất Việt Nam...

– Mẹ...mẹ ơi...đừng....đừng....đừng bỏ conmẹmẹ ơi...đừng...đừng....- nó hét lên, bên ngoài là tiếng gào thét của Bảo: – Hân ...Hân ...Hân ơi em sao vậy? Hân...Hân

Nó bật dậy , cùng với đó là tiếng đập cửa của Bảo(*tác giả : chắc tại sốt ruột quá đó mà ...Thương em gái ghê *Bảo : chuyện ta mà *tác giả: có bóng dáng tự sướng quanh đây..--)

– Hân! Em lại gặp ác mộng đó à ? – Bảo nói với vẻ lo lắng.

– Hai ơi hic hic...mẹ...mẹ... – Nó vẫn còn sợ hãi . Giấc mơ đó , nó vẫn gặp mỗi đêm, nhưng khi gặp, nó vẫn không thể nào hết sợ.

– Hai ở đây rồi , đừng lo – Ôm em gái vào lòng, Bảo khẽ an ủi . Chết tiệt , cái giấc mơ đó làm phiền em gái anh hoài.

Nó ngược khuôn mặt ướt đẫm nước mắt lên nhìn anh trai , đôi mắt sưng húp vì khóc nhiều : -Em k sao đâu. Hai xuống nhà trước đi.

– Được rồi. Đồng phục hai treo trong tủ ấy. Hôm nay sẽ nhập học đó.

– Em biết rồi – Nó nói rồi bước vào phòng tắm

15 phút sau...

Bước ra phòng tắm là một cô gái xinh đẹp trong bộ đồng phục trường Star : áo trắng , váy kẻ caro màu đỏ, áo ghi-lê khoác ngoài và chiếc nơ đồng màu với váy, mái tóc nâu, hơi xoăn làm cô trở nên xinh đẹp lạ kì. Bước ra khỏi phòng tắm , nó đi đến bàn trang điểm, trang điểm nhẹ để che đi đôi mắt còn sưng của mình.

Nó bước xuống nhà, ngoài sân Bảo đang mở cửa chiếc Lamborghini Veneno Roadster đợi sẵn:

– Em không ăn sáng sao ? – Anh nhẹ nhàng hỏi.

– Lát em ăn ở căn-tin – Nó nói, vẫn không quên giữ nguyên vẻ lạnh lùng.

Bảo muốn nói nữa cũng không đc nên đành im lặng và mở cửa xe cho nó. 5 phút sau , hai anh em đã đến được trường . Bước xuống xe là một người con trai cao , đẹp và cực kì thân thiện. Anh nở nụ cười thật tươi mở cửa xe cho người con gái trên xe. Bước xuống xe bây giờ là một cô gái xinh đẹp nhưng rất lạnh lùng trong bộ đồng phục của trường. Chiếc mũ đen trên đầu như càng tăng thêm vẻ lạnh lùng ấy.

– Trời ơi hot boy Gia Bảo đi cùng ai kia ! Xinh dữ – học sinh nam 1

– Gia Bảo hôm nay đẹp trai quá đi – học sinh nữ 1

– Trời ơi cô gái kia đẹp quá – học sinh nam 2

– Đẹp gì chứ ? Chảnh thì có – học sinh nữ 2

....

Nó không quan tâm đến những gì họ nói, cố bước đi thật nhanh vì chỗ đó giờ đang rất ồn ào bởi sự xuất hiện của các hoàng tử và công chúa trường Star. Nó rất ghét sự ồn ào này , bước nhanh thoát khỏi chỗ đó , nó nhắn tin cho Bảo nói là đi dạo rồi đi tìm chỗ nào để không ai để ý . Nhưng...mọi hành động của nó đều đã được thu vào ánh mắt của ai đó...Và người đó không ai khác chính là hần. Cũng như nó, hần ghét sự ồn ào này. Hần bước nhanh vào khu rừng sau trường

Và...định mệnh đã cho họ gặp nhau

Hần bước vào rừng...chợt thấy có bóng người,liền đi nhanh đến đó không chút do dự. Và...hần đã sững sốt trước khung cảnh nơi này...Dưới tán cây anh đào, có một thiên thần đang say giấc, làn da trắng hồng, mái tóc nâu xõa ra, đôi mắt nhắm tịt, khuôn mặt xinh đẹp vương chút cánh hoa anh đào trông yên bình đến lạ . “Đây chẳng phải cô gái lúc này sao ?”- Hần thầm nghĩ.

– Mẹ ...mẹ ...mẹ ời...mẹ...- Nó nói trong giấc mơ, khuôn mặt xinh đẹp thấp thoáng những giọt nước mắt .

– Cô gái này...chẳng nhẽ cũng có nỗi đau giống mình sao ? – Hần thầm nghĩ – Cô thật đặc biệt đấy – Hần vô thức mà nói lên. Nhưng lời nói đó đã vô tình làm ai đó thức giấc...

Nó dậy...ngước khuôn mặt ướt đầm nước mắt nhìn người trước mặt. Sau 1 vài giây thắc mắc, nó đứng dậy đội mũ , quay đi k nói 1 lời . “Đến lúc phải vào lớp rồi”. Nó thầm nghĩ và đi vào phòng hiệu trưởng.Để lại cho hần sự ngạc nhiên khó hiểu .

Cộc...cộc...

– Vào đi – giọng nói trầm ấm của hiệu trưởng vang lên

Nó mở cửa bước vào, ông hiệu trưởng niềm nở :

– Chào mừng tiểu thư đến với học viện hoàng gia Star...Chúng tôi xin...bla bla bla...

Nó k quan tâm đến lời ông hiệu trưởng nói lạnh lùng đáp : – Lớp ?

– Dạ tiểu thư sẽ học lớp 11Z cùng với thiếu gia Gia Bảo ạ. (Cả 6 anh chị này đều học xong đại học rồi nhá. Bây giờ chỉ đi chơi và lấy bằng tốt nghiệp thôi).

– Không cần dẫn. – Nó nói rồi quay đi

– Dạ ...chào tiểu thư – Ông hiệu trưởng thở phào nhẹ nhõm. Nghe danh tiểu thư tập đoàn Frozen lạnh lùng đã lâu nhưng đúng là trăm nghe không bằng 1 thấy. Tiếp xúc rồi mới biết còn lạnh hơn cả những gì ông đã nghe kể. May mà tiểu thư đi sớm , nếu còn ở đây nữa chắc ông chết vì rét mất.

Nó bước đến trước cửa lớp 11Z. Lớp đó lúc này ồn như cái chợ.

– Các em trật tự. Hôm nay chúng ta có học sinh mới. – Tiếng cô giáo chủ nhiệm vang lên. Quả nhiên có hiệu nghiệm. 21 cái mồm im phăng phắc. Cô thầm mãn nguyện về tài năng của mk (tác giả : tự sướng dễ sợ) rồi quay sang Nó : – em vào đi

Nó đi vào , mặt lạnh không chút cảm xúc . Tiếng ồn ào vang lên

– Đây là con nhỏ đi cùng với Gia Bảo hồi sáng mà – Học sinh nữ 1 – Chắc chỉ giả vờ lạnh lùng thôi

– Xinh dữ – hs nam 1

– Trời ơi đẹp quá – hs nam 2

– Đẹp gì chứ ? Chảnh thì có – hs nữ 2

....

– Em giới thiệu đi – cô giáo nói

– Gia Hân, học sinh du học từ Anh về – Nó vẫn lạnh lùng, mặt không thèm nhìn lấy cô giáo hay những đứa sẽ là ‘bạn bè’ của mình lấy 1 lần.

– aaaaaa.... Hân !!!!! Mà về hồi nào vậy ? – Nhật Anh nghe tên Gia Hân thì nhìn ngay lên bảng. Kia là cô bạn thân của cô mà ! Không kìm được cảm xúc , Nhật Anh chạy ngay lên bảng ý muốn ôm cô bạn yêu quý của mình.

Nó mặc kệ cô bạn thân iu quý, khê tránh và ‘Rầm’ Thôi xong, Nhật Anh bây giờ đang...”Ôm” bảng

– Mà...Mà...- Nhật Anh tức giận

– Chỗ ? – Nó k quan tâm , lạnh lùng hỏi cô giáo (*tác giả : vâng ... và chị Nhật Anh đã ăn 1 quả bơ không hề nhỏ)

– À em ngồi bàn cuối cạnh Khánh nhé – cô chỉ vào cái bàn mà có 1 cậu bạn đang ngủ.

– Ô kia lại ngồi cạnh hotboy. Nó làm gì mà được như vậy chứ – hs nữ 1

– Kiểu j cx bị đuổi thôi....- hs nữ 2

.....

Lại 1 lần nữa không quan tâm. Nó bước xuống bàn hân đang ngồi. Chỉ vào :

– Đây ?

– Uk đúng rồi. Em ngồi đó nhé

– Cảm ơn – Nó đáp rồi lạnh lùng rồi ngồi xuống ghế , gục đầu ngủ.

Đến giờ ra chơi , cả nó và hân mới thức dậy , thấy cạnh mình có 1 người con gái thì hân rất khó chịu.

– Tại sao cô lại ngồi đây ?- hân hỏi , giọng nói có chút bực bội.

– Thích – Nó lạnh lùng . Giương đôi mắt màu xám tro nhìn hân

Hân hơi bất ngờ, đó không phải cô gái lúc nãy hay sao ? Tại sao lại ở đây? Kệ nhưng cô ta không thể ngồi đây đc.

– Cô đi ra chỗ khác ngồi cho tôi – Hân đáp. Mặc dù cô gái này có chút gì đó rất đặc biệt nhưng hân không muốn bất cứ ai ngồi chỗ này . Hân muốn chờ người con gái ngày xưa quay về chỗ này và ngồi bên hân.(tg: vẽ trò ... Hân:*bẻ tay* : Hình như lâu lắm rồi ta không đánh người thì phảitg*cầm dép* *chạy *: dạ em bít rồi , em thề không dây dưa đến mấy người nữa)

– Lí do ? – Nó lạnh lùng đáp . Đây không phải người lúc nãy sao ? Nhưng cô ghét những cái thể loại như thể.Được. Nếu muốn chơi cô sẽ chơi tở cùng với hân.

– Cô... đứng dậy và biến khỏi đây ngay !

– Không

– Cô...

– Sao cháu ?

– Hân ta xuống căn tin thôi- Tiếng Bảo vang lên

– Bảo ! Cô ta là ai ? – Hân thắc mắc như nói lên thắc mắc của Vũ.

Bảo cười tươi :- Xuống căn tin rồi nói.

2. Chương 2: Thân Thế . “tôi Về Đây Không Phải Để Học”

Tại căn tin....

Căn tin xưa nay đã ồn ào nay còn ồn hơn vì góc cuối căn tin đang tập hợp những phần tử đẹp trai đẹp gái nhất trường lại còn là những thiếu gia, tiểu thư của tập đoàn lớn. Và đặc biệt hơn...Giữa đám bọn họ là một người con gái , đẹp như tranh vẽ, làn da trắng bóc nhưng khuôn mặt lạnh lùng đến đáng sợ , tai đeo headphone không quan tâm đến mọi thứ.

– Hân ! em ăn gì ? – Bảo nói

– Như cũ – Nó vẫn lạnh lùng

– Đc rồi. Nhật Anh em dùng gì ?

– Em cũng như cũ

– Được rồi . Bảo nói rồi kéo hân đi mua (*tác giả: mua có tí đồ mà kinh vậy á ? *Bảo: con kia mày không bít gì đừng có nói nhá bọn kia ăn nhiều lắm đó)

1 lát sau Bảo đã mang đồ về. Nó nhận lấy đồ rồi lặng lẽ ăn.

Còn lại sau khi nhận đồ thì đang đổ dồn về 1 phía...

– Bảo ! Mày mau nói đi __ Vũ lên tiếng

– Hân là em gái tao – Bảo nói

– Hả????? vậy có nghĩa là.... – Vũ lên tiếng

– Là con gái út và cũng là cánh tay phải của chủ tịch tập đoàn Frozen – Hân này giờ im lặng cũng lên tiếng.

– Ủ ôi ! Không ngờ đó – Vũ nói

– Hân ! Để anh giới thiệu em với mọi người nhá __ Bảo tháo cái headphone trên tai nó ra nói.

– Ko cần __ Nó lạnh lùng trả lời

– Tại sao ? __ Cả lũ còn lại hỏi

– Tôi về đây không phải để học

– Vậy cô về đây làm gì __ Hân thắc mắc

– Anh không cần biết __Nó đứng dậy bỏ đi . Bọn người này thực sự rất ồn ào làm nó thấy khó chịu.

Nó ra vườn sau trường , chỗ này làm nó thấy rất thoải mái. Nó im lặng và yên tĩnh đến đáng sợ , nhưng nó lại thích như vậy , không còn cái cảm giác bị người khác để ý, không còn cái sự lo lắng đề phòng. Nơi này làm nó thấy thư giãn. Nó như trở lại là chính mình.

Trong khi đó Tại căn tin trường...2 con người đang tra tấn Gia Bảo và Nhật Anh:

– Bảo mày mau nói đi

– Tao xin lỗi tao không thể nói

– Nhật Anh mau nói đi

– Xin lỗi em cũng không thể nói

– Bọn mày....

– Bọn tao xin lỗi . Đến khi nào cái Hân tạm quên đi kí ức đó bọn tao mới có thể nói. Nhưng tao nói luôn : nó cũng giống chúng ta, đều học xong đại học rồi và đang giúp việc cho ba ở công ti.

3. Chương 3: Bạn Mới

9h30 sáng...Tại học viện zodiac ...

Lớp 11 Z đang học Toán , giờ học mà học sinh lớp này ghét nhất vì nó quá khó lại thêm bà cô già khó tính.Lớp bây giờ đang ồn như cái chợ.

Nó không quan tâm những gì xung quanh, tai đeo earphone, bật nhạc cỡ lớn nhất, mắt dán vào cái laptop trước mặt.

Ngôi sao ấy tỏa sáng trên bầu trời

Ánh sáng lấp lánh của ngôi sao ấy xa xôi quá

Như em vừa bước vào trái tim anh

Ngôi sao ấy đã khắc sâu vào trái tim anh

Ngôi sao ấy luôn tỏa sáng trong lòng anh

Em có nghe thấy một giọng nói run run không?

Oh ngôi sao

Em có cảm nhận được trái tim đam mê của anh?

Em chính là ngôi sao của anh,

Đã từ lâu lắm rồi,

Anh đã biết em chính là tình yêu,

Mà anh hằng mong ước,

Hãy cho anh được ở bên cạnh em,

Dù thời gian có trôi đi,

Anh hy vọng em sẽ mãi tỏa sáng như thế,

Trái tim anh nguyện sẽ chỉ trao riêng em mà thôi,

Ngôi sao ấy đã khắc sâu vào trái tim anh

Ngôi sao ấy luôn tỏa sáng trong lòng anh

Anh nghĩ ngôi sao đó chính là em

(Star- Kang min Hyuk)

Đang tập trung vào việc , bỗng điện thoại Nó reo lên. Nhìn vào điện thoại thấy rõ cô bạn thân mình gọi , Nó mới bắt máy

– Chuyện gì ? – Mặc dù là bạn thân gọi, nó vẫn giữ nguyên cái giọng lạnh lùng của mình

– Hic , mà ỳ thật đấy, chả nhẽ cứ có chuyện gì tao mới được gọi à ỳ à ? __ Đầu dây bên kia vang lên giọng nhõng nhẽo.

– Vậy thôi tao đang bận cúp máy đây – Nó vẫn lạnh lùng, gì chứ cô bạn này cô đâu còn lạ lẫm gì, chắc chắn có việc gì đó , chỉ là muốn nhõng nhẽo thôi.

– Ấy ấy đừng ! – Diệp hoảng hốt – Mà ỳ ra đón tao đi đang ở sân bay nè

– Mà ỳ về ? Tại sao?

– Nhớ mà ỳ chứ sao ? Không có mà ỳ làm gì có ai chơi đâu

– Được , vậy chờ đó tao đến đón – Nó nghe vậy , có chút vui. Thực sự nó cũng đang rất nhớ cô bạn này. Từ nhỏ đến lớn, ngoài bố cô, anh trai cô và Nhật Anh ra thì Diệp là người đầu tiên có thể tiếp xúc và nói chuyện vs cô.

– Nhanh lên đấy máy bay sắp hạ cánh rồi- Diệp nhõng nhẽo

– Biết. – Nó nói rồi cúp máy . Nó đứng thẳng dậy , cho cái laptop vào trong cặp rồi ngang nhiên đứng dậy đi ra khỏi lớp trước mặt cô giáo và bạn bè.

– Em kia đứng lại cho tôi – Giọng nói ‘oanh vàng’ của bà cô dạy toán vang lên.

Nó nghe thấy nhưng không nói gì cứ thản nhiên đi ra khỏi cửa.

– Nếu em không đứng lại tôi sẽ phạt em đó – Bà cô đe dọa

– Tùy – Nó vẫn không thèm quay mặt lại , lạnh lùng nói rồi bỏ đi

– Tôi sẽ nói hiệu trưởng đuổi học em – Bà cô đe dọa lần 2

– Sao cũng đc – Nó vẫn tiếp tục điệp khúc lạnh lùng

– Hân en đứng lại quay vào lớp đi – Bảo lên tiếng

– Không thích – Nó vẫn lạnh lùng làm cho cả lớp há hốc mồm. Người nói vs Gia Bảo như vậy từ trước đến nay ngoài hân ra thì chưa hề có ai. Đến cả Vũ và Nhật Anh cũng chưa từng làm vậy .Vậy mà con bé mới vào trường này dám....

– Hân em không thích cũng được nhưng em nghĩ mà xem nếu ba biết được chuyện này ba sẽ bắt em về bên đó đó. Em quên mình về đây để làm gì rồi sao ? – Bảo thuyết phục

– Cô ơi chắc bạn ấy có việc cô tha cho bạn ấy đi ạ – Nhật Anh thuyết phục

– Nếu em còn mở miệng ra nói 1 lời nào nữa cô sẽ phạt luôn cả em – Bà giáo tức giận .- Tha cũng được , nếu em muốn thì có thể đi nhưng phải làm đc bài toán trên bảng kia trong vòng 15 phút đã – Nghĩ 1 lúc, bà giáo nói rồi chỉ vào bài toán đánh đố trên bảng.

Cả lớp há hốc mồm, có 1 số đứa đang rất vui, con bé ấy chết chắc rồi, đến cả hân học toán siêu nhất lớp thì cũng phải 20 phút mới xong cái bài chết người ấy vậy mà đằng này con bé ấy chỉ có 15 phút. Bà giáo nhếch miệng , thầm nghĩ “tha cho cô sao k bao h bài toán này bà ấy còn mất tới tận 60 phút để giải thì cô bé này với 15 phút sao có thể ?” .

– Cô ơi cô tha cho bạn ấy đi ạ – Nhật Anh vẫn lên tiếng.

– Em ngồi im đó cho tôi – bà giáo tỏ vẻ tức giận nhưng khẽ nhếch môi với vẻ đắc thắng.

Nó khẽ thấy phản ứng của bà giáo như thế , nó hiểu ngay được ý định đen tối này. Bà ta muốn dìm nó sao ? Chưa đủ tuổi . Được . Nếu muốn thế nó sẽ cho bà ta xem .

– Nhưng cô.... _ Nhật Anh vẫn nài nỉ

– Không cần – Nó lên tiếng cắt ngang lời Nhật Anh rồi quay sang bà giáo, giọng điệu thách thức – Nếu giải được thì sao?

– Nếu được em có thể ra khỏi đây. _ Bà giáo hơi bất ngờ. Cô gái này quả là có khí phách hơn người. Dường như cô ta không biết sợ là gì.

– Chỉ có thể ? Không đáng – Nó vẫn lạnh lùng

– Được nếu em có thể giải xong bài toán này thì từ nay về sau giờ của tôi em muốn đi đâu, làm gì tùy ý em, tôi sẽ không phản ứng gì – Bà cô hơi lúng túng trước hành động đó nhưng rồi cũng giữ lại được bình tĩnh mà trả lời

– Chỉ có vậy ? – Nó vẫn lạnh lùng

– Cô sẽ dọn vệ sinh trường cho em nếu em làm trong 10 phút – Bà giáo nói . Bà không tin cô ta có thể giải với tốc độ nhanh gấp đôi của hân và gấp 6 của bà.

– Được . Bà nhớ đấy _ Nó khẽ nhếch môi cười nửa miệng, hiên ngang đi lên bục giải bài, quay sang cô giáo

– Tính giờ đi

Cô giáo bấm giờ , cả lớp lo lắng cho nó .

Quả nhiên sau 10 phút Nó đã giải xong bài tập này. Cả lớp há hốc mồm. Cô gái đó thực sự rất rất thông minh. Nó không quan tâm quay sang bà giáo nói với vẻ thách thức : “Nhớ giữ đúng lời ” . Rồi bỏ đi

- Hân em không ở lại xem kết quả sao ? - Bảo hỏi
- Biết rồi thì xem làm gì ? - Nói rồi nó bỏ đi. Chắc Diệp đang đợi nó lâu lắm rồi.
- Tại sân bay Phi cơ riêng nhà Diệp hạ cánh cũng là lúc nó đến nơi. Bước xuống xe là 1 cô bé rất xinh đẹp , nở 1 nụ cười thiên thần vs bạn mình , cô nói
- Đợi tao lâu chưa ? Dạo này mày thế nào ?
- Vừa đến. Cũng ổn - Nó nói mặt không chút cảm xúc
- Mày không hỏi tao thế nào sao ?
- Biết rồi hỏi làm gì ? - Nó nói
- Được rồi đi nhanh lên bọn họ đang nhìn mình kìa - Diệp nói rồi chỉ vào đám người ở sân bay
- Đi đâu ?
- Về trường. Tao đăng kí nhập học ở trường mày từ hôm qua rồi
- Được . Đi về thôi.
- Diệp và Nó về đến trường chỉ sau 10 phút . Nó lên lớp , Diệp lên phòng hiệu trưởng, nó quay về lớp
- Hân em vừa đi đâu vậy ? - Bảo hỏi
- Đón bạn - Nó trả lời giọng vẫn lạnh lùng
- Vậy bạn đâu - Hân lên tiếng
- Tí nữa vào - Nó trả lời cộc lốc
- Các em hôm nay chúng ta có thêm 1 bạn mới .- Cô giáo lên tiếng - Em vào đi
- Chào các bạn mình là Diệp bạn thân của Hân mới chuyển từ Anh về mong các bạn giúp đỡ.
- aaaaaa ! Diệp mày về lúc nào thế ? - Nhật Anh hét lên
- aaaa bỏ tao ra đi . Nghẹn chết tao rồi
- Hi hi tao xin lỗi
- Thưa cô em ngồi với bạn Hân được không ạ?
- Không được em ạ chỗ đó có người khác ngồi rồi em ngồi bàn cuối cạnh Vũ nhé.
- Dạ vâng vậy cũng được ạ.
- Chào bạn mình là Diệp rất vui đc gặp bạn.
- Chào. Bạn mình là Vũ.
- Có gì bạn giúp đỡ mình nhé - Diệp cười tươi
- Uk chắc chắn rồi

4. Chương 4: Thông Báo Mới – Chuyển Nhà – Luyện Tập – Tình Cảm Chớm Nở

Giờ ra chơi đến , cả lũ kéo nhau xuống căn tin, Nó cũng bị 2 con bạn kéo xuống.

Căn tin bây h nhộn nhịp hơn với bao nhiêu là người, hơn nữa lại có sự xuất hiện của 6 con người đẹp như tranh vẽ

- Các em sắp tới trường sẽ kỉ niệm 20 năm thành lập nên sẽ tổ chức 1 buổi thi văn nghệ . Mỗi lớp sẽ có 3 bạn nam và 3 nữ thi đấu, phần thưởng cho lớp thắng sẽ là chuyến du lịch ở đảo jeju nhật.

- Yeah..... Cả căn tin như vỡ òa . Nó nhũn mỳ.Ồn ào quá ! Nó ghét kiểu này.
- Im hết cho tôi - Nhật Anh và Diệp cùng lên tiếng, 2 người đã thoáng thấy nó khó chịu.
- Cả căn tin im phăng phắc . Chúng nó kéo nhau vào lớp.
- Các em ! chắc các em cũng đã nghe thầy hiệu trưởng nói j rồi chứ
- Dạ vâng
- Vậy đc lớp ta sẽ cử ai đi thi đây ?
- Dạ 6 bạn bàn cuối thừa cô , cả lớp reo lên
- Nó nhũn mỳ , nó từ xưa đến nay k hề thích mấy cái trò này.
- K - Nó giọng lạnh lùng nói
- Tại sao ?- Cả lớp quay xuống nhìn nó
- K thích - Mày đẹp nhũn lại , nó lạnh lùng trả lời
- Nếu Hân k đi bọn e cx sẽ k đi đâu ạ - Nhật Anh và Diệp cùng lên tiếng
- Ở đó là nơi chế tạo vũ khí tốt nhất , cô k mún đi sao ? - Hân quay sang Nó nhẹ nhàng hỏi
- Anh điều tra tôi ?
- 1 chút
- K phải chỉ có vậy đúng k ?
- Cô cũng thông minh đấy. Đúng. Những bang phái chống đối lại bang mình ở bên đó rất nhiều
- Anh cx k vừa nhĩ ? Điều tra đc về tôi đc như thế k phải dễ
- Chỉ là trực giác thôi. Lần đầu gặp trông cô rất quen nhưng vì trong bang luôn đeo mặt nạ nên k để ý. Suy nghĩ lại ms thấy cô giống Kill.
- Anh k phải là Devil sao ?
- Là tôi.
- Đc thôi . Nếu vậy nói vs cha nuôi đi . Tôi và anh sẽ cùng đi
- Đc . Lâu lắm k giúp cha nuôi dẹp loạn rồi
- Chúng tôi sẽ tham gia - Hân và Nó đồng thanh nói
- Cả lớp được một phen ngạc nhiên . Hân từ trước đến nay k bao h để ý đến những cuộc thi kiểu này. Nó nhìn cũng k có vẻ j là muốn tham gia. Vậy mà họ...
- Hân em nói thật chứ - Bảo ngạc nhiên
- Hân thật ko vậy ? - Diệp và Nhật Anh đồng thanh
- K tin ? - Nó lạnh lùng hỏi lại
- Là thật chứ ? Sao hai đứa lại thay đổi quyết định nhanh vậy ? - Vũ ngạc nhiên
- Tao chưa hề nói k - Hân nói
- Các cậu k muốn tôi tham gia ? - Nó lạnh lùng
- K k có chứ - Diệp hào hứng nói - Mày thi thì tốt quá, bọn tao có người hát cùng rồi.
- Đc rồi vậy chiều nay tập trung ở đâu đây ? - Vũ hỏi.
- Tập trung hết tại biệt thự nhà tao đi - Bảo nói
- Tại sao ?

- K phải tập trung hết tại 1 chỗ thì sẽ dễ tập hơn sao ?
- Nhưng tại sao lại là nhà mày - Hấn cũng thắc mắc
- Biệt thự nhà Hấn có hơn 20 phòng ngủ, 2 phòng tập cách âm, 2 phòng thu , lại có cả sân vườn, bể bơi , phòng tập TDTT, có cả 2 cái gara, lại rất gần với trường nên rất tiện- Diệp nói 1 lèo
- Hấn e k phiền chứ ?
- Tùy.
- Đc vậy h về chuẩn bị đi rồi đến trường.
- 13h00 tại trường
- Đến rồi à? - Bảo hỏi
- Vậy đi thôi - Nó lạnh lùng
- Khoan đã bọn tớ k mang xe - Nhật Anh lên tiếng
- Vậy chia cặp đi - Vũ lên tiếng
- Chia làm sao đây ?
- Bốc thăm đi - Bảo nói - Hấn e đi đâu thế
- Về - Nó nói giọng lạnh lùng, quay mặt bỏ đi trước
- Em về với ai ? - Bảo hỏi
- 1 mình
- Em mang xe sao ?
- lúc này có đi mô tô đến - Nó trả lời rồi quay lưng bỏ đi. Xưa nay vẫn kiêu lời vậy
- Tao cx đi đây - Hấn nói rồi cũng đi theo nó
- Tại gara ...
- Ra đây làm gì ? -Nó thấy hấn đi ra thì ngạc nhiên hỏi
- K thế sao? - Hấn hỏi
- K - Nó lạnh lùng (tg : phũ quá đi)
- Cô thì có tại sao tôi lại k ?
- K thích
- Muốn đưa k ?
- Anh mang xe ?
- K mang nhưng luôn có ở trg.
- Hôm nay k có tâm trạng đưa. Về thôi
- Đc vậy thì để xe đó đi tôi chở cô về
- K thích. Anh k đi thì thôi - Nói rồi nó phóng xe về nhà
- Cô.... - Hấn ầm ức nhưng cx phóng theo sau
- Tại sân trường
- Tại sao tôi lại phải đi với hấn ta ? - Diệp ầm ức nói. Lúc mới vào cô tưởng Vũ ga lăng lắm nhưng ngồi cùng rồi mới biết anh thật đáng ghét hết mức
- Cô k đi vs tôi thì đi bộ về đi - Vũ nói giọng nguy hiểm

– Anh...- Diệp âm ức nói nhưng cx bước lên xe

10 phút sau 4 đứa đều đã có mặt tại biệt thự nhà nó

– Chậm 1 phút...- Nó đứng trước cửa , giọng lạnh lùng nói – Vào nhà đi rồi chọn phòng trên tầng 2.

Nó về phòng mình ở cuối hành lang. Phòng nó chỉ có 2 màu duy nhất ; Trắng và đen. Nhưng không quá lạnh lẽo. khắp phòng dán đầy ảnh Exo và SNSD . Nó , Diệp và Nhật Anh chính là những đứa cuồng SM Town , đặc biệt là SNSD và Exo . Thay đồ rồi bước ra ban công ngắm cảnh.Và k ngờ rằng phòng hắn lại ở ngay cạnh phòng mình.

– Cô thích những nơi như thế này sao ?

– Anh thì sao ?

– Tôi thích sự yên tĩnh. Nhưng cô cứ lạnh lùng như vậy k thấy cô đơn sao?

– K. Quen rồi

– Haizzz....muốn gần gũi cô một chút cx k đc rồi

– Đừng cố tiếp cận tôi. Anh sẽ nguy hiểm đấy

– Tôi từ trc đến nay vốn đã luôn trong tình trạng này rồi. Thêm chút cx chẳng sao. – Hắn cười nhạt – Mà cho tôi hỏi 1 câu đc k ?

– Hỏi đi

– Tại sao cô lại luôn bắt cần đòi như vậy ? Cô chả nhẽ lại chán sống rồi sao?

– Cx k hẳn . Nhưng tôi từ trc sống chỉ vì 1 lí do

– Lí do ?

– Trả thù – Nó vẫn k thể hiện bất cứ cảm xúc nào nhưng giọng nói có phần chua xót

– Có thể kể cho tôi k ?

– K thể. Anh cx đừng cố tìm hiểu

– Haizzz....đc rồi vậy giả sử nếu trả thù xong cô sẽ làm j

– Chết

– Hả???? Cô còn trẻ mà ?

– Tôi k phải đã ns rồi s ? Tôi sống từ trc đến nay chỉ vì trả thù. Trả thù xong rồi thì tôi còn lí do để sống sao ?

– Nhưng cô còn người thân mà . Với lại cô k yêu ai sao ?

– Đã từng.Nhưng tôi k nghĩ mk có thể gặp lại anh ấy.

– Nhưng....k chỉ có vậy phải k ?

– Đến lúc nào đó tôi sẽ nói vs anh sau. H thì ra ngoài đi , mọi người gọi kìa

– Đc rồi

Nó bước ra ngoài , mọi người ngạc nhiên. Bước ra ngoài là 1 người con gái vs cái áo sát nách khoe vòng eo siêu chuẩn , quần đùi cạp cao khoe đôi chân thon dài và chiếc áo lưới mặc ngoài khoe bờ vai thon gọn. Rất đẹp. cả lũ đơ người

– Đẹp quá ! – Nhật Anh khê thốt lên. Hôm nay cô mặc một chiếc váy màu đỏ xòe liền k tay.

– Mà có phải con gái k mà ngắm nó say mê vậy Nhật Anh mà chưa thấy nó vậy bao h à ? nó khó chịu đấy – Diệp lên tiếng . Hôm nay cô mặc một chiếc áo trắng có tay, chân váy xanh ngắn. Nếu như nó mặc theo kiểu lạnh lùng , quyến rũ , Nhật Anh theo chủ nghĩa dịu dàng thì Diệp lại theo kiểu cá tính.

- Em cũng đẹp lắm đấy Nhật Anh – Bảo khen ngợi
- Cảm ơn anh – Nhật Anh ngưỡng chừng
- Vào tập hay đứng ngắm nhau ? – Nó lạnh lùng nói kéo cả lũ từ trên mây xuống.
- Tập tập tập. – Cả lũ nói

Bước vào phòng tập trên tầng 3 cả lũ đc phen ngạc nhiên.

- Bài j đây ?
- Baby nha bài đó có thể hát nhóm đc đó –Nhật Anh nói
- OK
- Cx đc – Nó nói
- K tồi – Hấn nói
- Ok vậy ai hát cặp đây ? – Bảo hỏi
- Bốc thăm cho công bằng nhá- Nhật Anh trả lời
- Hân mày bị xếp cặp vs Khánh mà s m k phản ứng j vậy ?
- Phản ứng j ? – Nó lạnh lùng hỏi.
- Mày....- Diệp tức tối
- Tao làm sao ? Có muốn tập k ?
- Hừ đc rồi. Tập thì tập

Hết buổi chiều cũng là lúc bọn nó tập xong. Cả lũ đi ra

- Đói chưa ? – Bảo hỏi khi thấy Nhật Anh nhăn nhó
- Rồi. Đói muốn chết đi đc __ Nhật Anh nhăn nhó
- Vậy về phòng tắm rửa đi anh đi bảo nhà bếp làm cơm – Bảo cười
- Nhanh lên nha e đói lắm lun rồi – Nhật Anh nhăn nhó
- Rồi đc rồi – Bảo nói rồi quay sang bọn nó – Mấy đứa cũng về phòng đi lát anh gọi
- Khi nào em đói sẽ tự ăn hai k phải gọi- Nó nói rồi quay mặt bỏ về phòng
- Tao cx k muốn ăn đâu chúng mày cứ ăn đi – Hấn nói rồi cũng bỏ về phòng
- Haizzzz Chả bao h ép đc 2 đứa này đâu – Nhật Anh nói khi thấy Vũ có ý định kéo chúng nó lại
- Chịu bọn này – Vũ nói __ Về phòng thôi

Nó về phòng , lấy đồ đi tắm . 30 phút sau.... Nó bước ra khỏi phòng tắm, nhẹ bước ra ngoài ban công ngắm trời. 5 phút sau ... Hấn bước ra khỏi phòng tắm với chiếc áo thun rộng màu trắng, quần soóc rộng trông rất chất. Thoáng thấy nó ở ban công, hấn bước ra , trước mặt hấn là người 1 con gái vô cùng xinh đẹp với chiếc váy trắng muốt khoét tay phần dưới vai , mái tóc nâu đc xõa ra trông vô cùng xinh đẹp . Hấn bước đến gần nó, Nhìn nó từ đằng trước trông còn đẹp hơn rất nhiều. Làn da trắng muốt , khuôn mặt đẹp, đặc biệt là đôi mắt màu xám như xoáy sâu vào tâm can người ta. Nhưng người hấn thấy ở người con gái ấy có gì đó rất buồn.

- Ngắm đủ chưa ? – Nó lạnh lùng hỏi. Nó rất khó chịu. Con người này, k phải đã nhìn nó đc 10 phút rồi sao ?
- Chưa .Cô biết tôi nhìn cô từ khi nào ?- Hấn đang ngắm nó thì bị đánh thức nên hơi bất ngờ hỏi
- 10 phút trc – Nó trả lời

– Cô ... sao cô k ns ra ?
 – Để lm j ?
 – Haiz... thôi k ns vs cô nữa đi tập k ?
 – Anh k ăn cơm sao?
 – Giống cô thôi. K mún ăn
 – V ặc đi tập thôi
 Hấn và nó bước vào phòng tập (*tg : 2 anh chị này thần kinh có vẻ k ổn định -__- lúc ng ta ăn cơm thì mk tập hát). Nó đi đến ngồi vào chỗ chơi piano.
 – Cô chơi piano sao?
 – Còn anh ?
 – Tôi cx vậy.
 – Vậy ặc bài j đây?
 – Where do we go ok ?
 – Ok . – Nó nói rồi cả hấn và nó đều ngồi xuống đàn và hát
 – So keep in me up at night. It unfamiliar round
 Feels it's like where for? It's like breaking down
 We going through the rush I'm scare you're gonna leave
 When I even talking .But right now I'm gonna speak –hấn
 No more hiding, Break the silence now
 Do we quit or try to work things out – nó
 Where do we go ? –nó (Where do we go from here) –hấn
 Are we ready to just give it up?
 Should we turn our back on love or should we stand within? – nó
 I don't wanna let it go but i can just speak and fight for it
 Let's see good chance for love, i can't go on like this – hấn
 Where do we go –nó (Where do we) –hấn
 Where do we go-nó (Where do we)-hấn
 Where do we go-nó (Tell me)-
 Where do we go from here.
 If we begin in where we are; try mend our problems now
 We be looking forward instead of looking back
 I don't wanna play it safe cause I want across the line
 Feel just like we're standing we're run out of time -nó
 No more hiding, Break the silence now -nó
 Do we quit or try to work thing out –hấn (Do we work it out) –nó
 Where do we go-hấn (Where do we go from here) -nó

Are we ready to just give it up?
Should we turn our back on love or should we stand within?
I don't wanna let it go but i can just speak that fight for it
Let's see good chance on love, i can't go on like this -hắn
Where do we go (Where do we)
Where do we go (Where do we)
Where do we go (Tell me)
Where do we go from here.
No more hiding, Break the silent now
Beat night and we can work this out
Where do we go from here?(Where do we go from here)
Are we ready to just give it up?
Should we turn our back on love or should we stand within?
I don't wanna let it go but i can just speak that fight for it
Let's see good chance on love, i can't go on like this
Where do we go (Where do we)
Where do we go (Where do we)
Where do we go (Tell me)
Where do we go from here.

[Lời Dịch Việt]

Bâng khuâng trong đêm thật dài
Ở nơi niềm vui đã xa
Tình mình như đang vô vọng
Cho ta thao thức đêm dài
Đưa nhau qua cơn mộng buồn
Màn đêm càng thêm cách xa
Mình lặng im đến lúc nào
Nghe anh nghe anh đêm nay.
No more hiding, break the silence now
Do we quit or try to work things out.
Where do we go? Tình mình về đâu hồi em?
nhau.
Are we ready to just give it up
Should we turn our back on love
Or should we stand within.
Chẳng đành lòng buông cánh tay

Mà chỉ mình anh sao biết quay lại
Ngày nào say đắm vô vàn
Tại sao mình xa cách nhau.
Where do we go? Người ơi...
Where do we go? Em hỡi...
Where do we go? Về đâu...
Yêu thương cho tới nơi đâu.
If we begin on where we are
Try to mend the problems now
We've been looking forward instead of looking back
I don't wanna play it safe cos's wanna cross the line
Feel just like we're standing, we're running out of time.
Đừng lặng im nữa một lần thôi hỡi người.
Dừng lại hay sẽ cùng vượt qua giông bão.
Where do we go? Người ơi...
Where do we go? Em hỡi...
Where do we go? Về đâu...
Yêu thương cho tới nơi đâu.
Where do we go? Người ơi...
Where do we go? Em hỡi...
Where do we go? Về đâu...
Yêu thương cho tới nơi đâu.
No more hiding, break the silence now.
Cuộc tình ta sẽ cùng vượt qua giông bão.
Where do we go from here? Tình mình về đâu hỡi em.
Are we ready to just give it up
Should we turn our back on love
Or should we stand within.
Chẳng đành lòng buông cánh tay
Mà chỉ mình anh sao biết quay lại
Ngày nào say đắm vô vàn
Tại sao mình xa cách nhau.
Tình về nơi đâu? Where do we go?
Tình về nơi đâu? Just tell me
Tình về nơi đâu? Về đâu...
Where do we go from here?

Tình về nơi đâu? Người ơi... (Tell me)

Tình về nơi đâu? Em hỏi...

Tình về nơi đâu? Can go on like this

Yêu thương cho tới nơi đâu.

Kết thúc bài hát. Nó và hấn cùng rời tay khỏi đàn.

- Tôi k ngờ đấy . Thực sự cô hát rất hay . Lúc cô hát cô như trở thành 1 con người khác vậy
 - Cảm ơn . Anh cx v – Nó nói rồi quay đi – Mai tập tiếp
 - Này cô định đi đâu ? –Hấn kéo tay nó lại
 - Ăn cơm.- Nó hơi bất ngờ nhưng nhanh chóng lấy lại đc khuôn mặt lạnh lùng của mình
 - M.n chắc h này đg trong phòng tập bên kia rồi . Cô định ăn 1 mk sao?
 - Có lẽ – Nó nói rồi quay mặt đi
 - Về phòng thay đồ đi tôi đưa cô đi ăn.Tôi cx chưa ăn mà – Hấn kéo tay nó lại lần 2 (tg : lợi dụng -_-)
 - K muốn- Nó nói rồi bước về phòng , nhưng vẫn bị 1 cánh tay chặn lại . Hấn kéo nó ra hành pizaa , gọi 1 chiếc bánh pizza thật lớn.
 - Không ngần ngại nó nhảy vào nhai ngẫu nhiên , hấn nhìn nó khoe miệng bỗng nhếch lên 1 nụ cười
- Ở gần đó, có 1 ánh mắt đg giạng sồi lên nhìn nó . Hoàng tử băng giá ... vì một cô nhóc mà biết cười. Thật lạ a

5. Chương 5: Cuộc Thi – Yêu Cầu Bất Ngờ – ” “nhờ” Cô Mà Tôi Ms Đc Tỏa Sáng Như Vậy”

1 tuần sau...Cuối cùng cũng đến thời gian bọn nó thi đấu. Suốt 7 ngày vừa qua bọn nó chỉ đến trường rồi về nhà tập mà k lm j khác . Thật là chán...

- Nhanh lên các cô nương ơi muộn bây giờ – Bảo hét từ dưới nhà lên
 - Xong rồi. Anh có cần ồn ào thế k ? – Nhật anh cần nhàn và bước từ tầng 2 xuống.
- Bảo đơ người (tg : có ít máu mũi chảy ra ở đây) .Nhật Anh bước xuống. Trên người mặc chiếc váy màu xanh da trời, xòe, trễ vai , có nơ buộc đằng sau , tóc búi cao trên đầu có đeo chiếc bờm đá trông thật dễ thương.Chân đi giày cao gót đồng màu vs váy , đính đá và cách điệu rất đẹp. Nhìn qua cũng biết , rất hợp với Bảo. Hôm nay anh mặc bộ vest màu xanh ra trời , đeo nơ ở cổ, dưới đi chiếc giày bánh mì trông trẻ trung và tinh nghịch.
- Này 2 người hợp nhau thật nha . – Vũ trêu
 - Đừng có trêu bọn tao . Mà còn hợp vs Diệp hơn ý – Bảo nói khi Diệp bước từ trên phòng xuống
 - Ha ha bọn tao cơ đấy . O...- Vũ vừa nói vừa quay ra thì gặp Diệp đg đi xuống (tg : đẹp k ns nên lời -_- hám gái thấy sợ -_-)
 - Này đừng có nhìn tôi như vậy chứ – Diệp bực mình . Hôm nay cô mặc chiếc váy đỏ, xòe và đính đá giống như Nhật Anh, Tóc búi cao nhưng cô k đeo bờm mà cặp chiếc cặp đá vào chỗ tóc bị búi.Chân đi giày cao gót đỏ ,hở mũi , đc đính đá và trang trí tinh tế. Trông thật cá tính. Diệp mặc cx rất hợp vs Vũ. Hôm nay anh mặc vest đỏ,đeo nơ ở cổ, cũng đi giày bánh mì
 - Ha ha Diệp ơi em đẹp quá làm Vũ nó đơ người luôn rồi kìa ! – Bảo cười – Còn thằng Khánh vs Hân đâu ?
 - Đây. – Hấn nói rồi đi xuống.Hôm nay hấn mặc 1 bộ vest đen, chiếc nơ đen nổi bật trên nền sơ mi trắng
 - Em tao đâu ? – Bảo hỏi

- Chịu .

- Hân ơi em làm gì vậy ? Mau xuống đi - Bảo hét lần 3 (tg : suốt ngày hét -_-)

- Chuẩn bị thôi có cần phải giục đến thế k ? - Nó lạnh lùng bước xuống. Và k hện mà mặc ... nó cũng mặc đồ rất hợp với hân : váy đen, xòe , trễ vai, thắt nơ ở eo phía sau , rất giống vs của 2 đứa pn nhưng có điều phần chân váy dc cánh điệu tình tế hơn , đính đá lấp lánh. Tóc búi cao, trên đầu đeo vương miện nhỏ. Chân đi giày cao gót đen, hở mũi, được trang trí nổi bật lên chiếc nơ đen xen ít màu đồng. Nếu như Nhật Anh là dễ thương , Diệp là cá tính thì nó lại là lạnh lùng.

- Đi thôi - Sau 1 hồi đờ người hân cx lấy lại dc bình tĩnh.(chẹp -_-sau này anh còn đờ nhiều -_-)

Bọn nó lên xe của bọn hân (tất nhiên là đi theo cặp lúc này). Vừa bước xuống xe

- Kìa k phải tam đại hoàng tử và tam đại tiểu thư trường mk sao ? Nghe nói hôm nay họ cx sẽ thi đấu đấy . Trông đẹp quá - hs 1

- K phải họ đg hẹn hò chứ? Nhìn họ mặc hợp nhau chưa kìa ! - hs 2

- Ôi hoàng tử của đời em ... - hs 3 (tg: hám trai thấy sợ -_- của chuy bao h ?)

Bọn nó k quan tâm đến những j bọn họ nói. Bước vào trong phòng chờ

- M.n chú ý , buổi tiệc âm nhạc của trg cta Chuẩn bị bắt đầu. Vì vậy xin hãy vào vị trí - Tiếng MC vang lên

- Bắt đầu sẽ là lớp 10a với bài abc....

- Và cuối cùng, là tiết mục chúng ta mong đợi nhất ... Phần trình diễn của tam đại công chúa và tam đại hoàng tử lớp 11Z

- Yeah... Tiếng hò hét vang lên. Trán nó khẽ nhăn lại nhưng cũng lấy dc vẻ mặt bình tĩnh mà bước lên sân khấu

Ohh wooaah [x3] - Nhật Anh cất giọng và bắt đầu nhảy

You know you love me, I know you care

Just shout whenever, and I'll be there - Diệp hát cx bắt đầu nhảy

You want my love, you want my heart

And we will never ever ever be apart - Nhật Anh

Are we an item? Girl quit playing

We're just friends, what are you saying

Say there's another and look right in my eyes

My first love broke my heart for the first time

And I was like... - Nó hát và tiếp tục nhảy

Baby, baby, baby oooh

Like baby, baby, baby nooo

Like baby, baby, baby oooh

I thought you'd always be mine (mine) - Bọn nó

Baby, baby, baby oooh

Like baby, baby, baby nooo

Like baby, baby, baby oooh

I thought you'd always be mine (mine) - Cả nhóm

For you, I would have done whatever
 And I just can't believe we ain't together
 And I wanna play it cool, but I'm losin' you – Bảo hát và tiếp tục nhảy
 I'll buy you anything, I'll buy you any ring
 And I'm in pieces, baby fix me
 And just shake me til' you wake me from this bad dream
 I'm going down, down, down, down
 And I just can't believe my first love won't be around
 And I'm like – Hấn hát , cũng tiếp tục điệu nhảy
 Baby, baby, baby oooh
 Like baby, baby, baby nooo
 Like baby, baby, baby oooh
 I thought you'd always be mine (mine) – Bọn hấn
 Baby, baby, baby oooh
 Like baby, baby, baby nooo
 Like baby, baby, baby oooh
 I thought you'd always be mine (mine) – Cả nhóm
 Luda! When I was 13, I had my first love,
 There was nobody that compared to my baby
 and nobody came between us, or could ever come above
 She had me going crazy, oh I was star-struck,
 she woke me up daily, don't need no Starbucks.
 She made my heart pound, I skip a beat when I see her in the street and
 at school on the playground but I really wanna see her on the weekend.
 She knows she got me dazing coz she was so amazing
 and now my heart is breaking but I just keep on saying... – Vũ rap
 Baby, baby, baby oooh
 Like baby, baby, baby nooo
 Like baby, baby, baby oooh – Cả nhóm
 I thought you'd always be mine (mine) – Nó
 Baby, baby, baby oooh
 Like baby, baby, baby nooo
 Like baby, baby, baby oooh – Cả nhóm
 I thought you'd always be mine (mine) – Nó
 I'm gone (Yeah Yeah Yeah, Yeah Yeah Yeah)
 All I'm gone (Yeah Yeah Yeah, Yeah Yeah Yeah) – bọn hấn

Now I'm all gone (Yeah Yeah Yeah, Yeah Yeah Yeah)

Now I'm all gone (gone, gone, gone...) – bọn nó

Và bọn nó kết thúc bài hát trong sự vỗ tay cuồng nhiệt của khán giả. Khán đài như muốn nổ tung vì bọn nó. Quá đẹp, nhất là hấn và nó. Khi nhảy, cả hấn và nó như biến thành con người khác. Bọn nó bước vào phòng chờ, thay lại bộ váy lúc này (khi nhảy bọn nó mặc quần đùi cạp cao áo bò sát nách còn bọn hấn mặc quần thụng, áo phông nhá)

– Vâng tiết mục của lớp 11Z đã kết thúc phần thi đồng đội. Tiếp theo sẽ là phần thi đôi. Xin mời lớp đầu tiên vs tiết mục xyz....

– Và bây giờ sẽ là phần thi đôi của lớp 11Z: Hoàng tử Minh Khánh và tiểu thư Gia Hân

– Hú....Minh Khánh....Gia Hân..

– Tiếng ồn ào từ dưới vọng lên, nó cx như lúc này, trán khẽ nhăn lại nhưng cũng lấy dc vẻ mặt bình tĩnh mà bước lên sân khấu, ngồi vào 1 trong hai chiếc piano dc đặt sẵn trên sân khấu

So keep in me up at night. It unfamiliar round

Feels it's like where for? It's like breaking down

We going through the rush I'm scare you're gonna leave

When I even talking .But right now I'm gonna speak –hấn

No more hiding, Break the silence now

Do we quit or try to work things out – nó

Where do we go? –nó (Where do we go from here) –hấn

Are we ready to just give it up?

Should we turn our back on love or should we stand within? – nó

I don't wanna let it go but i can just speak and fight for it

Let's see good chance for love, i can't go on like this – hấn

Hát đến đây, hấn nhẹ nhàng bước đến bên nó, hấn và nó cùng đàn 1 chiếc piano, trông nó và hấn bây giờ như 1 cặp tình nhân thật sự. Rất đẹp đôi.

– Where do we go –nó (Where do we) –hấn

Where do we go–nó (Where do we)–hấn

Where do we go–nó (Tell me)–

Where do we go from here.

If we begin in where we are; try mend our problems now

We be looking forward instead of looking back

I don't wanna play it safe cause I want across the line

Feel just like we're standing we're run out of time –nó

No more hiding, Break the silence now –nó

Do we quit or try to work thing out –hấn (Do we work it out) –nó

Where do we go–hấn (Where do we go from here) –nó

Are we ready to just give it up?

Should we turn our back on love or should we stand within?

I don't wanna let it go but i can just speak that fight for it

Let's see good chance on love, i can't go on like this -hân

Where do we go (Where do we)

Where do we go (Where do we)

Where do we go (Tell me)

Where do we go from here.

No more hiding, Break the silent now

Beat night and we can work this out

Where do we go from here?(Where do we go from here)

Are we ready to just give it up?

Should we turn our back on love or should we stand within?

I don't wanna let it go but i can just speak that fight for it

Let's see good chance on love, i can't go on like this

Where do we go (Where do we)

Where do we go (Where do we)

Where do we go (Tell me)

Where do we go from here.

Kết thúc bài hát .Nó và hân bước xuống trong sự nuối tiếc của khán giả. Họ muốn nghe nhiều hơn nữa nó và hân hát

– Vâng xin cảm ơn lớp 11Z . Bây h chúng ta sẽ nghỉ giải lao để chúng tôi tổng hợp điểm. Kết quả sẽ có trong 15 phút nữa.

– Trong thời gian chờ đợi , xin mời bạn Gia Hân của lớp 11Z lên hát 1 bài – Giọng lạnh lạnh chua ngoa vang lên. Đó là Vũ Yến – Hội phó hội học sinh , phụ trách văn nghệ và TĐTT của trg . Người yêu thầm hân và cũng chính là ng nhìn thấy hân cười với nó ở quán pizza hôm nọ

Bị yêu cầu bất ngờ , nó có hơi ngạc nhiên nhưng mặt vẫn không để lộ chút cảm xúc

– Sao thế ? Không dám lên sao ? Bạn đã có 1 phần trình diễn tuyệt vời cùng với Hoàng tử Minh Khánh mà .Đừng nói với tớ rằng lúc này bạn hát nhép và đàn nhép nhé (*tg : Đàn nhép ??? Chạy này trí tưởng tượng phong phú nhờ) – Vũ Yến vẫn không ngừng công kích , trên môi nở nụ cười đắc thắng

Cả hội trường xôn xao , ban giám khảo cũng xôn xao theo. Những lời bàn tán nổi lên ngày 1 nhiều

– Nếu hội phó đã có ý mời , tôi đây sao dám từ chối – nó cất giọng ,nó đã đồng ý vs 2 lí do : 1 là nhận ra ẩn ý của cái cô Vũ Yến kia .Nét mặt ngông nghênh đó làm nó nổi hứng muốn dạy cho cô ta 1 bài học . 2 là ở đây ngày càng ồn ào . Nó ghét như vậy và cách tốt nhất để dẹp loạn chính là tự mình thể hiện – lời nói của nó có sức công phá rất lớn a. Toàn thể dân chúng dưới khán đài hò hét như điên , còn vs 5 ng kia thì mắt tròn mắt dẹt.Bảo không ngừng tát liên tục vào mặt mình , Diệp và Nhật Anh liên tục lắc đầu rồi uống cà phê liên tục, hân và Vũ há hốc mồm nhìn nhau. Nó... vừa đồng ý hát sao ? Đạo này nhiều chuyện lạ ghê nha.

Nó bước lên sân khấu mặc cho hân ngăn lại , lặng lẽ ngồi vào đàn : – Theo lời “mời” của hội phó Vũ Yến , tôi sẽ thể hiện ca khúc Can you hear me.Hàng loạt chiếc đt đc giơ lên , các máy quay sẵn sàng quay lại toàn bộ viễn cảnh mà họ chờ đợi.

jogummon ahpado nummulnayo

gaseumyi soleechuyo

geudae yapyul guedae geueyul jinamun – tiếng đàn và hát bắt đầu cất lên . Mặt Vỹ Yên đang dần tái đi .
Dưới khán đài mặt ai cũng đg trong tình trạng ... sẵn sàng chảy nước miếng vì mồm há quá to

ontong saesangyi geudaeyindae

geudaemun geuleenundae

geudae appyaeseu sumyul jukyueyo

nagae geudaega yinyunyi ahnin geuchulum

geujue seuchinun suunganyin geulchulum

sibgae nal jinajinin geudae geueyae

ddoo dagaga han gulyumjocha

chae tal su upyuljilado

seoseungyigae hae nummuljiegae hae..

babochulum ahyichulum

chalayi geunaeng oueohbuyue

jumjum daega seusulok

jagu gumyi najimon

yi sarang mungchul suga umnaba

wae nae sarangmon duhdinguejo

nae sarangmon himduljo

geudae yapyul guedae geueyul yitohdo

ontong saesangyi geudaeyindae

geudaemun boyinundae

geudae appaeseu nae mon gokman baeyo.

naegae geudaega ggok majimak in gutchulum

naega majimak shungaein gutchulum

sibgae nal jinajinin geudae geueyae

ddoo dagaga hangulyum jocha

cha ttae sul upyuljilado

seoseungyigae hae nummuljiegae hae..

babochulum ahyichulum chalayi geunaeng oueohbuyue

jumjum daega seusulok jagu gumyi najimon

yi sarang monchul suga umnaba

mon balchiseu na jamsilado

geudae balabol su yitohdo

geugae sarangyijo

hoksi yi kedaelimyi yi gueyioumyi

daeyul ttaemon dulyi ttaemon

chalayi mollun chuk hajueyo
geudaeyaegae galsulok jague gubyi najimon
yi saerangyun monchul suga upnaeyo

[Dịch

Mặc dù đau đớn nhưng ngăn ngủi
Những giọt nước mắt từ trái tim em đang ứa ra
Trái tim em như đang gào thét
Nếu em chợt ngang qua, ở ngay cạnh anh
Anh là cả thế giới với em
Em chỉ cần có mình anh
Nhưng em không thể thở nổi khi đứng trước anh
Như thể anh không phải định mệnh của đời em
Như thể đây chỉ là một cảm xúc thoáng qua
Ngay cạnh anh, người đã để em đến bên thật nhẹ nhàng
Em dần đến bên anh thật gần
Mặc dù em không thể nào tiến lên nữa
Anh làm em bồn chồn, khiến em phải rơi lệ
Như một kẻ ngốc, như một đứa trẻ
Đáng lẽ em chỉ muốn cười thật to
Càng gần bên anh
Em càng sợ rằng
Mình sẽ không thể ngừng lại tình yêu này
Tại sao tình yêu của em lại muộn màng như thế
Tại sao tình yêu của em lại khó khăn đến thế
Mặc dù em đang ở trước mặt anh đây
Mặc dù em đang ở ngay cạnh anh đây
Anh là cả thế giới đối với em
Nhưng khi đứng trước anh
Em luôn nhìn về hướng khác ...
Như thể anh là tình yêu cuối cùng của em
Như thể đó là giây phút cuối cùng của em
Ngay cạnh anh, người đã để em đến bên thật nhẹ nhàng
Em dần đến bên anh thật gần
Mặc dù em không thể nào tiến lên nữa
Anh làm em bồn chồn, khiến em phải rơi lệ
Như một kẻ ngốc, như một đứa trẻ

Đáng lẽ em chỉ muốn cười thật to
Càng gần bên anh
Em càng sợ rằng
Mình sẽ không thể ngừng lại tình yêu này
Cho dù ở một nơi thật xa
Em vẫn có thể cảm thấy anh
Đó chính là cái mà người ta thường gọi là tình yêu đầy sao
Nếu cứ chôn vùi đi những khát khao, mong đợi này
Khi nó lên tiếng, khi nó chạm tới
Hãy coi như anh không biết gì cả
Càng gần bên anh, em càng sợ rằng
Mình sẽ không thể ngừng lại tình yêu này ...

Tiếng nhạc du dương như đưa con người ta vào 1 khoảng lặng. Giọng hát nhẹ nhàng mà da diết ,ấm áp mà bay bổng, nó làm con người ta như lạc vào quá khứ.Nó kết thúc bài hát trong không khí im lặng ... Vì mọi người hiện giờ vẫn đang trong tình trạng “sốc tạm thời”. Đc 1 lúc sau thì tiếng vỗ tay đồng loạt nổi lên . Tiếng hò reo theo đó ngày một to hơn. Nó cúi chào , bước xuống trong tiếng hò reo lên tục ”Gia Hân... Gia Hân” .

Nó nhếch môi cười nhẹ , đi xuống chỗ Võ Yến hiện giờ mặt đã tái mét , mắt mở to vì ngạc nhiên nói : “Cảm ơn Võ Yến nhiều nhá . “Nhờ” cô mà tôi ms đc tỏa sáng như v”- nó nhấn mạnh chữ “Nhờ” . . Gần đó còn có tiếng hò : ” Trời ơi , còn hát hay hơn cả Võ Yến nữa” .Mặt Võ Yến bây h đã đen lại (*tg : đổi màu nhanh thể) , nó nhếch môi nhìn cô ta đầy chế giễu.

Vâng xin cảm ơn bạn Gia Hân đã mang đến cho chúng ta 1 ca khúc thật tuyệt vời như vậy . Và để đáp lại tình cảm đó , xin mời bạn Minh Khánh , hotboy của trg ta lên hát 1 bài ạ – Tiếng MC vang lên. Hấn khẽ nhăn mặt , ông này chán sống r hay sao mà dám nói thế . Đg định phản kháng thì nó huých tay hấn , chỉ lên sân khấu cười đầy ẩn ý

Như hiểu đc ý của nó , hấn bước lên , nháy mắt vs nó 1 cái , cất giọng : – Tôi rất ít khi hát solo, nhưng hôm nay , vì 1 ai đó , tôi sẽ phá lệ mà hát solo 1 lần – hấn nói rồi quay sang nó , cả trg hét ầm lên . Ai cx hiểu là vì nó . Mặt Võ Yến đanh lại , cô ta đã mời k biết bao nhiêu lần mà hấn k thêm hát . Hôm nay vì 1 con nhỏ ms đến mà hấn như vậy . Sĩ nhục...thật là 1 sĩ nhục lớn a.

Hấn lên sân khấu , bắt đầu cất tiếng hát

It's been a long day without you my friend
And I'll tell you all about it when I see you again
We've come a long way from where we began
Oh I'll tell you all about it when I see you again
When I see you again
Damn who knew all the planes we flew
Good things we've been through
That I'll be standing right here
Talking to you, about another path
I know we loved to hit the road and laugh

But something told me that it wouldn't last
Had to switch up look at things different see the bigger picture
Those were the days hard work forever pays
Now I see you in a better place
How could we not talk about family when family's all that we got?
Everything I went through you were standing there by my side
And now you gonna be with me for the last ride
It's been a long day, without you my friend
And I'll tell you all about it when I see you again
We've come a long way, from where we began
Oh I'll tell you all about it when I see you again
When I see you again
Ah
Ah
o Uh
First you both go out your way
And the vibe is feeling stronger
What's small turn to a friendship, a friendship Turn into a bond,
and that bond will never be broken, and the love will never get lost
And when brotherhood come first then the line
will never be crossed, established it on our own
When that line had to be drawn and that line is what we reach so
remember me when I'm gone
How could we not talk about family when family's all that we got?
Everything I went through you were standing there by my side
And now you gonna be with me, for the last ride
So let the light guide your way... yea
hold every memory as you go
and every road you take, will always lead you home
ho...u..o
It's been a long day, without you my friend
And I'll tell you all about it when I see you again
We've come a long way, from where we began
Oh I'll tell you all about it when I see you again
When I see you again....
Ah

Ah

o Uh

Ah

Ah

o Uh

[See you again – Wiz Khalifa]

[Dich]

Lại một ngày dài nữa mà tôi thiếu vắng cậu

Và Biết bao điều tôi muốn nói với cậu khi ta gặp lại nhau

Chúng ta đã đi được một quãng đường dài kể từ ngày chúng ta bắt đầu

Tôi sẽ cùng cậu ôn lại nó khi ta gặp lại nhau

Khi tôi gặp lại cậu

Ai mà biết hết được những chuyến bay mà chúng ta trải qua

Cùng nhau chia ngọt sẻ bùi

Và vì thế mà chúng ta đang đứng tại đây.

Nói với cậu về những chuyến đi khác

Tôi biết chúng ta yêu cách vượt qua từng quãng đường và cười thật to

Nhưng điều gì đó đã nói với tôi đó không phải là chuyến đi cuối cùng

Cơ hội để nhìn lên và thấy những điều khác của thế giới rộng lớn

Tận hưởng những điều sau những ngày làm việc mệt

Nay tôi thấy bạn ở một nơi tốt đẹp hơn

Làm thế nào mà chúng ta không nói về gia đình khi gia đình là tất cả những điều chúng ta có.

Tất cả mọi thứ tôi đã đi qua bạn đều đứng đó bên cạnh tôi

Và bây giờ bạn đã đồng hành với tôi trong chuyến đi cuối cùng này

Lại một ngày dài nữa mà tôi thiếu vắng cậu

Và biết bao điều tôi muốn nói với cậu khi ta gặp lại nhau

Chúng ta đã đi được một quãng đường dài kể từ ngày chúng ta bắt đầu

Tôi sẽ cùng cậu ôn lại nó khi ta gặp lại nhau

Khi tôi gặp lại cậu

Ah

Ah

o Uh

Đầu tiên bạn đã đi khỏi con đường của bạn

Và sự rung động đó càng trở nên mạnh mẽ

Khi một thay đổi đó trở thành tình bạn và tình bạn trở thành mối liên kết

Và khi liên kết đó không thể nào bị gãy , thì tình thân sẽ không bao giờ mất đi

Và khi tình anh em đến qua ranh giới

Thì nó sẽ không bao giờ bị vượt qua.

Khi giới hạn đó được kéo dài ra và giới hạn đó là những điều chúng ta đạt đc thì hãy ghi nhớ điều đó khi tôi ra đi

Làm thế nào mà chúng ta không nói về gia đình khi gia đình là tất cả những điều chúng ta có.

Tất cả mọi thứ tôi đã đi qua bạn đều đứng đó bên cạnh tôi

Và bây giờ bạn đã đồng hành với tôi trong chuyến đi cuối cùng này

Lại một ngày dài nữa mà tôi thiếu vắng cậu

Và biết bao điều tôi muốn nói với cậu khi ta gặp lại nhau

Chúng ta đã đi được một quãng đường dài kể từ ngày chúng ta bắt đầu

Tôi sẽ cùng cậu ôn lại nó khi ta gặp lại nhau

Khi tôi gặp lại cậu

Ah

Ah

o Uh

Ah

Ah

o Uh

Hắn kết thúc bài hát trong sự hò reo không ngớt.

– Đẹp đôi quá đi !

– “Gia Hân ... Minh Khánh ... Gia Hân... Minh Khánh ”

Giọng hú hét vang lên làm Võ Yến tức đỏ mặt , cô ta ngưng ngảy bỏ về , tay nắm chặt : “Đợi đấy Gia Hân”

6. Chương 6: Bắt Cóc – Cảm Xúc Lạ – “có Lẽ Anh Đã Yêu Em”

30 Phút sau....

– Vàng và đã có kết quả... xin mời mọi người tập trung để chúc mừng cho lớp chiến thắng là11Z xin chúc mừng – Tiếng ông MC vang lên

– Yeahhhhhh – Tiếng reo hò ầm ĩ dưới khán đài

–Ồn ào quá – Riêng nó và hân k ns j chỉ nhếch môi cười rồi đồng thanh hét lên

Tức thì cả hội trường im bất đến nỗi con ruồi bay qua cx nghe thấy tiếng (tg: chém tí)

Bọn nó đứng dậy , ko quan tâm kết quả và giải thưởng. Lấy xe ra về và k quên nói với cô chủ nhiệm : – Bọn tôi đi trước .

– Chúng ta có 1 ngày để nghỉ ngơi trc khi đến đảo Jeju – Bảo nói , Cả lũ lên phòng , cả ngày hôm nay thật mệt mỏi nha.

12 h đêm ...

– Chúng mày cx ở đây sao – Diệp lên tiếng . Cô lên đi ra ngoài vì 1 tin nhắn lạ nhưng lại thấy 2 ng bn cũng đg trong tình trạng như vậy

- Uk . Tao ra ngoài vì 1 tin nhắn lạ – Nhật Anh nói
- Mày cx vậy sao ? Cả mày nữa (chỉ nó)
- Có chuyện hay rồi – nó cười nhạt
- Lâu lắm k động tay động chân nhĩ
- Cả 3 đứa đi đến điểm hẹn. Đó là 1 cánh đồng lớn, về đêm phát ra những tiếng thật đáng sợ
- Đến rồi sao ? Nhanh chứ nhĩ – Giọng nói vang lên đằng sau chúng nó
- Vỹ Yến ?- nó quay lại
- Trục giác tốt, khả năng ghi nhớ cx k tệ
- Gọi bọn tao đến đây lm j – Diệp lạnh lùng , bình thường cô vui vẻ bao nhiêu thì lúc đánh nhau lại lạnh lùng bấy nhiêu
- 2 con ở kia ra nốt đi – Nhật Anh cx k khác Diệp là mấy
- Ha ha ... không hổ danh là những sát thủ ngầm – giọng nói mang đầy nguy hiểm
- Nói rõ lí do đi – nó nói
- Muốn biết sao mình chết à – Giọng nói khác, không kém phần chua ngoa lang lên
- Ai chết thì còn phải xem đã. Đừng tự tin quá như thế chứ “tiểu thư” Trúc Nhã – Diệp nói rồi nhấn mạnh từ tiểu thư
- Biết bọn tôi sao ? – Giọng nguy hiểm lại vang lên
- Sao bọn tôi lại không biết ? Cô khinh thường chúng tôi quá rồi tiểu thư Kim Huyền – Nhật Anh cất giọng đầy khinh bỉ
- 3 đứa đó k ai khác chính là Vỹ Yến , Trúc Nhã , Kim Huyền , bộ 3 xinh đẹp nhờ “phân sơn” , học lực cũng tạm mà não thì hơi ngắn. Tương ứng theo đuổi Khánh , Vũ , Bảo
- Đc . Vậy tôi nói luôn . Tránh xa 3 hoàng tử của chúng tôi ra – Vỹ Yến cất giọng đe dọa
- Của các cô sao ? Bao h vậy ? Ai thừa nhận cơ ? – Diệp giễu cợt , k hiểu sao khi nghe từ “của chúng tôi” cô lại khó chịu đến thế
- Các cô muốn chết hả mà dám chống lại chúng tôi – Trúc Nhã giận dữ
- Ai muốn chết thì từ hãy tính. Lên hết đi . Đằng nào thì các cô cx sẽ k tha cho bọn tôi.
- Thông minh đấy – Kim Huyền Cất giọng đầy nguy hiểm – Lên
- Lời nói vừa cất ra thì có khoảng 300 tên con trai to cao xông ra
- là con trai mà lại đi phục tùng theo bọn họ như chó trung thành vậy , thật là nhục – nó cười nửa miệng , giọng nói mang đầy khinh bỉ
- Thật xin lỗi các chú a ... Chạy đây đã lm hỏng đời trai trẻ của các chú r __ Nhật Anh cất giọng (*tg: căm nghĩ bậy ... giống tổ) rồi đạp vào giữa bụng tên đến gần mình
- Từ nãy đến h nó là ng bị tấn công nhiều nhất , vì nó k đánh , chỉ khéo léo mà nhẹ nhàng né chúng
- Ê con kia , đùa đủ rồi đấy. Mày đùa mà tao phải đánh mày k thấy có lỗi hả – Diệp bực
- Rồi ok ok pn iu – nó giương đôi mắt cún con – đánh nè
- Mỗi cú đánh của nó rất uy lực , nó ra đòn 1 cách nhẹ nhàng nhưng hậu quả thì hoàn toàn ngc lại . Những cú lên gối kèm theo cái lườm sắc lẹm ,đánh vào đúng điểm yếu của từng tên , nhẹ nhàng , uyển chuyển Chỉ 1 lát , 300 tên con trai đã nằm rạp xuống trc mặt chúng nó .
- Làm làm sao bây h ? -Trúc Nhã sợ hãi kêu lên

- Thực hiện kế hoạch 2 đi -Vỹ Yến nói, giọng k kém sợ sệt là bao
 - Nhưng nếu mấy ảnh biết thì...- Kim Huyền ngập ngừng
 - K còn đg lui đâu . Tha cho chúng thì ngay ngày mai mấy ảnh sẽ biết – Vỹ Yến nói rồi lấy tay ra hiệu cho bọn đàn em
 - Phụt 3 đứa nó dần ngất đi . Nguyên do là bọn này đã chụp lén thuốc ngủ từ đằng sau chúng nó
 - aaaaa... đau quá – Diệp hét lên khi mở mắt
 - im lặng đi – nó nói , giọng vô cùng lãnh đạm
 - Mùi này... khó chịu quá ... Mình đang ở đâu đây ? – Nhật Anh nói – sao lại bị trói ?
 - Mk bị bắt cóc rồi – nó cất giọng , hình như hôm qua bị chụp thuốc ngủ
 - Chà... giỏi thật... không hổ danh là Kill -Vỹ Yến bước vào , giọng chế giễu
 - Vỹ Yến ? Quả là cô – nó lạnh lùng hơn trc
 - sao cô biết là tôi ?
 - Trò hề hạ thế này chỉ có cô thôi – nó nhếch môi khinh bỉ – 2 cô kia cx nên lên tiếng chứ nhỉ
 - Hay lắm. Tách chúng ra đi – Kim Huyền
- Chúng nó bị tách ra mỗi ng 1 khu riêng.

Trong khi đó ...

Bảo , Vũ và hần đg k ngừng lo lắng.... bọn họ đi đâu thế ? 3 ng điên cuồng tìm kiếm

Vũ : “Haizz... Diệp cô ta thật biết lm ng khác lo lắng mà ! Sao đi đâu thế k biết ” Vũ ôm đầu , cảm xúc trong anh lúc này là thế nào ? Lo lắng... sợ sệt chưa bao h cảm lúc lại trào dâng mãnh liệt như vậy . ”
AAAAAaaa Vũ ơi là Vũ mày bị sao v ?”

Bảo : ”Nhật Anh em đg ở đâu thế ?” (*tg : sao bảo lo cho chị Hân nhất cơ mà -- *Bảo : giữa vk và em gái thì phải chọn vk chứ *tg :hết ns nổi)

Hần : “Hân đi đâu v nhỉ ? Cô ta lại có thể ra ngoài bất ngờ như thế thật lạ a....Lo quá”

Tại khu của nó...

- sao k nói j hết ? sợ à ? lúc nãy mạnh mẽ lắm cơ mà – Vỹ Yến trả treo
- ... -im lặng
- Con chó này ?

Chát... 1 cái tát đc “trao tặng” , ng nhận k ai khác là cô ta. Nó tát cho cô ta 1 cái rở đau – Mày k biết im lặng là đỉnh cao của sự khinh bỉ à ?

- Mày.... mày gõ đc trói từ bao h – Vỹ Yến nói – Sao có thể ?
 - Nào mày ngắn quá nhỉ ? Mày có bị ngu k ? Mày biết tao là Kill rồi mà lại định chơi tao bằng cách này à ? Tao gõ đc từ khi đc đưa vào đây rồi . – nó cười nửa miệng
- 2 đứa kia cũng không khác nó là bao . Vỹ Yến , Kim Huyền , Trúc Nhã sợ xanh mặt , bị bọn nó trói lại . Nó nhắc mấy gọi điện thoại cho Jun -1 đứa em của nó : Đường A phố BC , cánh đồng gần chỗ XYZ . Đến dọn dẹp giúp chị.

Chúng nó lên về đến nhà . Và cảnh tượng rất ư là “tốt đẹp” hiện ra

3 đứa bọn hần mặt hầm hầm trông như sát thủ đứng ngay ở cửa

- Hân ... giải thích – Bảo lạnh lùng
- Hai à ... bớt giận đi – nó giương đôi mắt cún con lên nhìn Bảo

- Nhanh... - Vũ hết
- Bla ... bla.... - Diệp kể hết toàn bộ câu chuyện - Đc chưa đồ khó tính ?
- 3 cô đó ... dám làm vậy sao ? - Bảo mặt hầm hầm - Không thể để yên đc
- Hai à thôi mà... em lm xong rồi - Nó vội ngăn lại
- Bảo ... đc rồi mà ... bọn tôi có sao đâu
- Nay có biết bọn tôi lo lắm k hả - Bảo hét
- Làm gì mà hét lên thế - Nhật Anh giật mình sau lời nói của Bảo
- Tôi xin lỗi , không sao hết , m.n mệt rồi về phòng đi - Bảo hối lỗi - “Nhật Anh à ... chả nhẽ tôi phải nói vs em rằng Có lẽ tôi anh đã yêu em sao ” - Bảo nghĩ , lắc đầu ngán ngẩm bỏ về phòng

7. Chương 7: Đến Đảo Jeju – Hành Động

Hôm sau chúng nó lên máy bay đến đảo Jeju.

Qua n tiếng đồng hồ thì bọn nó đã đến nơi. Lúc đó trời cx đã muộn , lại sau 1 chuyến bay dài nên cả bọn đã mệt , liền leo ngay lên giường đi ngủ.

Nhưng... có 2 con người k hề như vậy...

Mệt thì có mệt, nhưng đây là đêm duy nhất hần và nó có thể hành động . Để đến ngày mai thì chưa chắc đã đi đc . Còn muộn hơn thì sẽ trễ việc lớn. Nó vào phòng, treo vội 1 vài bộ đồ lên tủ và lấy đồ của mình bước vào phòng tắm.

Làn nước mát dội lên người khiến nó tỉnh ngủ . 15 phút sau nó bước ra với bộ đồ đen toàn tập : quần dài đen bóng bó sát , chiếc áo ba lỗ mặc trong và chiếc áo khoác da nửa người dính đá ở cầu vai bên ngoài thật phù hợp, trông có cái j đó rất bụi bặm. và cá tính.

Nó bước đến bàn trang điểm , lấy trong túi ra chiếc khuyên tai bạc nhỏ,lấp lánh đeo lên. Chiếc mũ phớt đỉnh màu làm cho nó càng trở nên lạnh lùng và bất cần đời.

Nó nhắn tin cho hần rồi tranh thủ nghỉ ngơi 1 chút.10 phút sau , nó bước ra khi nhận đc tin nhắn bảo nó xuống của hần. Thật tình cờ và cx k kém phần bất ngờ, hần cx đi ra và 2 ánh mắt chạm nhau. Đơ ... là cảm xúc duy nhất lúc này. Hần cx k khác nó là mấy, đen toàn tập. Quần áo của hần như hợp với quần áo nó đến nỗi như sinh ra để dành cho nhau vậy. Hần cx đeo chiếc khuyên tai nhỏ , chỉ có điều nó dính đá màu đen và hình chữ thập .Trông hần rất cuốn hút, lạnh lùng, bụi bặm và cx k kém phần bất cần đời.

3s sau... nó đã lấy lại đc vẻ bình tĩnh của mk, mở giọng lạnh lùng : - Đi thôi

- Uk đc rồi . __ hần mỉm cười với nó rồi tự hỏi sao mk lại có thể cười nhiều như v khi ở bên nó
- K đi sao ? - Nó ngồi sẵn trong xe rồi nói vọng ra
- Có chứ. Tôi lên bây h đây- Hần ns rồi mở cửa xe ngồi vào và lái đi
- Chưa đến h - Nó ngồi trong xe chợt phát hiện ra là đã quá sớm để đi đến chỗ hẹn
- Đến bang chứ. Chả nhẽ cô k cần vũ khí hay sao ?
- Uk nhĩ. Vậy nhanh đi - Nó nói rồi tự nhiên mà nở nụ cười. Từ bao h nó lại đăng trí đến vậy ?

Nhưng nó k bít rằng... nụ cười băng qươ của nó đã làm tim ai đó đập loạn nhịp...

Hần và nó đến bang. Thấy xe hần thì có một người con trai anh tú chạy ra

- Anh hai đến rồi sao ? - Su (tên người đó) hỏi thay cho cầu tl
- Uk .- Hần chỉ ừ rồi mở cửa xe cho nó
- Chị hai , chị biết anh hai sao ? - Su ngạc nhiên

– Ba nuôi nói – Nó chỉ lạnh lùng – Chuẩn bị đến đâu rồi ?

– Dạ đã xong rồi ạ – Su trả lời – còn mỗi của 2 người thôi

– Kho vũ khí vẫn ở chỗ cũ chứ ? – Nó hỏi

– Vâng – Su cung kính

– Chị vào trc – Nó nói rồi lạnh lùng đi vào

– K đc chủ quan – Hấn nãy h im lặng thì h ms lên tiếng . Xong hấn cũng bước theo nó

– Cô chọn j ? – Hấn hỏi sau khi bước vào và thấy nó đg nhìn ngắm mấy thứ vũ khí

– Kiếm – Sau khi nhìn 1 lúc nó quyết định – Còn anh?

– Súng – hấn nói rồi lấy ra 1 khẩu súng – Cô có muốn dùng thêm phi tiêu k ? Dùng mỗi kiếm k có lẽ k đủ đâu – Hấn nói rồi đưa cho nó 1 bộ phi tiêu

– Đây là cái anh tự chế sao ? – Nó nói rồi cầm bộ phi tiêu lên,thầm khen hấn 1 câu. Quả thực hấn chế tạo vũ khí rất giỏi, có khi còn giỏi hơn nó ý chứ ! chiếc phi tiêu màu đen nhỏ như cái kim, nhìn qua cx chỉ giống như cái kẹp bím, vậy mà đầu lại tẩm độc, có thể giết chết người chỉ vs 1 cái

– Là của tôi

– Anh giỏi đấy

– Anh hai chị hai đến h phải đi rồi – Su nó vọng vào từ cửa

– Đc rồi. Anh chị ra đây (tg : kinh ! anh chị cơ đấy)

– Đi thôi – Hấn ra lệnh rồi k nọi mà kéo nó lên xe mk

– Tôi tự đi mô tô của mk cx đc – Nó lạnh lùng

– Ngồi yên đi – Hấn bực rồi rồ ga phóng đi

Nó k sợ nhưng vì hấn đi bất ngờ nên ôm chầm lấy hấn

Hấn cười nhẹ, nắm lấy tay nó như muốn nó ôm chặt hơn : – Ôm chặt vào đi – Rồi phóng xe nhanh.

Nhưng hành động của hấn đã vô tình làm tim ai đó đập chệch 1 nhịp...

5 phút sau nó và hấn đã đến nơi, nó bước xuống xe và đi đến chỗ con người đang đứng đợi sẵn

– Quả là devil của The Death , k trễ 1 s – Tên đó nói làm nó buộc phải chú ý

Đó là 1 con người trông khá già dặn và hách dịch. Vết sẹo to tướng ở mặt kia cho thấy đã từng lăn lộn trong thế giới ngầm này nhiều năm

– Ô kìa ! Hôm nay lại mang cả phụ nữ chân yếu tay mềm theo sao ? Hay sợ thua tôi nên định lấy cô ta làm vật thể thân ? – Rồi quay sang nó – Trông cô em cx đc đấy . Nhưng e sắp lm vật thể thân cho nó rồi kìa .

– Vèo...Phụt....– Hai cái phi tiêu bay ngang qua mặt hấn , thiếu chút nữa là trúng hấn rồi. – Ai làm vật thể thân thì phải chờ xem đã – nó lạnh lùng nói

Tên đó sợ xanh mặt . Tên đó bít rõ ràng là lần này nó có ý phi chệch chứ nếu nó muốn chúng thì chắc hấn chết rồi. Cô gái này, quả thực k phải người dễ đối phó – Bắt đầu đi – Tên đó lấy lại đc bình tĩnh mà nói. – Lần này là cô tự tìm cái chết. Tôi sẽ k nương tay

Nó cười khẩy : – Tôi tuyệt đối sẽ k chết – rồi laoleen như tên bắn, giết chết tất cả những con người cản đường nó. Đánh 1 lúc , nó bắt đầu thấy lạ và cố tiến lại chỗ hấn – Tình hình có vẻ k ổn – Nó nói sau khi 2 người đã quay lưng vào nhau

– F**k – Hấn chửi thề – Bọn này chơi ăn gian rồi. Có vẻ chúng đã huy động hết lực lượng và đánh lên chúng ta.

– K ổn rồi. Phải dùng cách đó thôi. – Nó nói

– Đc . – Hấn nói rồi ấn 1 cái nút j đó – Lần này là các người ép chúng tôi làm vậy. – Rồi tiếp tục đánh

Thực ra thì lúc mới đánh hấn và nó chỉ dẫn theo hơn 10 người thôi . Mới đầu chỉ nghĩ chúng có hơn 100 người.K ngờ bọn chúng lại đông vậy phải gấp mấy lần dự định. Cũng may là đã bảo Su đợi ở gần đó để có j còn dễ yểm trợ

Lúc này , nó đã tiến lại đc gần tên đầu xỏ, hấn cũng theo sát phía sau mà yểm trợ. Thấy nó tiến lại gần, tên đó bật dậy rồi bắt đầu đánh. Kiếm chém kiếm liên hồi, những âm thanh vang lên thật kinh khủng.chợt phát hiện có người đang định tấn công mình, nó liền cúi ngay người xuống và rút cái phi tiêu trên đầu đâm chết hấn.Nhưng k may , tên đó đã nhìn thấy, chợt nhận ra rằng nó rất lợi hại , thêm vào đó là tiếng bọn Su ở ngoài vào, tên đó liền vội giả vờ đầu hàng. Mới đầu nó thấy lạ nhưng sau thấy tên đó cầu xin rồi tự hạ vũ khí thì cx k đánh nữa. Thôi thì k chém 1 người cx coi như mk nhẹ đi 1 cái tội vậy.

Nó và hấn định đứng lên đi về , nhường quyền giải quyết cho Su nhưng đời k như là mơ. Tên đó thấy nó và hấn sơ hở liền đứng lên mà nhắm thẳng súng vào người hấn.Bất ngờ, hấn và nó lại đổi chỗ cho nhau, và viên đạn đã nhắm ngay vào nó. Nó ngã xuống, hấn thấy vậy quay lại nhìn và đã k chần chừ mà rút ngay súng ra bắn trúng tim tên đó (tg :tay xạ phủ chuyên nghiệp mà lị) sau đó nhanh chóng bế nó lên bệnh viện . Trc khi đi cx k quên dặn Su dọn dẹp đồng chiến trường này.

Hấn bế nó mà thấy tay mk run kinh khủng , chưa bao h hấn lại run vì 1 người con gái đến như thế. Hấn bế nó nhanh chóng vào bệnh viện. Nó đc đưa vào phòng cấp cứu , hấn chờ ở ngoài mà lòng như lửa đốt. Tại sao hấn lại cảm thấy như thế ? Đây có phải là tình yêu hay k ? Chả nhẽ hấn lại yêu nó r sao ? K. hấn k thể. K phải hấn đã hứa rằng sẽ chờ đợi người con gái năm xưa ấy sao ? Cảm xúc trong hấn lẫn lộn ... phải làm gì đây ?

8. Chương 8

Đôi lời tác giả : Rất xin cảm ơn những bạn nào đã đọc đến chap này của tớ ạ *Cúi đầu* tuy là cốt truyện k còn mới nhưng tớ đang và sẽ cố làm cho nó đặc sắc. Chỗ tớ h đg nóng lăm ý mà vẫn cố ngồi viết truyện :) Mong các pn ủng hộ nhiều nhiều nhé . Chúc m.n đọc truyện vui vẻ.

Chap 8 : Tỉnh lại – Quá khứ đau khổ – “Có lẽ tôi yêu em thật rồi Gia Hân”

Sau n tiếng đồng hồ , ca phẫu thuật đã thành công.

– Chúc mừng thiếu gia , ca phẫu thuật thành công ngoài mong đợi . Cũng may là viên đạn đi chệch nên k có j đáng ngại. – Bác sĩ sau toát mồ hôi đi ra. Lúc này hấn đã dọa ông ta rằng nếu k thể cứu sống nó thì ông ta chuẩn bị mà về quê đi cấy.(tg : Hầy Khánh ộp pa à ! Quê ông ở thành phố sao có lúa mà cấy ?* Hấn : ý kiến ? * tg : dạ hơn có j ạ)

– Bao h có thể vào thăm ? – Hấn nghe thế thấy vui kinh khủng

– Dạ ngay bây h .nhưng tốt nhất là nên để bệnh nhân nghỉ ngơi

– Cảm ơn – Hấn nói rồi bỏ đi, mặt lạnh k chút cảm xúc

– Dạ đây là trách nhiệm của chúng tôi thưa thiếu gia – ông bác sĩ giọng run run nói rồi chạy mất tăm

Hấn vào phòng nó, nó vừa đc phẫu thuật để lấy viên đạn ra nên đang ngủ rất say. Hấn bước đến bên giường nó rồi tự nhiên k kiềm chế đc mà hôn nó.Người con gái này lúc ngủ trông bình yên và yếu đuối đến lạ làm cho người ta như muốn đc che chở, bảo vệ mãi k thôi.Nó lúc tỉnh và nó bây h thực sự như 2 con người xa lạ. Hấn thầm nghĩ rồi chợt nhận ra tay mình đg nắm tay nó,liền khẽ kéo tay ra.

Nhưng hấn càng kéo, nó càng cầm tay hấn chặt hơn. – Mẹ ... mẹ....đừng bỏ Hấn mẹ ơi...Hân hứa sẽ ngoan ngoãn mà...mẹmẹ...- Nó nói trong mơ làm hấn giật mình, nhớ lại lần đầu gặp nhau, nó cx đã nói kiểu như thế. Hấn đã cố điều tra những cx k biết đc tin tức j việc đó.

Những giọt nước mắt của nó chảy dài trên khuôn mặt thiên thần và trên cả bàn tay của hấn.Bỗng nhiên hấn thấy xót quá, cảm giác như có hàng ngàn chiếc dao đâm vào tim mình vậy, hấn cố lấy lại tinh thần rồi kéo tay mình ra, đắp lại chăn cho nó. Nhưng nó lại càng giữ tay hấn chặt hơn những lời nói lúc này và

những giọt nước mắt quý giá kia cũng tuôn ra liên hồi và ngày càng nhiều hơn. Hết cách, hắn đành trèo lên giường ôm nó ngủ. Hắn cx k hiểu tại sao mk lại làm vậy , chỉ là hành động bộc phát của bản thân.

Nhưng k ngờ cách đó lại có hiệu nghiệm đến vậy. Như cảm nhận đc hơi ấm, nó liền im lặng rồi chui vào lòng ai đó ngủ.

1 lúc sau...

– Ngôi sao ấy tỏa sáng trên bầu trời

Ánh sáng lấp lánh của ngôi sao ấy xa xôi quá

Như em vừa bước vào trái tim anh

Ngôi sao ấy đã khắc sâu vào trái tim anh

Ngôi sao ấy luôn tỏa sáng trong lòng anh

Em có nghe thấy một giọng nói run run không?

Oh ngôi sao

Em có cảm nhận được trái tim đam mê của anh?

Em chính là ngôi sao của anh,

Đã từ lâu lắm rồi,

Anh đã biết em chính là tình yêu...._ Nhạc Chuông dt hân vang lên (tg: Bài này quen quen)

– Alo – Hắn bắt máy, giọng vẫn còn ngái ngủ

– H này mà m còn ở đó mà ngủ đc hả? Sao hôm qua m k về ? Em gái tao đâu ?- Bảo hét lên trong dt

– Đây tao là ân nhân cứu mạng e gái m đấy ! Có cần hét lên như v k ?

– Tao xl đc chưa ? Vậy h em tao đg ở đâu ?

– Phòng 137 khu Vip bệnh viện nhà tao – Hắn nói

– Nó bị sao v ?

– Bị trúng đạn, qua cơn nguy hiểm rồi, chắc lát nữa sẽ tỉnh

– Đc r. Vậy t đến đó ngay đây. Chăm sóc e tao cho tốt. Nó mà bị lm sao tao bắt đền m đấy

– Mang cho bọn tao ít cháo – Hắn nói r cúp máy

15 phút sau...

Cả bọn đã đến mang theo 2 tô cháo nóng hổi. Và cảnh tượng mà 4 đứa đg thấy bây h là 2 tảng băng lạnh nắm tay nhau....

– Vào đi. Đứng đó lm j ? – Hắn nói lm 4 đứa giật mk – Đừng có hiểu lầm, tại cô ta nói mê trong lúc ngủ và giữ chặt tay tao nên tao ms phải lm v – Hắn tiếp tục ns khi cả 4 đứa đã ở trong

– Có ai hiểu lắm đâu – Vũ tỉnh bơ

– Chắc v – Hắn cx k muốn tranh cãi nhiều – Ngồi đó đi.

– Mày nói tao nghe xem tại sao cô ta lại khóc và hò hét quá mức về mẹ như v đc k – hắn quay sang Bảo

– Tao...tao...

– M k muốn ns tao k ép. Nhưng bọn mk bây h cx có thể ns là người thân. M phải ns xem có chuyện j để bọn tao còn tránh chứ

– Đc rồi v tao sẽ kể

Flash Back

Buổi sángTại 1 khu nhà đột nát....Ánh sáng yếu ớt len lỏi qua nơi này như tăng thêm phân u tối. Trong căn nhà là 1 người phụ nữ vô cùng xinh đẹp , gan dạ cùng với 1 cô bé 4 tuổi , hồn nhiên và mang vẻ đẹp của 1 thiên thần....

Rào...Rào....Tiếng dội nước như lm người phụ nữ kia tỉnh lại – Anh là ai? Tại sao anh bắt cóc mẹ con tôi ?

– Tiếng nói thanh cao xen lẫn tức giận và lo lắng vang lên

– Tôi là ai sao? Là ai thì hỏi ck cô đi rồi biết – Người đàn ông đó lên tiếng

– Ck ...Ck tôi đâu – Người phụ nữ hoảng sợ

– Ha ha Ck cô sẽ k đến cứu cô đâuanh ta đg vui vẻ ở ngoài kia kìa

– Anh nói dối....ck tôi nhất định sẽ cứu tôi – Giọng người con gái ấy vang lên pha chút vẻ đau xót

– Hahahaha cô cứ chờ nhé

Rồi đột nhiên , người phụ nữ ấy đc cởi trói.....

– Cởi trói cho cô theo lời ck cô yêu cầu. Sớm muộn j , các người cũng sẽ phải chầu diêm vương thôi

– Sẽ k bao h đâu – Người phụ nữ ấy hét lên

Rồi bà đi thăm dò quanh phòng, ô kìa, kìa ko phải là cái bẫy sao ? Chả nhẽ...họ định giết cả gđ bà ? Ko thể để chuyện đó xảy ra đc . Nhất định trc khi ck bà đến , bà phải thoát đc khỏi nơi này. Nghĩ là làm , bà đã lấy chiếc trâm trên đầu mk xuống , lấy thân mình che cho con gái , từ từ đánh chết bọn lính gác cửa rồi đi. Nhưng k ngờ , đến khi tưởng như đã thoát đc thì ... 1 chiếc súng lục đc gơ lên , nhắm thẳng vào cô bé kìa và ...Pằng 1 tiếng súng vang lên, máu tươi chảy ra , nhưng những giọt máu đó , k phải là của cô bé đó ,mà là của người phụ nữ ấy. Lúc bà thấy bất an đã quay lại và kịp đỡ cho cô con gái của mình 1 viên đạn , rồi cố gắng che cho con gái mk và ôm cô bé vào lòng.

– Ha ha ha – Tên đó cười man rợ rồi lấy điện thoại gọi cho ba nó : – Ông Huy, hãy đến mà xem người ông yêu thương nhất chết trc mặt ông như thế nào nhé

1 lúc sau...Cô bé kia đứng dậy , mặt cắt k còn 1 giọt máu.

– Mẹ ... mẹ ơi mẹ sao vậy ?... Mẹ...đừng bỏ con mẹ ơi – Giọng hét thiên thần vang lên , nước mắt hòa với máu như làm tăng thêm vẻ đau thương

– Con ngoan, đừng khóc nữa , từ h mẹ k thể chăm sóc con đc. Vì vậy hãy nhớ phải mạnh mẽ lên tuyệt đối k đc khóc . Con hiểu chứ ? Khi ba con và anh con đến , hãy chuyển lời rằng mẹ rất yêu ba , yêu anh và yêu cả con nữa. Con ngoan ,hãy nhớ lấy lời mẹ dặn đc k ? – Người phụ nữ đưa bàn tay yếu ớt của mk lên lau nc mắt cho cô bé , nhẹ nhàng dặn dò

– Mẹ.... Con hứa , con hứa sẽ làm tất cả những j mẹ yêu cầu mà, mẹđừng bỏ con mẹ...Kođừng – Cô bé hét lên , bàn tay đầy máu lay lay khuôn mặt mẹ. Người phụ nữ ấy đã chết, chết để đưa con gái mk đc sống.

Vâng.. Người phụ nữ ấy chính là mẹ nó, và cô bé thiên thần đó là nó của hồi 5 tuổi

– Nó đứng dậy lau đi nước mắt. Nó thề, thề rằng sẽ k bao h khóc , thề rằng sẽ lưu giữ khuôn mặt đầy sẹo của người đàn ông kia , thề sẽ trả thù ẹ nó bằng mọi giá

1 lát sau , ba nó đã mang người đến , lúc này nó đã ngất đi vì mệt mỏi. Khỏi phải nói , người đau lòng nhất lúc này chính là ba nó , và ba nó cx đã thề .Thề rằng sẽ giết chết cả gia đình tên đó

Ngày diễn ra tang lễ mẹ nó...

Tất cả những ông chủ , bà chủ của các công ti lớn trên thế giới đều đến , ai cũng đau khổ cả , cũng sụt sịt cũng khóc rất nhiều . Nhưng tuyệt nhiên , chỉ có duy nhất 1 cô bé 5 tuổi đeo chiếc khăn trắng kìa trên đầu là k hề rơi 1 giọt nước mắt. Cô bé ấy đứng đó , khuôn mặt vô cảm nhìn vào chiếc quan tài và khung ảnh của mẹ, bàn tay nắm chặt đến bật máu.

End Flash Back

- Nó thề , thề rằng sẽ giết chết cả nhà tên đó. Sẽ cho tên đó chết 1 cách thảm hại nhất có thể , sẽ dày tên đó xuống 199 tầng địa ngục. Người ta k biết , cứ mắng chửi nó, nó cx mặc kệ, nó đã hứa vs mẹ, sẽ k rơi thêm bất cứ 1 giọt nước mắt nào nữa. Chỉ có ba tao , tao và ông nội tao biết đc chuyện đó. Họ càng thêm đau lòng. Sau đám tang mẹ, nó nhốt mk trong phòng 1 tháng trời , k ăn chỉ uống nước mà sống. 1 tháng sau , nó ra ngoài vs bộ mặt k thể lạnh hơn. Nó bắt đầu xin đến Mĩ , bắt đầu đi học. Nó thông minh nên chỉ đến năm 14 tuổi đã tốt nghiệp xong 3 trường đại học danh tiếng. Năm 9 tuổi , nó bắt đầu xin vào khóa huấn luyện điệp viên trong thế giới ngầm và trở thành 1 trong 5 học viên xuất sắc nhất học viện. – Bảo nói tiếp
- Thật k ngờ, em là bạn thân nhất của nó nhưng cũng k hề biết đc nó lại có quá khứ đau khổ đến vậy – Diệp lên tiếng, cô đã khóc khi Bảo kể chuyện đó.
- Chưa hết đâu. Nhưng thôi. Chuyện này mọi người cx k cần biết – Bảo tiếp
- Chưa hết sao ? – Hấn nghe Bảo nói xong câu đó thì đơ người. Nó còn có cả những chuyện đau khổ hơn thế này nữa sao (tg: ông anh ơi , anh bảo là chưa hết chứ có nói là đau khổ hơn thế này nữa đâu tưởng bỏ hả ... Hấn:con bé này k muốn sống nữa sao ? * tg : dạ em xin em xin ạ , em còn yêu đời lắm)
- Thật k thể ngờ cô ấy lại từng đau khổ đến như thế. Tự nhiên hấn thấy tim mk đau quá, cứ như có hàng trăm nhát dao đâm . “Có lẽ tôi yêu em thật rồi Gia Hân” – Hấn nghĩ thầm
- Bây h ns cho tao biết có chuyện j xảy ra đc k – Bảo nói – Tại sao 2 đứa lại vậy ?
- K có j đâu. Tốt nhất chúng mày k nên biết – Hấn nói, mắt vẫn chăm chú nhìn nó 1 cách đầy yêu thương
- Chuyện của thế giới ngầm sao ? – Diệp hỏi
- Sao m biết – Nhật Anh ngạc nhiên
- Chuyện mà chỉ có 2 đứa này biết, hơn nữa bọn mk lại k nên biết thì chắc chỉ có chuyện của thế giới ngầm thôi – Diệp tl
- Xem ra cô cx thông minh đấy – Hấn đáp – Thế giới đó nguy hiểm và k lường trc đc đâu nên tốt nhất m.n hãy tránh càng xa càng tốt
- Biết nguy hiểm tại sao 2 đứa mày lại dấn thân vào ? – Vũ hỏi
- K tại sao cả. Có những chuyện bây h tao k thể ns đc đâu. Chúng mày mau về đi
- Uk đc r. Vậy bọn tao/tôi đi – Cả lũ nói
- 15 phút sau , nó đã tỉnh. Nhưng trong phòng bây h k có 1ai. Nó có vẻ hơi thất vọng. Đang nghĩ đến tình huống xấu nhất thì hấn mang cháo vào:
- Cô tỉnh rồi sao – hấn nhìn nó, cười hiền
- Sao tôi lại ở đây – nó đã tỉnh , thấy hấn thì có chút vui.
- Cô bị trúng đạn , cũng may là k đáng ngại .- Hấn lại cười
- Anh ở đây 1 mk từ lúc đó sao ? – nó lo lắng hỏi
- K – hấn tl lm nó thấy hụt hẫng – Máy người kia cx vừa ở đây về – Hấn cười
- Anh chọc tôi ? – Nó đổi, trong trề con kinh khủng
- Ai chọc em ? Tôi trả lời đúng sự thật còn j – Hấn cười , k ngờ nó cx có lúc trề con như thế
- Sao anh dám ... – nó nói với vẻ tức giận
- Dám gọi em là em chứ j ? Em kém tôi 1 tuổi k gọi là em thì là j – Hấn chen ngang lời nó – Mà em cx gọi tôi là anh còn j ?
- Đc rồi. Bỏ cô nương hôm nay đg ốm nên k chấp vật anh – Nó giận
- Em giận anh đấy à ? Thôi thôi nha. Là chị đc chưa ? Dậy ăn cháo cho em nhờ bà chị ơi
- Già quá – Nó nhăn mặt

- Nếu sợ già thì chịu là em đi – hấn nói
- Không.bao.giờ – Nó nhấn mạnh
- Thôi ăn cháo k cãi nhau nữa – Hấn chịu thua
- Đc rồi. – Nó cười – Đút
- Đút sao ?- hấn ngạc nhiên
- Hồi trc tôi ôm hai tôi cx vậy vs lại tay tôi đang đau anh k thấy sao ? – nó cãi
- Đc rồi coi như tôi chiều em –Hấn cười rồi đút cho nó ăn

Trong khi đó ... Ở khu vườn sau khách sạn

- Anh Bảo , gọi em ra đây làm j vậy ? – Nhật Anh vừa nhận đc tin nhắn của bảo liền chạy ngay xuống đây nhưng mãi chả thấy Bảo đâu

9. Chương 9: Nhật Anh Bị Cướp Mất – “cảm Ơn Anh – Lâu Lắm Rồi Tôi Mới Đc Vui Như Vậy ”

Bỗng nhiên :

- Nhìn nước mắt em đang rơi vì ai
- mà lòng anh cứ đau thắt lại
- giây phút ấy chỉ muốn lại gần hơn
- để anh ôm lấy em và nói
- Đừng khóc nữa hãy nín đi được không ?
- nhìn đôi mắt em đã sưng lên kìa
- chẳng còn xinh xắn như lúc em cười đâu
- nào ngoan nhé nghe anh 1 lần thôi
- Mọi chuyện buồn cũng sẽ qua thôi vì có anh ở đây rồi
- tựa vào vai anh đi em sẽ thấy bình yên
- đừng bao giờ cảm thấy em lẻ loi trên nhân gian này
- bởi vì đằng sau luôn có anh nhìn theo
- Hãy cầm chặt tay anh, anh sẽ dắt em đi qua nỗi đau này
- và dìu em bước trên con đường dài phía trước
- phải làm bất cứ điều gì để em hạnh phúc dù anh đau
- anh vẫn xin chấp nhận ..!! – Giọng hát của Bảo vang lên cùng với đó là hàng chục ngọn nến đc thắp lên.
- Bảo đứng dậy khỏi cây đàn, bước đến cầm tay Nhật Anh dẫn cô bước vào hình trái tim đc bao quanh bởi nến và hoa hồng
- Nhật Anh à..._ Bảo ấp úng – Em có biết rằng em rất xấu k ? Em lấy đi trái tim của anh rồi , lấy mất nó rồi em biết k ? Bây h em tính sao đây ? Em phải chịu trách nhiệm vs anh chứ ! (tg:ông này sến dễ sợ)
- Anh Bảo...- Nhật Anh xúc động – Em em Em xl – Nhật Anh ấp úng làm Bảo có chút thất vọng
- Em xl vì đã lấy đi trái tim anh, nhưng em sẽ giữ nó thật chặt ,yêu thương chủ nhân của nó mãi mãi. – Nhật Anh cười – Vì...Chủ nhân của nó cx lấy đi trái tim e rồi (tg: đúng là 1cặp trời sinh đó. Ck đã sến vk còn sến hơn)

– Em ... Anh yêu em Hoàng Nhật Anh – Bảo hét lên rồi bế Nhật Anh xoay 1 vòng

– Á thả em xuống đi – Nhật Anh hoảng hốt

– Hi anh xl tại anh vui quá – Bảo cười

– Em cx yêu anh Phạm Gia Bảo – Nhật Anh hét to , sau đó là màn nắm tay hôn nhau siêu tình cảm của 2 anh chị

– Chết tiệt. Nhật Anh của mk bị chiếm mất rồi – Diệp tức tối , đạp chân xuống đất

– Aaaaa Cô giẫm lên chân tôi rồi – Vũ hét lên. Tình hình là 2 ông bà này định đi phá đám nhưng thấy tình cảm quá nên thôi, quyết định quay lại để đưa cho hần vs nó xem . Nhưng Diệp đã giẫm lên chân Vũ – Cô k có mắt à

– Anh ms k có mắt ý . Cho anh chết – Diệp nói rồi quay đi

– Cô...đứng lại cho tôi

– Đây anh là học sinh mẫu giáo sao hả ? Câu nói ngây thơ ghê nha . Bảo tôi đứng lại để anh bắt á ? Thôi đi ,tôi đâu có ngu bèn bèn.... – Diệp nói

Và thế là , 1 cuộc rượt đuổi diễn ra trong bệnh viện khiến cho không khí của nó trở nên không thể “yên tĩnh” hơn . Bất ngờ Diệp vấp vào hòn đá, Vũ đuổi theo sau không kịp dừng lại và “rầm” âm thanh rất ư là :”vui tai” vang lên.Đứng hình...

1s

2s

3s

4s

.....

2 phút 18s

2 phút 30s

.....

Vâng rất là tình cảm cho 2 anh chị , mỗi 2 người đã chạm vào nhau hơn 3 phút mà vẫn chưa chịu rời.

– Cô... cô....có ...sao k ? – Vũ là người lấy lại được bình tĩnh trc và ấp úng hỏi

– Tôi...aaaaa... đồ quỷ, anh cướp mất first kiss của tôi rồi – Diệp đỏ mặt tức tối hét

– Này cái nỳ cũng là first kiss của tôi nhá . Đừng có tưởng là chỉ có mk có còn first kiss

– Hầy ai mà bít đc . Với cái loại đàn ông thay bồ như thay áo các anh ai mà biết đã có bao cái “first kiss” rồi – Diệp nói , nhấn mạnh từ first kiss

– Cô...cô....- Vũ tức tối

– Tôi làm sao ?Anh vẫn chưa chữa đc bệnh nói lắp hả ?

– Đc rồi ... coi như tôi thua cô- Vũ nói

– Anh đã bao h thắng tôi đâu – Diệp cười , nụ cười làm tim ai đó lộn nhịp

– Lạ thật, tim mình dạo nỳ bị sao v? phải đi khám mới đc – Vũ nghĩ

– Ê quỷ ! Về đc chưa ông già ? – Diệp vẫn chưa buông tha

– Gì ? Cô nói ai là quỷ ? Ai là ông già ?

– Ai ng đó tự hiểu . Tóm lại là có đi về không hả ? Hay còn đợi tôi gọi thêm câu ông cố nội nữa ms chịu về ? – Diệp đe dọa

- Về thì về – Vũ bỏ đi , mặt vẫn còn tức
- Ê này... Giận rồi hả ? – Diệp với theo
- – Im lặng
- Đây ...
- Cô có lên k ? – Vũ quát , giọng vẫn lạnh
- Hic lên thì lên , làm gì mà quát vậy ?
- 5 phút sau 2 ng đã về đến nhà . H này trong nhà chỉ có 2 đứa
- Đây anh vẫn giận à ? – Diệp lên tiếng
- – Im lặng
- Đây ... này _ Diệp hét , giọng cô như sắp khóc
- – Im lặng
- Tôi xin anh đó được ko ? Đừng có giận tôi như vậy nữa ! Tôi sợ lắm
- Cô thích tôi hay sao mà sợ _ Vũ cười
- Tôi....Anh....Đồ đáng ghét _ Diệp bỏ về phòng

Quay trở lại vs 2 nhân vật chính...

Nó đã ăn hết bát cháo , nắm quay lưng lại chỗ hấn.

Hấn cứ ngồi như vậy mà ngắm nó , đôi vai nó , gầy quá , bé nhỏ quá...Nó tạo cho người ta cái cảm giác chỉ muốn ôm bờ vai ấy vào lòng mà chia sẻ. Nhưng nó cũng tạo cho người ta cảm giác thật xa để với tới Bờ vai ấy , luôn gồng mình lên mà chống chọi với thế giới khắc nghiệt này.

Bỗng nhiên hấn nhớ đến cô bé ngày xưa, 1 cô bé tầm 3 tuổi , đôi mắt đỏ luôn ánh lên niềm vui . Cô bé ấy ngây thơ và ngốc nghếch , trong sáng và hồn nhiên. Cô bé ấy đã cùng hấn vui đùa suốt 1 năm trời . 2 Đứa cũng từng hứa mai sau lớn sẽ cưới nhau . Nhìn nó cười,, nụ cười rất giống với cô bé ấy . Hấn tự hỏi , lẽ nào cô bé năm xưa là nó, lắc đầu xua tan cái ý nghĩ của mình. Nó bây h rất mạnh mẽ và cá tính, lạnh lùng , lãnh đạm với mọi thứ , còn cô bé ngày xưa rất yếu đuối , trong sáng và thánh thiện .Có điều , đôi mắt ấy , nụ cười ấy thực sự rất giống , giống lắm , và cái cảm giác này nữa , thực sự rất giống

- Đây , anh làm gì mà nhìn tôi rồi lắc đầu ghê vậy ? Bệnh à ? – Nó quơ tay trc mặt hấn
- Há ? Em nói j cơ ? – Hấn thoát khỏi dòng suy nghĩ của mk
- Hầy ! Tôi bảo anh bệnh hay sao mà cứ nhìn tôi rồi lại lắc đầu vậy . Từ nãy đến h tôi hỏi cả chục lần rồi đó
- À tôi xl . Tôi đg nghĩ 1 chút thôi . Em nắm nghĩ đi
- Tôi muốn ra ngoài, thực sự chỗ này rất chán , vs lại tôi cx rất ghét bệnh viện.
- Nhưng em đang bệnh mà
- Thì sao
- Nghỉ ngơi đi
- Anh k thấy chán sao ? với lại anh chắc cũng qua khóa huấn luyện điệp viên ở học viện chắc cx biết rồi chứ ? Vết thương này đã là gì.
- Nhưng...
- Tóm lại anh có đi không ? Ko đi tôi gọi người đến đón
- Hầy , đc rồi tôi chở em đi

- Có thể chứ
- Đi đâu đây ? - hấn hỏi khi cả 2 đã yên vị trong xe
- Đâu cx đc. Càng yên bình càng tốt - Nó nói , quay mặt ra cửa xe nhắm mắt
- Uhm - hấn nói rồi phóng xe đi
- 15 phút sau , hấn đã dừng lại
- Vùng Ngoại ô - hấn nói rồi kéo tay nó đi . Tuy hơi bất ngờ vì hành động này nhưng nó cx ngoan ngoãn đi theo. Hấn dẫn nó đến 1 cánh đồng toàn hoa là hoa .
- Oaaaaaa đẹp quá !- Nó sung sướng hét lên - Tôi ra chỗ kia nhá
- Tùy em - Hấn thấy nó vậy cx vui lây - Cẩn thận
- uhm - Nó nói rồi chạy nhanh ra cánh đồng hoa . Ở đây có rất nhiều hoa đẹp , nhưng mà nó thích nhất chỗ trồng hoa violet và hoa cúc đại trắng . - Thích quá ! - Nó quay lại cười với hấn - Tôi bắt được chứ ?
- Thoải mái - Hấn hào phóng
- Thanks - Nó cười rồi ngắt 1 bó hoa cúc đại trắng . Bỗng 1 làn gió thoảng qua làm bay tóc nó . Và hấn đã vô tình nhìn thấy cảnh tượng này. Người con gái đang nở 1 nụ cười hồn nhiên hết mức, đầu đội chiếc vòng dc kết bằng hoa đủ màu trên đầu , tay cầm 1 bó hoa cúc trắng , váy trắng bồng bênh bay , trông nó bây h đẹp như 1 thiên thần , và cx rất giống cô bé ngày xưa
- Hấn đi đến gần nó , cởi áo khoác của mk khoác cho nó
- Em k thấy lạnh sao ? - Hấn nhìn nụ cười của nó ấy thì rất vui
- Cảm ơn anh - Nó ngượng ,hành động này của hấn làm tim nó đập mạnh . - Tim mình bị sao vậy ? - Nó nghĩ
- Sao vậy ? - hấn hỏi
- Ko có gì - Nó cười - Cho anh này - Nói rồi nó giơ ra 1 bó hoa được kết rất đẹp - Tôi tự làm đấy
- Em mà cx làm được bó hoa thế này á ? Nghi ngờ thật ! __ hấn trêu
- Này sao anh cứ móc méo tôi thế ? Không thích thì trả đũa
- Tôi chỉ nói sự thật thôi mà . Em tặng tôi rồi sao còn đòi lại ?
- Anh k thích thì tôi lấy lại - Nó chu môi
- Ai nói tôi k thích ? - Hấn cười rồi mang bó hoa quay đi - Về thôi
- Uhm đc rồi
- Cảm ơn anh - nó nói khi cả 2 ng đã yên vị trong xe - Lâu lắm rồi tôi ms đc vui như vậy
- Lâu lắm rồi sao ?
- Uk . Kể từ ngày mẹ tôi mất - Nó nói , giọng nói có phần chua xót
- Tôi biết chuyện rồi ! Đừng khóc nữa , cô khóc trông chả xinh tẹo nào
- Xấu thì nói luôn đi còn - Nó ngừng khóc , quay lại cười với hấn
- Tôi nói giảm nói tránh như vậy là để giúp cô đấy
- Ai mượn anh giúp - Nó trêu
- Tôi là người tốt bụng đương nhiên giúp đỡ mọi người hết sức - Hấn tự hào
- Sặc...mức độ tự sướng của anh lên level max rồi đó
- Quá khen quá khen,cái này còn phải học hỏi em nhiều

– Mặt anh đúng là dày mà – Nó cười, quay mặt ra chỗ khác

....

– Hôm nay cx cảm ơn em . Em cx đã làm tôi rất vui – Hấn nói khi về đến nhà – Tặng em này – Nói rồi hấn chìa ra 1 chiếc vòng tay đan thủ công trông rất đẹp mắt

– Cảm ơn anh. Tôi vào trc đây – Nói rồi nó chạy vào nhà để che đi khuôn mặt xấu hổ của mk

– Chà chà... 2 anh chị đi đâu mà h ms về thế này coi bộ rất vui vẻ nhỉ – Diệp nói khi thấy nó về

– Bọn nó đi hẹn hò chứ đi đâu ! Đương nhiên là vui vẻ rồi – Vũ hùa theo

– Hờ hờ 2 người thì sao ? bình thường như dog vs cat cơ mà ? sao hợp sức lại bao h thế ?

– Kệ bọn tao – Diệp chu môi

– “Bọn tao” cơ đấy – Nó cười , nhấn mạnh từ “Bọn tao”

– Thì sao – Diệp với Vũ đồng thanh

– Chà đồng thanh cơ. Thật hợp mà – Hấn đứng dựa đầu vào cửa, nói giọng mỉa mai

– Chúng mày Chúng mày thì khác gì ? Sao hôm nay 2 tăng băng di động lại cười nhiều thế

– Đơn giản là vì ai đó đã nói từ “Bọn tao “ thôi – hấn cười mỉa , cx nhấn mạnh từ “Bọn tao” rồi bỏ lên phòng

– Và còn đồng thanh từ “Thì sao” nữa – Nó nói thêm , nhấn mạnh từ “Thì sao “ và từ “Đồng thanh” rồi bỏ lên phòng (*tg : 2 anh chị này song kiếm hợp bích hại chết người ta)

– Chúng mày Diệp gọi theo vs vẻ mặt tức tối

– Ha ha ha ha – Vũ cười k ngớt

– Anh cười cái j ?

– Độc mồm như cô mà cũng có ngày đấu võ mồm thua – Vũ cười ngày một to hơn

– Kệ tôi – Diệp nói rồi cũng bỏ lên phòng

Quay lại với nó , sau khi nó về phòng thì lấy quần áo đi tắm . 30’ sau , nó bước ra khỏi phòng tắm vs cái quần đùi bỏ cặp cao và chiếc áo crop top EXO đơn giản

Nằm phịch xuống giường , nó trầm nghĩ . Hôm nay , thực sự nó đã rất vui . Hấn làm nó nhớ tới cậu bé ngày xưa, luôn bảo vệ và chăm sóc nó , luôn làm nó vui.

– Tìm mình sao lại đập mạnh vậy ? Có phải mình đã yêu hấn rồi không ? – Nó trầm nghĩ – Ko thể nào ! Mình sống là để trả thù ẹ . Nhất định k đc nghĩ đến việc khác – Nó trầm nghĩ

10. Chương 10: Lời Tỏ Tình Bất Ngờ – Tôi Sẽ Đợi . Nhất Định Sẽ Đợi Em

– Nghĩ gì mà đắm chiêu vậy ?

Nó giật mình ,ngẩng đầu lên –Sao anh lại ở đây ? Cửa phòng tôi khóa rồi mà

– Em nghĩ sao ? Đương nhiên là trèo ban công sang rồi – hấn cười

– Đồ đáng ghét ! Anh sang đây làm gì ?

– Ra ban công vs tôi 1 lát – Hấn nói rồi ra ban công

– Làm gì ? – Nó thắc mắc nhưng cx chạy theo

– Hấn này ! Em có biết em đã lấy cắp 1 thứ quan trọng nhất của tôi rồi k ?

– Vớ vẩn ! Bỏ tiểu thư đây nhà k thiếu tiền mà đi ăn cắp nhá

- Vậy mà có rồi đấy ? – hần cười
- Cái ?
- Tim tôi . Em lấy nó đi rồi !
- Này anh đùa đấy à? Chuyện tình cảm k đùa đc đâu ! – Nó ngạc nhiên
- Tôi đg nói nghiêm túc
- Tôi ... tôi
- Thôi em k cần trả lời cx đc – hần nói , giọng thoáng buồn , quay đi
- Anh... anh có thể đợi đc k ? – nó ấp úng , lấy hết can đảm mà nói
- Đợi ? – hần nghi hoặc hỏi lại – Đợi ai ?
- Đợi tôi – nó nghiêm túc nói – Tôi ... thực sự tôi chưa muốn nghĩ đến chuyện yêu đương chừng nào chưa trả thù xong ẹ. Tôi rất sợ... sợ rằng vì nó mà tôi quên đi mối thù của mẹ mình – nó run run nói
- Đc rồi mà. Tôi sẽ đợi . nhất định sẽ đợi em . Nhưng em hãy hứa với tôi 1 điều : Trả thù ẹ xong nhất định em k đc đau khổ nữa . Nhất định em sẽ ở bên tôi .(* tg : Ôi móa ưi ! Còn sến hơn 2 ông bà kia)
- Đc . Cảm ơn anh _ nó lau đi nước mắt
- Đc rồi , tôi về phòng đây
- Uhm . Ngủ ngon – nó cười
- Em cx vậy – Hần nói khi trôi qua ban công . Nó nói vậy làm hần có chút vui . Ban đầu cứ tưởng nó k đồng ý , cứ tưởng mk đơn phương nhưng khi nó nói vậy tức là nó cx đã có tình cảm với hần . Hần cười, nhất định phải giúp nó sớm trả thù.
- Tình yêuLà thứ tình cảm rất thiêng liêng ... Nó tiếp thêm sức mạnh cho cuộc sống ... Tình yêu của họ thật đẹp . Nhưng liệu , nó sẽ yên ổn như vậy ?
- Tình yêu làm con người ta vui , nhưng cx lm con người ta đau .Yêu càng nhiều nỗi đau càng lớn
- Tình yêu đc xây dựng trên cơ sở của sự tin tưởng , vậy khi mà sự tin tưởng k đc tuyệt đối , liệu tình yêu có thể được bền vững ?

11. Chương 11: Sóng Gió Bắt Đầu Ấp Đến – Hari ... Ken – Chị , Em Tìm Đc Tung Tích Của Tên Sát Thủ Đó Rồi

Ngày qua ngày , vẫn như vậy , nó vẫn cố tìm thông tin của tên sát thủ đó , hần vẫn giúp đỡ nó . Cho đến khi....

Reng...Một người đã cố giấu tương tư trong tim này từ lâu

Chờ đợi người qua bao ngày nhưng nhớ đêm thâu

Vì chính anh đã làm em bối rối

Khi em nhìn bàn tay run lên đôi mắt nhòe

Và thời gian cứ trôi bên anhđi qua từng ngày dài

Lặng nhìn anh em không nói nhưng em luôn mong mình cùng chung đôi

Có chút nắng lên qua hàng cây, có chút gió bay theo làn mây đưa anh gần em...

- Alo ... – Nhạc chuông điện thoại nó vang lên . Nó bắt máy . Là đàn em của nó gọi từ thế giới ngầm
- Chị chị.... Em là Jun đây – Đầu dây bên kia nói giọng vui mừng , nhanh như thể nếu k nhanh sẽ quên mất vậy

- Biết rồi . làm gì mà hỏi hả thế ?
- Chị , em tìm đc tung tích của tên sát thủ đó rồi – Jun cười
- Thật k ? – Nó vui sướng
- Dạ , nhưng đó chỉ là 1 chút thôi
- Là gì ?
- Con gái ông ta ạ. Hình như mới chuyển đến học viện Hoàng gia Star hôm nay
- Trường chị sao?
- Vâng
- Được , vậy gửi ảnh cho chị , chị đi tìm
- Chị .. chị định làm gì ?
- Làm những gì chị đã hứa với mẹ
- Haizz được rồi ạ. Em sẽ gửi ảnh cho chị

Sau khi nhận đc ảnh ,nó lên phòng hiệu trưởng yêu cầu lấy hồ sơ của hs mới. Ông hiệu trưởng tuy thắc mắc nhưng vẫn phải đưa ra. Vì đây là trg do ba nó và ba hấn xây mà

- Xem nào ... À đây rồi ! Hoàng Ngọc Linh 10A9 . – Cảm ơn ông – Nó nói rồi bỏ ra ngoài để lại cho hiệu trưởng dấu chấm hỏi to đùng. Nó gọi điện cho ai đó
- Alo ... – đầu dây bên kia vang lên giọng trẻ con
- Jin ... Em vẫn còn ở trường chứ ? (Jin là đàn em của nó trong thế giới ngầm, trợ thủ đắc lực của nó)
- Vâng sao vậy chị ?
- Tìm cho chị xem Hoàng Ngọc Linh 10A9 đang ở đâu
- Sao vậy chị ?
- Đó là con của tên sát thủ kia. Mới chuyển đến trường mình
- Đc ạ À thấy rồi. Ở gần vườn hoa ý ạ
- Chị cảm ơn.
- GTNV

· Hoàng Ngọc Linh : Con gái của 1 chủ bang xã hội đen nhỏ , nhờ ăn bám vào ng khác ms vào đc trường.
 Học lực : Rất kém nếu k muốn nói là ngu .Xinh đẹp nhờ son phấn . Giả nai khỏi phải bàn. Trong 1 lần tình cờ nghe đc câu chuyện của nó và hấn ngày xưa liền giả vờ để tiếp cận hấn.

Trong khi đó , ở vườn hoa sau trường

- Anh Ken (tên ngày xưa của hấn khi hấn và nói gặp nhau) , Cuối cùng cũng tìm thấy anh rồi – 1 giọng nói rất ư là “Ngây thơ” vang lên . Vâng. K ai khác là của nhỏ Linh.
- Cô là ai ? Sao biết tên này ?
- Anh...Em là Hari (tên ngày xưa của nó khi nó và hấn gặp nhau) nè ! Anh k nhớ sao ? – Nói như sắp khóc (tg : giả nai thấy sợ .Level đỉnh của đỉnh)
- Ha...Hari ? Là em sao ? – Hấn nghi hoặc
- Anh Ken ... Anh không nhớ em sao ? Sao anh k đi tìm em ? Anh có biết em đã rất vất vả ms tìm đc anh k – Nhỏ Linh khóc (Tg: Sắc ...Chém đỉnh vãi ~ Nai thấy mỡ)
- Anh anh xl , đừng khóc nữa , anh ở đây rồi – Hấn ôm lấy nhỏ

– Anh đáng ghét – Nhỏ Linh nói rồi k ngừng đâm vào lưng hấn (Tg : Diễn như thật -.-)

Và , từ nãy đến h , cảnh tượng lãng mạn này đã đc thu vào tầm mắt 1 ng. Không ai khác là nó . Nó đau , đau lắm chứ ! Lúc này đi ngang qua trông thấy bóng dáng giống hấn định đến thông báo tin mừng thì lại đc chứng kiến cảnh này .Nó đau lắm , vội vàng bỏ về lớp

– Chị , Chị tìm đc chưa ? – Jin hỏi

– À lát chị tìm , h chị hơi mệt – Nó nói khi đã ngồi xuống cái ghế ở căn- tin

– Mà đúng là , tìm thấy rồi phải vui ms phải chứ ? Lại sao nữa vậy ?- Nhật Anh khó chịu

– Tao k sao. Mà y kệ tao – Nó nói ,nhắm mắt lại để ngăn đi giọt nước mắt

– Hê y m.n ! – Hấn gọi khi đg cùng Linh tiến vào can-tin

– Ai đây ? – Diệp khó chịu khi thấy hấn đi vs g khác . Cô phần nào đã hiểu đc thái độ của nó như vậy vì sao . Chuyện hấn tỏ tình và câu trả lời của nó cả bọn đã biết .

Bạn gái tôi. – Hấn đáp –

– đáp – 1 ng FA có bạn gái mà m.n lm j vậy ? – Hấn nói tiếp –ngày xưa chúng tôi chơi vs nhau tôi có gọi cô ấy là Hari , chúng tôi đã từng thề sẽ cưới nhau

– Ha...Hari sao ? – Nó ngạc nhiên , giọng run run

– Uk . Tôi gọi cô ấy là Hari , còn cô ấy gọi tôi là Ken

– Ken...Hari ? – Nó nói , giọng vẫn có vẻ bất ngờ

– Uk sao thế ?

– À ko có j – nó ngồi xuống , nhắm mắt lại. Ken...Hari .Đó k phải là tên mà nó và cậu bé ngày xưa gọi nhau sao ?

– Em giới thiệu đi – Vũ nói

– Em là Hoàng Ngọc Linh , học 10A9

– Cái j ? Hoàng Ngọc Linh 10A9, Hari sao?

– Dạ vâng sao vậy ạ – Nhỏ linh cười thân thiện

– Cô cô... -Jin và Bảo đồng thanh

– 2 người làm sao vậy – Nhật anh thắc mắc

– Jin , Hai , 2 người ngồi xuống đi – Nó nói , giọng lạnh lùng , có phần nhắc nhở 2 ng kia k nên nói nhiều

– Nhưng ...

– Em bảo 2 người ngồi xuống – Nó hét lên , vẫn giữ nguyên cái vẻ lạnh lùng

– Haizzz – Cả 2 thở dài rồi ngồi xuống

– Có chuyện j thế ? – Nhật Anh và Diệp đồng thanh

– 2 đứa sẽ đc biết sau . H tao đi đây – Nó nói, mặt lạnh và k chút cảm xúc . Hấn thấy nó vậy có hơi chạnh lòng , nhưng nhanh chóng vui lại vì người con gái bên cạnh.

Nó cố bước thật nhanh ra khỏi chỗ ngột ngạt này. Đến khu rừng sau trường , đây là nơi làm nó và hấn gặp nhau.

– Cô làm gì mà thái độ với Linh ghê vậy – 1 lúc sau hấn đến

– Thái độ ? Ý anh là gì ? – Nó cố nói

Tag : @Tinh Nguyên

Đôi lời tác giả : Trên facebook của tớ có 1 số pn có hỏi về lịch post truyện hay bao h ra chap ms. Tớ xin chia sẻ luôn là tớ sẽ post truyện cho các bn vào t2 , t5 , t7 hàng tuần nhé . Xin cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện tớ *Cúi đầu*

À còn 1 điều nữa hiện h tớ có 2 ý tưởng cho truyện sắp tới :

1 là tớ định viết cái fanfiction : Yêu em là sự lựa chọn đúng đắn nhất của đời chị

2 là tớ định viết bộ truyện : Em có thể yêu một Vampire không ?

Các bạn chọn giúp tớ nhé !

12. Chương 12: Ôm – Hy Vọng Càng Lớn Thất Vọng Càng Nhiều – “xin Cô Hãy Buông Tha Cho Cô Ấy”

– Thái độ ? Ý anh là gì ? – Nó cố nói

– K phải sao ? Cô hình như k vừa ý vs Linh . Nhưng chính cô là người đã từ chối lời tỏ tình của tôi mà .Tôi đâu có làm gì sai ? Linh là ng con gái đã hứa hôn vs tôi. Mong cô tôn trọng cô ấy

– Hứa hôn ? Năm 3 tuổi phải k ?

– Sao cô biết

– Sao tôi biết không quan trọng . Tôi nói anh biết . Cô ta k phải loại tử tế gì đâu . Cô ta đến với anh chắc chỉ vì tiền

Bốp... 1 cái tát vang lên. Vâng. Hấn đã tát nó . – Cô k đc tự ý xúc phạm cô ấy như thế . Chính cô đã từ chối lời tỏ tình đó . Bây h còn ghen cái gì ? Cô ấy trong sáng và hồn nhiên lắm. Không lạnh lùng tàn ác như cô . Đừng có đánh đồng cô ấy với cô – Hấn nói rồi quay người bỏ đi .

Đau... Tim nó như bị ai bóp nghẹn.... Hấn – Người đã thề rằng sẽ đợi nó, đã nói yêu nó , bây h lại tát nó vì 1 đứa con gái. Hấn – ko hề tin tưởng nó .Câu nói của hấn hàm ý như nó thật sự xấu xa . Đau ... đau quá ... Nó chợt nghĩ đến Linh – Người mà hấn –người nó yêu gọi là bạn gái , là con gái của người đã giết chết mẹ nó , là người nó hận tới tận xương tủy , là người mà nó thề sẽ giết cả nhà họ. Nó sẽ phải làm gì đây ? Nó k trách hấn, vì chính nó là người từ chối lời tỏ tình này. Nó chỉ hận bản thân sao lúc này lại yếu đuối như vậy, lại yêu hấn quá nhiều như vậy . Nó đã sống mà chỉ biết báo thù . Vậy mà bây h khi mà cơ hội ấy đến , nó lại k biết làm gì. Nó thật sự ghét chính bản thân nó. , thật sự hối hận vì đã quay về nơi này . Lấy trong túi ra chiếc ảnh hồi còn sống của mẹ, nó khẽ hỏi :

– Mẹ ... Hân phải làm gì bây h hả mẹ ? Tại sao lại như vậy ? con phải làm gì khi mà bản thân con đã yêu Khánh quá nhiều. Mẹ , Hân phải làm sao? Tại sao chứ ? Tại sao con lại yêu Khánh mà k phải ai khác? Tại sao khánh lại là cậu bé năm đó ? Tại sao ? Tại sao ? – Tiếng thét của nó vang khắp rừng.Nó bây h thực sự rất rối ròi. Nó k biết mình nên làm j lúc này. Nó thiếp đi trong một mối

– Sao em lại ở đây ? Nó tỉnh lại khi thấy Bảo và Nhật Anh

– Mày bị ngất ở rừng . Mày mà tao vs anh Bảo ra kịp , k thì mày chết rồi

– Cảm ơn mày – Nó gượng cười

– Mày bỏ ngay cái gương mặt cười gượng ấy đi đc k ? Mày có biết mày như vậy tao đau lắm k ? – Diệp bước vào, tức tối nói

– Thôi đc rồi . Tao muốn yên tĩnh. M.n ra ngoài hết đi – Nó nhắm mắt lại – Tô cháo để đó , lát tao ăn

– Nhưng mày... – Nhật Anh định nói nhưng bị Bảo kéo đi – Được rồi, Để con bé yên tĩnh, nó cần thời gian suy nghĩ thấu đáo việc này – Bảo nói khi kéo Nhật Anh ra ngoài

Trong phòng nó... Nó cầm lên sợi dây chuyền hình trái tim , 1 nửa ghi “Ken” 1 nửa ghi “Hari”

– Ken ... đã không còn là người con trai ngày xưa nữa rồi. Ken k còn yêu mình. Người anh ấy yêu bây h là Linh – Nó nhắm mắt lại, giọt nước trong suốt quý giá trào ra khắp khuôn mặt .

– Cốc cốc cốc.... Tôi vào đc chứ – Giọng nói của hấn vang lên

– Uk anh mau vào đi – Nó vội vã , trong đầu ánh lên tia hy vọng hấn quan tâm đến mình

– Hình như cô đang ốm ? Vậy tôi k nói dài dòng nữa. Chuyện của cô và Linh , tôi biết hết rồi . Tôi biết cô rất hận . Nhưng xin cô hãy buông tha cho cô ấy. Cô ấy mất mẹ từ năm 12 tuổi. Nỗi đau đó là quá lớn vs con người yếu đuối kia. Tôi đã k ở bên cô ấy lúc đó....

– Vậy nên anh muốn bù đắp bằng cách này ? – Nó cười nhạt , tự giấu bản thân hy vọng quá nhiều – Ko phải anh là Devil sao ?

– Tôi biết khi mà cô đã quyết tâm thì dù có ngăn cx chỉ bằng không

– Nếu k thì sao ? Anh biết tôi cx là dân kinh doanh

– Tôi sẽ để cô làm bất cứ điều gì cô muốn . Chỉ xin cô đừng giết hại gia đình cô ấy . Cô ấy mất mẹ từ năm 12 tuổi đã khổ lắm rồi.

– Tôi sẽ suy nghĩ. H mong anh lui đi cho – Nó cười nhạt

– Được vậy mong cô cho tôi câu trả lời sớm

– 3 ngày – Nó lạnh lùng

– Đc. Chào cô – Hấn quay đi

Hết ... hết thật rồi.Hấn ... 1 chút quan tâm đến nó cx ko có. Tất cả chỉ là nó hy vọng. Người ta bảo „ hy vọng càng lớn thất vọng càng nhiều. Và bây h chính là như vậy.

Đau quá... Tim nó như ngừng đập rồi. Trong mắt hấn bây h chỉ có Linh thôi. Mất mẹ năm 12 tuổi ? Hấn có biết nó đã mất mẹ từ năm 5 tuổi vì cha của con người kia không ?

Thiếu thốn tình cảm ? Nỗi đau quá lớn ? Hấn có biết nó đã đau buồn như thế nào không? Hấn có biết rằng mỗi khi nhìn thấy lũ trẻ chơi đùa cùng mẹ , lòng nó lại quặn thắt , môi run lên từng hồi ? Cái nỗi đau như giằng xé trong tim nó . 1 con bé tự lập từ năm 3 tuổi , hấn có biết nó đã phải vất vả và khổ sở thế nào không ? Nó đã khát khao , đã thèm lắm được mẹ ôm vào lòng như những đứa trẻ kia, nó đã thèm lắm cái cảm giác được ở bên chia sẻ mọi thứ cùng mẹ . Tuy là nó hay tâm sự vs hai , nhưng có những chuyện con gái hai cx k thể biết . Những lúc vắng ngủ, nó đã thèm lắm lời động viên từ mẹ , thèm lắm sự ân cần xoa thuốc của mẹ khi chảy máu . Cái cảm giác được mẹ dắt đi học, nó chưa bao h có đc .Nó mím môi thật chặt , chạy nhanh sang phòng Bảo.

– Hai hai ... em phải làm gì đây ? Trong mắt hấn bây h k còn em nữa rồi – Nó nhào vào lòng Bảo khóc , toàn thân run rẩy.

– Hân ... đừng như vậy nữa. Anh xin em đấy. Hãy làm những gì em muốn. Anh xin em. Anh thực sự k muốn em như vậy chút nào. Em chịu đau đủ rồi. Và bây h thì hãy quên nó đi , bắt đầu 1 cuộc sống mới , k có thằng Khánh, k có hận thù. Nhiều lúc hai chỉ mong em có thể giống như những đứa con gái khác . Thực sự là thế. – Bảo nói , giọng chua xót. Cô em gái bé nhỏ của anh, thực sự tổn thương như thế nào anh đều hiểu , Bờ vai nhỏ nhắn này đã gồng mình chống chọi với nỗi đau thế nào , anh đều biết . Có điều , Hân k hề chia sẻ với anh . Nó cứ giấu , giấu kín trong lòng và cố nở nụ cười để mọi người khỏi lo lắng

– Anh gọi cho ba rồi. Ba nói em cứ làm điều mình thích. Ba tôn trọng và ủng hộ quyết định của em . – Bảo nói tiếp

– Vậy thì em sẽ tha thứ – Nó lau đi nước mắt – Nhưng sẽ chỉ là k giết. Hai cx biết mẹ đã phải chịu đau như thế nào .

– Uk. Hai tôn trọng em . Bây h thì về ngủ đi. Mai sang ns vs thằng Khánh cũng đc

– Bye hai . Hai ngủ ngon – Nó cười gượng, khẽ thở dài bước về phòng

- Haizz... Con bé thật khổ - Nhật Anh bước ra giọng chua xót
- Tao vẫn thấy có gì đó lạ lắm . Con bé Khánh bảo rất giống vs nó ngày xưa - Diệp lên tiếng . Thực ra lúc nó sang Diệp, Nhật Anh , Vũ vẫn còn ở phòng Bảo
- Là nó mà em - Bảo thở dài
- Hả ??? Vậy con bé kia là.... - Vũ ngạc nhiên
- Giả thôi - Bảo cười khinh
- Vậy sao mày k nói vs thằng Khánh ?
- Mày nghĩ nó tin sao ? Rồi nó sẽ lại gây ra đau khổ cho em gái tao thêm thôi. Con bé nó khổ lắm rồi. Tao k muốn nó chịu đau nữa.
- Nhưng k nói thì k phải là sẽ khổ cho Khánh sao ? - Nhật Anh thắc mắc
- Kệ nó đi . Anh nói rồi mà nó có nghe đâu - Bảo nói
- Nói rồi sao ? - Cả lũ ngạc nhiên
- Uk
- Bao h ?

Flash Back

Trên sân thượng của học viện Star , có 2 ng đàn ông đẹp như tranh đg nói chuyện vs nhau .

- Khánh ... Mày đừng tin con bé kia quá . Nó thực sự k như mày nghĩ đâu
- Bảo Tao nể mày là bạn tao tao ms k đánh mày. Nhưng mày nên nghĩ cho Linh đi . Tao biết ba cô ấy k tốt đẹp . Cx biết ba cô ấy là ng đã giết mẹ mày. Nhưng mày k nên đánh đồng cô ấy với ba cô ấy. Cô ấy rất thánh thiện
- Nếu mày nghĩ vậy thì thôi , tao cx k còn gì để nói. Nhưng tao đã cảnh cáo mày rồi đấy. Suy nghĩ thật kĩ đi đừng có để phải hối hận
- Tao nghĩ rồi tao sẽ ở bên Linh
- Tuy mày - Bảo nói rồi bỏ đi . Hết nói nổi hần rồi

End Flash Back

- Haizz... Thôi cứ kệ đi . Đến đâu thì đến vậy - Diệp nói rồi bỏ về phòng

Sáng hôm sau....Trc cửa phòng hần

- Cộc...cộc...Tôi vào đc chứ ? - Nó gõ cửa phòng hần

p/s : tớ định post đúng lịch nhưng hum nay rảnh nên post lun ạ

tag : @Tinh Nguyên

13. Chương 13: “tôi Đồng Ý Chuyện Anh Muốn.” - “cô...cô...gi...giết.... Ch...cha Mình ?”

- Cộc...cộc...Tôi vào đc chứ ? - Nó gõ cửa phòng hần
- Vào đi - Hần nói vọng ra - Uk thôi anh có khách rồi bye honey nhé - Hần nói vs Linh

Tất cả hành động,lời nói của hần vs Linh , nó đứng ngoài đều nghe thấy. Thoáng thấy hần . Hình như hần rất vui. Nó khẽ cười nhạt , nó hình như đã quá mơ mộng rồi. Hít 1 hơi thật dài để tránh rơi những giọt nước mắt, nó mở lời :

- Tôi sang đây để nói vs anh 1 chuyện. Tôi đồng ý chuyện anh muốn.
- Thật k ? Vậy đc. Điều kiện là gì ? - Hấn bật dậy hỏi với vẻ mừng rỡ, tìm nó khẽ nhói đau
- K là gì cả . Tôi chỉ nói là k giết. Nhưng sản nghiệp của ông ta , tôi sẽ lấy đi.
- Chỉ có vậy ? - hấn hơi ngạc nhiên
- Đúng vậy . Tôi thực sự mong anh hạnh phúc - Nó nói rồi quay lưng lại hấn để giấu đi những giọt nước mắt.
- Dù k thể tin những cũng cảm ơn cô. Hy vọng cô sẽ giữ lời hứa
- Tôi k biết thất hứa. - Nó bỏ đi, chạy thật nhanh về phòng. Hấn k tin tưởng nó .
- Cô ta... khóc sao ? - Hấn tự hỏi, tìm chợt nhói lên - Khánh , mày làm sao vậy ? Nhất định ko đc, quên cô ta đi , người mày yêu là Linh - Hấn nghĩ, nhưng càng tự nhủ mình phải quên nó đi hấn càng nhớ đến nó nhiều hơn - aaaaa chết tiệt - hấn la lên.

Trong khi đó... ở phòng nó...Giữa giường , một người con gái đang nắm chặt vạt áo, cố kiềm chế để bản thân không bật ra tiếng khóc... Đau, nó đau quá... Ken ngày xưa của nó... Thực sự đã thay đổi rồi... Nó hận , hận ông trời tại sao lại để nó gặp lại hấn, tại sao để nó phải đau thế này. Nó chợt nhận ra rằng, bản thân nó thực sự đã yêu hấn quá nhiều...

Reng...reng...

Chuyện tình của mình thật không dễ dàng

1 ngày nào đó kết thúc ngấn ngơ

Em cũng không bắt ngờ...

- Alo - nó bắt máy, cố giữ giọng lạnh băng nhất có thể
- Tôi Linh đây . Tôi muốn gặp chị có chuyện muốn nói - đầu dây bên kia vang lên giọng chua ngoa vô cùng
- Tôi và cô thì có chuyện j để nói- nó hơi ngạc nhiên về cái giọng vô cùng đáng ghét
- Về anh Khánh k đc sao ? - cô ta tl
- Khánh bị làm sao ?- cô đứng bật dậy
- Anh ấy đang rất khổ sở hiện đang trong bệnh viện mà bố tôi nằm
- Anh ấy... k sao chứ ? Tôi sẽ đến ngay - nó đứng bật dậy vội mặc quần áo
- Đc tôi chờ cô - Linh khẽ nhếch mép cười , biết mình đã đánh trúng điểm yếu của nó.Tiểu thư của tập đoàn Frozen chuyện j cx tài giỏi mà lại bị lừa dễ dàng như v

15 phút sau.. nó có mặt tại bệnh viện ... nghe nói sau khi nó phá toàn bộ gia sản của bố Linh thì ông ta phải vào viện vì khủng hoảng tinh thần. Nó mặc chiếc váy trắng muốt có dây chéo phía sau , mái tóc xoăn nâu xõa ra , đẹp , đúng chất của 1 thiên thần . Nó muốn hấn luôn nhìn thấy nó trong bộ dạng ổn nhất. Không biết có phải tưởng tượng hay không nhưng nó k muốn hấn thấy nó trong bộ dạng không ra gì mà quay lại vs mk (*tg: chụy à -_- là thật ế -_- Em mà thấy chụy tiều tụy như v chính em cx quay lại chứ chưa ns đến khánh oppa *Hân : cầm nhá -.- ai lm chụy ra v hả *tg : cầm dép chạy : Chụy k thuộc về em nhưg số phận chị do em quyết định ^_^)

- Có chuyện j - Nó cố bước nhanh đến phòng bệnh mà Linh nói
- Phập ... Phụt... Màu máu đỏ tươi bắn tung tóe lên chiếc váy trắng của nó ... - M..m..áu...- nó khẽ rên rỉ , tuy là lạnh lùng và tàn nhẫn nhưng nó lại rất sợ máu . Đây là lí do vì sao nó luôn mặc đồ đen khi giết người - cô...cô vừa làm gì vậy ? - nó nhìn chằm chằm vào cái xác trên sàn nhà, mắt ng đàn ông đó còn chưa nhắm lại
- Ha ha ... Gia Hân tiểu thư mà cũng có ngày sợ sệt như vậy à - Linh cười lớn - Cô không thấy sao ?

– Cô...Cô...gi...giết.... ch...cha mình ? – Giọng nó run lên , con gái lại có thể giết cha mình ư ?

14. Chương 14: Đau... Sợ hãi “đồ Phù Thủy, Đồ Cáo Già”

– Cô...Cô...gi...giết.... ch...cha mình ? – Giọng nó run lên , con gái lại có thể giết cha mình ư ?

– Thì sao ? Ông ta đâu phải bố ruột tôi ?

– “Không phải bố ruột tôi ” – câu nói ấy vang lên trong đầu nó , hình ảnh Linh cầm con dao đâm thẳng vào người đàn ông đó hiện lên trong đầu nó , nó k nghĩ đc gì nữa

– Cô ... cô vừa làm gì vậy hả – Hân hét lên . Linh đã gọi cho hân , sợ run lên trong điện thoại và hét tên nó, hân đã vội đến

– Tôi...tôi không làm gì cả – nó run run nói , vẫn chưa kịp ổn định lại tinh thần – Tin tôi đi

– Không làm gì ? cô nói dễ nghe nhỉ ? cô nghĩ tôi tin cô sao ? Ở đây chỉ có cô vs Linh, chả nhẽ cô ấy lại giết bố mình hay sao ? Còn nữa , cô nói k vậy cái dao ở gần cô là gì ? Vết máu trên tay cô là gì ? Hả – Hân lớn tiếng quát – Tôi thật thất vọng về cô đây , không ngờ cô mưu mô quỷ kế như vậy , đồ phù thủy, đồ cáo già. Cô mau biến đi !

– Đau... Đây là cảm giác duy nhất trong nó lúc này . “Đồ phù thủy, đồ cáo già” 6 tiếng đó cứ vang vọng trong đầu nó lúc này... Hân đã chửi nó... chửi nó vì 1 ng con gái khác... ng đã nói yêu nó , chờ nó đây sao ? Nó thấy khó thở , tìm nó như ngừng đập . Nó giương ánh mắt đáng thương lên nhìn hân

– Tôi nói cô mau biến đi – hân gầm lên – Đừng để tôi nhìn thấy cô nữa đồ giả nai

– Hết ... hết thật rồi... nó cố lê thân mình ra khỏi phòng bệnh , dùng hết sức lấy cái điện thoại gọi cho Gia Bảo – Hai...em...

– Hân ... em bị sao vậy ? – Đầu dây bên kia vang lên đầy lo lắng

– Em...hai...bệnh viện X đường Y phố Z... – nó cố gắng lấy hết sức của mình để nói cho Bảo

– Hân...hân- Bảo gọi hết sức nhưng k đc

Tại nhà nó... – Bảo ... Hân sao vậy ? – Diệp đang ngồi gần Bảo , lên tiếng hỏi

– Nó... hình như bị gì đó ... Mau ... đến đó thôi – Bảo đứng dậy

– Chờ Tôi với – Diệp có linh cảm chẳng lành

– Đc rồi ... Nhật Anh em ở nhà nha , em đang ốm mà

– Vâng em biết rồi

10 phút sau Bảo đã có mặt tại bệnh viện , điên cuồng tìm kiếm nó

– Hân ... hân à – Bảo hét lên mặc kệ những cái nhìn của mọi ng trong bệnh viện

– Kia kìa – Diệp hét lên khi thấy cái váy trắng của nó

– Hân ... hân – Bảo đau đớn , nó đang nằm quần quai dưới sàn , khuôn mặt trắng bệch vì sợ hãi

– Hai... về nhà – nó cố cười

– Đc rồi về nhà ... – Bảo bế nó lên , kéo tay Diệp lại – Hình như chuyện đó xảy ra ở phòng kia , vào xem sao đã

– Khánh ...mày Mày vừa lm gì Hân vậy ? – Bảo hét lên

– Đi mà hỏi em gái của mày kìa ... Chà ngủ rồi sao ? Xem ra hôm nay cô ta đã trút đc gánh nặng mà ngủ ngon rồi nhỉ ? Nhìn xem ... cô ta đã hứa vs tao cái gì và lm cái gì ? Đúng là cáo già – Hân nhếch mép

– Chát... 5 ngón tay của Diệp hân lên má hân – Tôi không biết đã có chuyện gì xảy ra ... Nhưng tôi dám khẳng định với anh là Hân không giết người

– Vậy cô nghĩ là Linh sao ? Cô nghĩ ng như Linh lại có thể độc ác như con cáo già đó sao – hần cười , khinh bỉ , chỉ nó

15. Chương 15: Thất Vọng- “tao Xin Lỗi Vì Đã Hiểu Nhầm Mày” – “tao Muốn Ở Bên Mày. Chúng Ta Sẽ Cùng Nhau Vượt Qua Nỗi Đau Này” –

– Vậy cô nghĩ là Linh sao ? Cô nghĩ ng như Linh lại có thể độc ác như con cáo già đó sao – hần cười , khinh bỉ , chỉ nó

– Chát... Tôi nói vs anh lần cuối... Đừng có xúc phạm bạn tôi ... Người như anh một chút tư cách cũng không có để xúc phạm bạn tôi

– Bảo vệ nhau kinh nhỉ ? Cùng 1 ruột cả – Hần lại nhếch mép , cười khinh bỉ (*tg : anh này cường nhếch mép)

– Bụp Mày dừng lại đc rồi đấy Khánh ạ Tao nói vs mày lần cuối Đừng có động đến em gái tao ... Mặc dù không muốn tin ... Nhưng tao chắc chắn rằng em tao không giết ông ta ... Con bé nói đc lm đc Còn nữa, hãy nhớ nhưng j hôm nay mày nói với nó để mà tiện hồi hận – Bảo đã đặt nó xuống từ bao giờ – Tao nghĩ mày vs nó cùng hđ trong thế giới ngầm vs nhau , tưởng mày phải là ng hiểu nó nhất chứ ? Thật thất vọng

– Mình đi thôi – Diệp lên tiếng , rồi quay sang nó : Hân , tao giữ đúng lời hứa nhé tao không giết hần

– Cút hết đi – hần quát lên

– Khỏi cần mày nói , à quên mất , Diệp , lấy trong túi áo khoác anh chiếc găng tay vs chiếc túi, mang con dao đó về

– Anh... định làm gì ? – Linh nói , cô ả sau khi nghe Bảo nói vậy không giấu đc sự sợ hãi mà nói lên

– Sao ? Có tạt giạt mình à – Bảo nhếch mép cười, khinh bỉ lườm cô ta 1 cái sắc lẹm

– Ở ... – Linh sợ hãi thu mình nép sau hần

– Khánh... Tao nói vs mày 1 câu ... đừng vội tin vào những gì xảy ra trước mắt – Bảo nói rồi quay đi

Bảo và Diệp không vội đưa nó về nhà mà đến nhà Diệp. Ở nhà Diệp có lẽ sẽ tốt hơn cho nó. Bảo k muốn ba anh lo lắng.

Trong khi đó ... Những câu nói của Bảo và Diệp cứ vang lên trong đầu hần . Nhưng rồi nhìn thấy bộ dạng của Linh lúc này , hần nhếch mép cười (*tg : lại nhếch -- thành thói quen cớm mẹ nấu rồi).

Sáng hôm sau nó tỉnh , neho mắt lại thấy không phải phòng mình , lục lọi tìm tòi trí nhớ, nó chỉ nhớ đc hôm qua sau khi cố lết ra khỏi căn phòng đáng sợ đó thì Bảo đến đón nó.

– Yên tâm , đây là nhà tao – Diệp lên tiếng khi thấy nó thức dậy mà cứ đơ mặt ra

– Mày tin tao không ? – nó hỏi, câu hỏi chỉ nó và Diệp hiểu

– Nói thật cho tao mày có làm không ? – Diệp hỏi lại

– Không – nó trả lời mà tim đau đốn, kể cả Diệp cx k tin nó hay sao ?

– Đc tốt lắm , không uống công tao và Bảo tin mày – Diệp cười, nụ cười tỏa nắng

– Cảm ơn mày – Nó thấy ảm lòng hơn phần nào, hai cx tin nó , vậy mà nó sợ chả ai tin mk

– Ng cảm ơn là tao ms đúng . Cảm ơn mày vì mày còn sống , cảm ơn vì không làm tao thất vọng – Diệp cười

– Con bé này ... sao mà tao chết đc chứ – Nó cười, trái tim đã chết xen 1 chút hạnh phúc

– Về rồi... Bảo thiếu gia đẹp trai về rồi – Bảo mở cửa bước vào phòng

- Cái anh này... đành rằng coi em như em gái thì cũng phải giữ ý chứ - Diệp lên tiếng
- Đc rồi cô nương... xem ai đến này
- O... Nhật Anh - Nó bất ngờ
- Hân... tao nhớ mày quá... tao xin lỗi vì đã hiểu nhầm mày - Nhật Anh sắp khóc rồi
- Không sao mà... mày biết chuyện lúc nào vậy ?
- Tao xin lỗi... Hôm qua Khánh nói rồi...Tao xin lỗi vì đã hiểu nhầm mày ...Hôm nay tao biết sự thật rồi ... tao xin lỗi (*tg : bộ chị này lại cuồng cái j nữa hử ? Cuồng xin lỗi chẳng == những con người gẫn vs chữ cuồng)
- Sao mày biết ?
- Đương nhiên là nhờ anh trai tài giỏi của em rồi - Bảo vỗ ngực tự đắc
- Rồi em biết rồi . Có mà nhờ tênh êu của 2 anh chị thì có - Nó cười,ầm áp quá , ít ra là cx có ng ở bên
- Có bằng chứng hân hoi nhá - Bảo nháy mắt - Anh kiểm tra rồi trên con dao đó k hề có dấu vân tay của em
- Hơn nữa cx chả cần có bằng chứng - Diệp thêm vào - Tao biết mày không giết ng khi mặc đồ trắng ... cho dù thế nào cx không giết ng khi mặc đồ trắng. Mà hôm qua mày lại mặc váy trắng
- Mày còn nhớ sao ?- Nó cảm động
- Hân sẽ như v sao ? - Nhật Anh thắc mắc , cô cảm thấy thật xấu hổ. Cô chả hiểu gì về Hân cả
- Không phải thắc mắc thế . Mày tuy là pn thân của tao nhưng không sống cùng tao từ nhỏ . Tao k trách mày
- Thật không ? Cảm ơn và xin lỗi mày - Nhật Anh òa khóc ôm lấy nó. Nó thánh thiện quá, thế mà hôm qua lại hiểu nhầm nó
- Đc rồi ... còn Vũ đâu ?
- Đừng nhắc đến anh ta ... Cùng 1 ruột với tên Khánh đó cả - Diệp tức tối
- Thôi đi cô nương...Tôi biết cô có tình cảm vs tên đó . Nếu có đừng ngại tao. Cứ đến vs tên đó đi . Tao luôn mong mày hạnh phúc
- Kệ đi - Diệp nói, ánh mắt xen lẫn buồn bã
- Đc rồi. Về phòng nghỉ đi nào . Máy đưa sốt mướt suốt thôi - Bảo cười
- Ok . Anh đưa Nhật Anh về phòng đi. Em ở vs Hân 1 lát - Diệp
- Mày có chuyện k vui phải không ? - Nó nói sau khi thấy Bảo và Nhật Anh bước ra khỏi phòng
- Mày thấy sao ?
- Là do tao phải không ?
- Đừng... Không phải thế ...
- Không phải nghĩ đến tao ... tao xin lỗi ... tại tao mà...
- Mày không có lỗi gì hết - Diệp vội chen vào câu nói của nó - Nếu chỉ để đc ở bên hân mà mất mày , tao sẽ không sống đc - Diệp khóc - Mày không chỉ là pn thân , là chị gái của tao mà còn là ân nhân của tao ... chính mày đã dạy cho tao cách yêu thương... là ng cứu sống trái tim tao
- Nhưng...đó là ng mày yêu mà
- Đừng...đừng nhắc nữa... tìm 1 ng để yêu có thể không dễ , nhưng để mà tìm đc ng pn như mày còn khó hơn gấp vạn lần. Tao biết ... Tao đau thế nhưng nỗi đau của mày còn hơn gấp vạn lần ... tao cx đau nên có

thể tao hiểu đc mày phần nào. Tao muốn ở bên mày. Chúng ta sẽ cùng nhau vượt qua nỗi đau này. Đc chứ ?

– Tao... cảm ơn mày ... cảm ơn mày rất nhiều ... tao cx rất biết ơn mày – người chị gái của tao – nó nói , 2 đứa ôm nhau òa khóc

Về vốn là để quên đi ... nào ngờ lại là đau khổ ... 2 ng con gái ... 2 thiên thần ... mạnh mẽ mà yếu đuối ... nỗi đau này , dường như chỉ có họ mới thấu hiểu, chỉ có họ mới có thể giúp nhau vượt qua

– Anh...- Nhật Anh ở ngoài cửa , bặm môi đến chảy máu để ngăn tiếng khóc

– Nào... Nỗi đau này chỉ có 2 đứa nó ms chia sẻ đc cho nhau thôi ... chúng ta sẽ giúp nhưng chỉ có 2 đứa nó ms giúp đc nhau thực sự thôi. Anh hiểu em đau. Nhưng em nên nhớ em đau anh còn đau hơn gấp vạn lần. Những lúc như thế này cứ để chúng nó khóc là tốt nhất. Đừng lm chúng nó lo lắng – Bảo bé Nhật Anh về phòng , cố kìm để bản thân không khóc. Có lẽ anh đã sai khi để 2 đứa nó về đây. Tại sao mọi chuyện lại diễn ra nhanh đến thế ? Cùng 1 lúc ... 3 ng con gái anh yêu quý nhất đều bị tổn thương . Anh không trách 2 đứa pn , vì anh biết , nếu anh vào hoàn cảnh đó , chính anh cx sẽ hành động như vậy , có điều , Khánh đã lm anh thất vọng . Anh cứ nghĩ là Khánh sẽ tin em gái anh. Nhắm chặt mắt , Bảo leo lên giường ôm Nhật Anh ngủ (*tg: Chạy Nhật Anh cẩn thận). Thôi cứ kệ vậy , đến đâu thì đến

16. Chương 16: Tiếp Tục Những Chuỗi Ngày Đau Khổ ... – “tôi Sẽ Đi Anh”...

Trong khi đó ... ở bar của The Death

– Anh ... sao anh đến đây 1 mk vậy ? – Su hỏi khi thấy hấn cứ ngồi uống rượu cả buổi tối

– Su ... chú mày đã bao h cảm thấy thất vọng về ng mk yêu chưa ?

– Em ... chưa . Sao vậy anh ?

– Anh thấy... mình như đã chết rồi vậy . Anh... không thể ngừng nghĩ đến cô ấy ... Ngay cả khi ở bên ng anh yêu anh cx không thể ngừng nghĩ đến cô ấy

– Anh nói chị Kill sao ?

– Aizz ... đừng nhắc nữa... đầu óc anh như nổ tung rồi

– Em ... có thể không biết gì về chuyện này nhưng em nói thật với anh. Anh ngộ nhận rồi . Anh nghĩ mình yêu con bé Linh đó , nhưng đầu óc anh lại luôn nghĩ đến chị Kill , anh ở bên ng khác nhưng tìm anh luôn hướng về 1 ai đó , đó là cảm giác của tình yêu đấy. Khi yêu 1 ng , ng ta không thể ngừng nghĩ về ng ấy.

– Không phải chứ ?

– Rốt cục thì chuyện gì đã xảy ra ?

–Bla...bla...- Hấn kể lại hết cho Su nghe vs giọng đau đớn

– Anh... hôm đó chị ấy mặc quần áo màu gì ?

– Trắng ... hình như là vậy . Có chuyện j à

– Không đâu. Đến cả quần áo của chị ấy anh còn nhớ , vậy mà bảo không yêu là sao ? Hôm đó chị ấy ngất , anh nói chị ấy biến đi những trong lòng thấy đau lắm đúng không ?

– Anh... ờ có lẽ vậy

– Em có thể khẳng định với anh 2 thứ : t1 là Chị Kill hôm đó k giết ng , t2 là anh thực sự đã yêu chị Kill rồi. Anh yêu chị Kill nhiều hơn anh tưởng.

– Nhóc im đi – Hấn hét – lại là vậy ... nhóc bảo Kill không giết người, vậy là Linh sao?

– Em không biết là ai , nhưng chắc chắn chị Kill vô tội – Su cx hét lên rồi bỏ đi

– Hừ... cô ta là cái j mà ai cx bênh v chứ – hần nhếch môi cười, đầu ... hần tự hỏi sao mk có thể yêu nó nhiều như vậy

Tại nhà nó ...

– Hân... em có muốn nói cho Khánh biết sự thật không

– Đừng... hai đừng... em không muốn hần quay lại chỉ vì vậy . Hần yêu Linh chứ không phải em. Em yêu hần nhưng muốn hần hạnh phúc. Cứ để hần hận như vậy em ra đi sẽ dễ dàng hơn. Nhưng hãy nói cho Vũ biết . Anh ta cx yêu Diệp mà

– Đừng... Vs tính cố chấp đó chắc chắn k tin đâu. Nói cho anh ta sẽ chỉ lm Hân tổn thương thêm thôi. Em quyết định rồi. Em sẽ coi đó như 1 lần đại đột. Em sẽ cùng vs Hân quên– Diệp nói

– Diệp ... Tao xin lỗi ... Vì tao mà ... – Nó cắn chặt môi

– Không đừng nói vậy – Diệp cắt ngang lời nó – Mà không có lỗi gì hết . À mà Hân này...– Diệp ngập ngừng

– Sao ?

– Mà còn nhớ hồi trc mà nói vs tao ý định của mày sau khi giết đc ng giết mẹ mày không ?

– Còn . Nhưng yên tâm, tao sẽ không làm vậy đâu.

– Thật chứ – Cả Bảo , Nhật Anh, Diệp đồng thanh

– Uk . Tao biết rồi , tao sẽ k bỏ m.n đâu. Chết như thế không phải là nhận tội sao ? Vs lại tao còn phải giúp mày vượt qua nỗi đau nữa – Nó nhìn Diệp , mắt ánh lên tia cương quyết

– Đc rồi cảm ơn mày

– À mà 2 đứa định thế nào ?? – Bảo hỏi

– Em chuẩn bị hết rồi . 2 ngày nữa bọn em sẽ về Anh

– Về Anh sao ? – Bảo , Nhật Anh đồng hành (* Hân + Diệp : vk ck như 1 *tg : 2 rõ ràng *Hân + Diệp cầm dép : đồ con gà công nghiệp * tg : định nghĩa hộ em cái từ gà công nghiệp *Hân + Diệp : phi dép : muốn chết rồi hả con *tg : nhặt dép sung sướng : cuối cùng cũng lấy đc đôi dép của 2 bà này)

– Vâng. Đẳng nào ở đây cx không còn gì để lưu luyến nữa . Về đây 2 đứa sẽ tiếp quản công ti của 2 nhà. Cx là 1 cách để quên đi

– Còn 2 bọn anh – Bảo chỉ mình và Nhật Anh

– 2 ng ở lại đi , hần đã có Linh lo rồi nhưng còn Vũ thì không . Sau khi Diệp đi anh ta chắc sẽ khổ sở lắm. Vì vậy ở lại giúp anh ta quên đi.

– Chỉ 1 ng là đc mà – Nhật Anh cau có

– Thôi xin . 2 anh chị nữ xa nhau sao – Diệp

– Ồ không hì – Nhật Anh cười

Tiếng cười vang vọng , nhưng sau tiếng cười đó , liệu còn có thể có những tiếng cười khác ?...

1 ngày trc khi đi...

Nó đến lớp học của Linh ... : – Linh , tôi muốn gặp cô nói chuyện

– Chuyện Chuyện gì ? – Linh có vẻ sợ sệt (*Tg : giả nai thôi -- * Linh : Biết rồi thì câm *tg : rõ cáo già)

– Yên tâm ,tôi không làm gì cô đâu – Nó nhếch môi cười , khinh bỉ , một con người tại sao lại có thể sống 2 mặt cùng 1 lúc như thế ?

– Chuyện gì thế – Linh nói sau khi cả 2 lên sân thượng

– Cô ... thực sự yêu Khánh ?

– Đương nhiên

– Vậy ư , Hãy chăm sóc cho anh ấy tốt. Tôi ủng hộ 2 người .

– Cô... ủng hộ ... Tôi k nghe nhầm chứ ? Cô có âm mưu gì

– Cô tin hay không thì tùy . Tôi sẽ biến mất khỏi tầm mắt của 2 người

– Biến mất ?

– Tôi sẽ đi Anh –Nó nói

– Rầm ... cánh cửa sân thượng bị đập đổ không thương tiếc , Khánh vội vã bước vào : – Cô đi Anh ? – hấn như hét lên , hấn đến lp Linh thì nghe đc tiểu thư Gia Hân gọi Linh lên sân thượng , lo sợ Linh có chuyện nên ms lên đây , vừa đủ nghe đc câu : “ Tôi sẽ biến mất khỏi tầm mắt của 2 người ” và “Tôi sẽ đi Anh ”

– ... – Nó không trả lời , gương đôi mắt màu xám tro nhìn hấn. Có lẽ đây sẽ là lần cuối nó đc nhìn thấy hấn . Cố ghi nhớ hết vào đầu hình ảnh của ng con trai ấy , mái tóc, khuôn mặt , quần áo , mùi hương bạc hà và cả đôi mắt màu cà phê ấy nữa . Nó cố hết sức mà ghi nhớ , mặc dù dặn bản thân mình rằng nhớ càng nhiều sẽ càng đau nhưng tình cảm đã chiến thắng lí trí , nó vẫn say đắm mà nhìn ng con trai ấy

– Cô nói đi ? Cô sẽ đi Anh à – hấn hét lớn – nắm chặt tay nó

– Buông ra – nó lạnh lùng , đôi mắt màu xám tro vẫn không rời khỏi khuôn mặt ấy , đôi môi cắn chặt cố để bản thân không khóc

1s...

2s...

3s...

...

Làm ơn hãy để thời gian ngừng lại , để nó ngấm hấn thêm chút nữa.

10s...

15s...

Nó khẽ lách người qua bàn tay hấn , à phải rồi , cũng phải ghi nhớ cả bàn tay và làn da ấy nữa. Khẽ nhếch môi cười nhạt khi thấy anh mắt của Linh . Quên mất , mình đâu còn là gì của hấn nữa . Không phải , chính xác là mình chưa bao h là gì của hấn hết .Nó bỏ đi , 2 hàng nước mắt chảy dài trên má... Nó không muốn nhìn thấy hình ảnh ấy nữa.Nếu còn ở đó, chắc nó sẽ không kìm đc lòng mà ôm hấn mất.

– Tiểu thư...- ng lái xe khẽ gọi

– Đc rồi chú chờ tôi 1 lát – Nó trả lời , mắt đảo qua học viện lần cuối, chỗ này , chỗ kia , cả chỗ kia nữa , tất cả đều gắn vs kỉ niệm của hấn và nó . Tạm biệt nhé học viện Star ! Nơi này nó và hấn đã gặp nhau Và cũng chính tại nơi này nó xa hấn ... Có lẽ sẽ quên đc thôi ... Nó dặn lòng như thế

– Về biệt thự đi – nó nói , giọng khản đặc vì khóc

– Hân , em không sao chứ – Bảo chạy ra khi thấy nó về

– Vâng không sao , em lên phòng nghỉ ngơi đây , em hơi mệt . À quên mất , Diệp về chưa hai ?

– Chưa. Con bé nói ở biệt thự Hà gia ăn cơm rồi ms về

– Vâng , em lên phòng đây

Nó bỏ lên phòng , đằng sau là ánh mắt xót xa của Bảo. Em gái anh là lm gì mà phải chịu tội như thế ? Con bé chưa đủ đau khổ hay sao ? Ông trời ơi sao ông bắt công đến vậy ? Nếu có thể , Bảo ước mk là ng hứng chịu đau khổ ấy cho em gái mình. Bỗng dưng anh thấy nhớ nụ cười ấy quá , lâu lắm rồi , tất cả nụ cười nở ra trên môi nó đều là gượng gạo

Đường về phòng nó có đi ngang qua phòng hân , từ lúc chuyển đến đây tập tành mọi ng vẫn chưa dọn đi. Mở nhẹ cửa phòng hân , nó bước vào. Chỗ kia , chỗ kia , cả chỗ kia nữa tất cả đều có hình bóng của hân . Nó bước đến từng chỗ , chạm nhẹ vào đồ vật trong phòng , tất cả vẫn còn thoảng hương thơm của hân. Hai hàng nước mắt lại chảy dài trên má, tất cả thật gần mà sao nó thấy xa quá ...

Trong khi đó , hân vừa về nhà sau khi nghe thấy nó như thế , Hân muốn xác nhận sự thật. Lên phòng thấy cửa hé mở , hân đã nhẹ nhàng đẩy cửa . Kia là... nó hay sao Nó khóc ? Sao tự nhiên hân thấy đau quá. Aizz... cái quỷ gì thế này , hân không thể hiểu nổi nó nữa. Bỏ đi thật nhanh ra ngoài , hân nhớ lại lời của Su : “ anh yêu chị Kill nhiều hơn anh tưởng” . Có lẽ nào là thế ? Nhưng tại sao nó lại giết bố của Linh ? Đầu óc hân như nổ tung . “Kill là ng nguyên tắc nhất trong tất cả các đứa con của ba ” hân nhớ lại lời cha nuôi nó và cx là cha nuôi hân – bang chủ The Death .

– Anh... anh làm sao vậy ?- Giọng nói dễ thương vang lên

– Anh không sao – hân mãi đi mà không biết Linh đã ở bên mình lúc nào .Vừa rồi còn nghi ngờ nhưng nhìn bộ dạng dễ thương này của Linh thì cô ấy k thể nào lm v dc

17. Chương 17: Đi Anh – Nhớ ...

Sáng hôm sau...

Diệp đã về biệt thự thật muộn để tránh mặt Vũ . Cô muốn đi , không nói không rằng mà bỏ đi. Vũ thì dạo này không về biệt thự Phạm gia. Không biết anh đi đâu nhưng cả học viện cx k thấy có.

– Diệp ... Hân đến h rồi mau đi thôi – Giọng Bảo vang lên đầy yêu chiều khi đưa 2 đứa và Nhật Anh đến sân bay

– Vâng – Đồng thanh

– Hân ... Diệp ... – Nhật Anh thút thít

– Thôi nào đừng mít ướt thế, mày như vậy sao bọn tao đi dc ? – Nó cố nở nụ cười thật tươi nhất

– Mày có thể sang thăm bọn tao mà – Diệp tiếp lời – Mày như vậy ck mày xót mày lại bắt bọn tao ở nhà bấy h

– Con bé này – Nhật Anh nói giọng giận dỗi – Sang bên đấy nhớ k dc bỏ bữa , nhớ gọi điện về cho tao , k dc lm việc quá sức , phải mặc đủ ấm ,.... Đấy

– Biết rồi thưa ma ma – Nó trêu đùa . Nó biết lúc này k phải là lúc để khóc

– Mày nói như thể mẹ tao ý – Diệp tiếp lời

– Tao cx ước vậy- Cả bọn phá lên cười .

– Thôi đến h rồi mau lên máy bay đi – Bảo nói

– Vâng. Bye 2 ng nhova – Cả 2 đồng thanh

– Đi bình an – bảo nói

– Nhớ lời tao dặn –Nhật Anh khóc

– Đc rồi mà , rồi chúng nó sẽ quên thôi ,. Em cứ như vậy cả 2 đứa nó cả anh đều đau đấy – Bảo ôm Nhật Anh từ đằng sau

Trong khi đó ở bar The Death ...

– Anh đừng uống nữa – Su giắt chai rượu từ tay hân

– Kệ anh . Chú mày không đi tiễn Kill à

– Chị ấy không cho em đi

– Chú mày nghe lời nhĩ ?

– Không phải chuyện của anh – Su nói rồi dốc ngược chai rượu trên tay . – Chẳng nhẽ tôi phải nói rằng chị Kill sợ anh có chuyện nên bắt tôi ở nhà trông anh sao đồ vô tâm – Su nghĩ

3 tháng sau... Tại bar The Death... Vũ dốc ngược chai rượu trên tay. Cô ấy đi rồi, Diệp đi thật rồi. Tất cả là do anh sao ? Mấy tháng nay anh điên cuồng tìm kiếm cô . Cuối cùng thì anh cũng biết được sự thật ,nhưng tại sao khi biết thì cô lại biến mất ? Chưa kịp nói xin lỗi thì cô đã đi , Vũ càng điên cuồng tìm kiếm lại càng nhớ đến cô .

Khánh thì còn tệ hại hơn. 3 tháng sau khi nó đi ,hắn như 1 cái xác không hồn . Không cười, ít nói, điên cuồng đánh nhau và uống rượu . Hắn luôn nghĩ mình yêu Linh , nhưng sao khi ở bên Linh hắn luôn nghĩ đến nó. Nhớ nó ngày càng tăng lên từ sau khi nó đi . Nhiều lúc ở bên Linh , hắn đã tưởng nhầm Linh là nó. Hắn nhớ , nhớ nó đến phát điên, nhớ từng hơi thở của nó .

Một vì sao đang bay ngang qua nói với anh rằng :”Em đã đi rất xa”

Ngôi sao kia như đang một mình

Như chính anh đang ở đây

Từng cơn mưa đang rơi rơi nhanh nhớ đến những lần đôi ta tay nắm tay

Bước chung một đường , có em bên cạnh anh

Thời gian trôi , còn lại tôi

Chiếc hôn theo mưa cuốn trôi

Nụ cười em , với cánh tay ôm đôi vai gầy

Được gần em , được yêu em với anh là một giấc mơ

Đừng xa anh , đừng quên anh em nhé !

[I love you – Only C]

18. Chương 18: Những Lời Vũ Đã Nói – “tao ... Thực Sự Hối Hận Rồi . Tao Xin Mày , Quỳ Xin Mày ,hãy Cho Tao Được Thấy Cô Ấy 1 Lần , Chỉ 1 Lần Thôi”

6 tháng sau , tại London – Anh

6 tháng qua , nó và Diệp chưa lần nào quên đi 2 ng bọn hắn. Nhớ nhớ xâm chiếm vào từng tế bào. Bọn nó không biết làm sao , đành dùng công việc mà quên đi , đêm đến cả 2 lại cùng nhau uống rượu. Cuộc sống của chúng nó cứ thế trôi đi ...

1 buổi sáng chủ nhật , biệt thự Phạm Gia Việt Nam

Vũ phá cửa bước vào với vẻ mặt không mấy tốt đẹp.

– Lại sao nữa đây ? Uống rượu hoài k chán hả – Bảo bước ra,lạnh lùng. Từ khi Hân và Diệp đi anh cũng ít nói ít cười nhiều hơn, mặc dù vẫn chăm sóc cho 2 đứa bn.

– Tao xin mày Bảo ạ ... Xin mày ... Tao biết lỗi rồi , làm ơn cho tao biết Diệp đang ở đâu đi tao xin mày – Vũ hét lên , quỳ 2 chân xuống trc Bảo , nc mắt k ngừng tuôn rơi- Xin mày đấy ... cho tao biết Diệp đang ở đâu. Tao sắp chết rồi , không có cô ấy tao thực sự không sống nổi nữa

– Mày làm gì vậy đứng lên đi – Bảo hét , mắt ánh lên tia ngạc nhiên . Vũ là ng mà không bao h quỳ gối xin xỏ ai điều gì – Không phải mày nói vs Diệp rằng mày không cần nó nữa sao ? Mày nói vs Diệp những gì mày không nhớ sao ?

_____Flash_Back_____

Biệt thự Phạm gia , lúc Hân còn đang ở Hà gia. Diệp về lấy đồ cho Hân, Vũ đang ngồi ở phòng khách

- Tại sao cô lại như thế , 1 ng độc ác như cô ta tại sao cô lại giúp chứ ? - Vũ kéo tay Diệp lại khi cô chuẩn bị về
 - Đừng có nói bn tôi như thế anh chả hiểu gì về nó hết - Diệp hét lên
 - Không hiểu gì sao ? Sự thật là như vậy còn hiểu gì nữa ?
 - - Diệp im lặng bỏ đi
 - Đừng đi tôi xin em . Tôi yêu em vì vậy tôi không muốn bọn họ cướp em đi - Vũ ôm lấy Diệp từ đằng sau
 - Bỏ ra đi - Diệp hét lên - Anh làm cái gì vậy hả
 - Em... tại sao em lại như thế chứ ? Cô ta có gì tốt đẹp mà em lại bệnh chầm chậm như thế ?
 - Chát... 1 cái tát vang lên , đau điếng - Tôi nói cho anh biết , đừng có xúc phạm bạn tôi . Hân có tốt đẹp hay không điều đấy tôi tự biết . Làm ơn hãy để tôi đi đi , tôi yêu anh nhưng thực sự chúng ta có quá nhiều bất đồng . Đối với tôi Hân k chỉ là pn thân mà còn là ng mẹ , ng chị nữa. Tôi cần 1 ng có thể hiểu , có thể yêu quý Hân như 1 ng thân . Xin anh buông tôi ra đi . Chúng ta không hợp nhau. Cứ như vậy rồi sẽ chia tay thôi. Đừng để cả 2 phải đau khổ nữa
 - Tôi... thật không ngờ em lại có thể bệnh 1 con cáo già như cô ta , đối với em cô ta quan trọng hơn cả tôi. Thế mà em nói rằng yêu tôi hay sao ? Giả tạo
 - Chát... 1 cái tát nữa vang lên (* tg : h ms bít chị này cuồng tát .=).- Anh xúc phạm tôi cũng đc nhưng đừng có xúc phạm bạn tôi. Phải , cứ cho là tôi giả tạo đi . Anh nghĩ xem có thực sự yêu tôi hay không ? Anh yêu tôi mà không thể thông cảm cho tôi. Không kịp nghe câu chuyện tôi giải thích đã đổ tội cho bạn thân của tôi . Anh yêu tôi sao ? Anh có thực sự yêu tôi không? - Diệp hét lên rồi chạy ra ngoài , leo lên chiếc taxi đã đợi sẵn, cô cố kiềm lòng để không bật ra tiếng khóc - Làm ơn đưa tôi đến biệt thự Hà gia - cô nói vs ng tài xế
 - Tại sao ? Tại sao lại như thế - Vũ nói một mình , đau đớn
 - Mày đã mất đi Diệp rồi - Bảo lên tiếng , anh về đây là để nói rõ với Nhật Anh
 - Lại là mày nữa các ng đi hết đi - Vũ hét lên
 - Tao không biết mày đg nghĩ gì , chính xác hơn là không cần biết mày đg nghĩ gì. Nhưng tao nói à hay , chuyện không đơn giản như mày nghĩ đâu . Mày đã lm Diệp thất vọng rồi . Nó yêu mày nhiều hơn mày nghĩ đấy - Bảo nói rồi bỏ đi
 - Chuyện ... Không đơn giản như tao nghĩ sao - Vũ nói trong đau đớn, chai rượu trên tay dốc cạn
- End_Flash_Back
- Tao xin lỗi. Tao biết chuyện rồi . Tao ... thực sự hối hận rồi . Tao xin mày , quỳ xin mày ,hãy cho tao đc thấy cô ấy 1 lần , chỉ 1 lần thôi .- Vũ vẫn k ngừng van xin
 - Tao ... thực sự tao k biết làm sao nữa . Diệp đối với tao như em gái vậy . Tao không muốn nó đau nữa - Bảo ngập ngừng
 - Tao xin mày... dù 1 lần thôi cx đc - Vũ vẫn không ngừng van xin
 - Không đc . 1 lần k đc - Bảo dứt khoát
 - Mày ... chẳng nhẽ tao đã lm Diệp đau như thế hay sao ?
 - Đúng vậy . Chính vì vậy k đc gặp nó 1 lần ...- Bảo ngập ngừng , mắt ánh lên tia hạnh phúc

19. Chương 19: Gặp Lại – Đau Càng Thêm Đau – “sao Uống Rượu Hoài Vay ?”

- Đc tao biết rồi - Vũ quay lưng bỏ đi . Đau khổ
- Khoan ! Mày k đc gặp nó 1 lần . Mà phải ở bên nó suốt đời - Bảo cười

- Thật không ? – Vũ reo lên – Thăng quỹ này ! – Vũ nói rồi đâm vào bụng Bảo 1 cái
- Này ck tôi giúp ông mà ông đánh thế hả – Nhật Anh giận dữ (*tg : Lại giận dữ ! Cuồng rồi à ? Sao chị này cuồng lắm thế ?)
- Đc rồi 2 ng bớt sến úa đi đc k ? Ng ta đg đau khổ thế mà – Vũ đùa
- Bụp... thăng quỹ , mặt mày hiện ra chữ hép pi to đùng kia kìa ! – Bảo đánh lại Vũ , cả 3 phá lên cười – Nhưng trở lại vs nó k dễ đâu
- Tao biết . Tao sẽ chân thành xin lỗi Hân và mong Diệp tha thứ
- 1 tuần sau đó ... tại London, Anh
- Vk ơi anh biết rồi mà , tha lỗi cho anh đi – Vũ
- Ai là vk anh chứ ? – Diệp hỏi
- Không phải là em sao ? Em bảo nếu Hân tha lỗi cho anh thì em sẽ quay lại lm vk anh mà
- Haizz ... con bạn phản bội – Diệp tức giận nói : sao nó dễ tha thứ thế chứ ! Tha lỗi cho anh , vs 1 đk
- Hàng trăm đk cx đc
- Lm osin cho tôi mọi lúc , có mặt mọi lúc tôi cần , yêu thương Hân hết lòng
- Cái t3 thì k đc
- Này tại sao ? Anh có biết là – Diệp đang nói thì bị Vũ chặn lại = 1 nụ hôn .
- Tôi k thể yêu thương Hân đc , vì ng tôi yêu chỉ có em thôi- Vũ cười khi thấy Diệp vẫn trong tình trạng “Mất chữ A mồm chữ O” – Tôi sẽ coi Hân như 1 viên ngọc quý vì Hân là ng thân của em , đã đc chưa ?
- Uk rồi hì – Diệp cười , 1 nụ cười hạnh phúc
- Cuối cùng thì mày cũng hạnh phúc – Nó dừng từ xa , mỉm cười – Có lẽ mình cũng đi đc rồi

_____ Quay lại vs 2 nhân vật chính : Khánh và Hân _____

Hôm nay có 1 buổi tiệc dành cho các doanh nhân trẻ thành đạt , và nó – dù k thích tiệc tùng cho lắm nhưng vẫn phải đi thay ba mình

7 h tối ...1 trong những chiếc ô tô đắt nhất thế giới đỗ ngay trc cổng dẫn vào đại sảnh

Từ trong xe 1 người con gái bước ra , đẹp, lạnh lùng , kiêu sa và bí ẩn. Đó là những từ dùng để miêu tả ng con gái ấy. Và đó , không ai khác chính là nó . Hôm nay nó mặc một chiếc váy đen trễ vai , đính bông hoa làm bằng kim cương bên trái , ở dưới viền von theo tầng , đc cách điệu và đính kim cương nhỏ , tóc nâu được buộc gọn sang 1 bên , đầu đeo thêm chiếc vương miện nhỏ,đôi giày cũng màu đen đồng màu vs váy , hở mũi và đính thêm chiếc nơ nhỏ có kim cương xung quanh,giản dị nhưng đủ nổi bật.Gương mặt xinh như thiên thần đc trang điểm nhẹ , đôi mắt xám và màu mắt khói như càn làm tăng lên vẻ bí ẩn và quyến rũ kia . Trông nó như 1 nàng công chúa vậy. Đẹp quá ! Một vẻ đẹp giản dị mà kiêu sa , nó như 1 viên ngọc quý, chỉ có thể nhìn thấy chứ không thể chạm vào

Cùng lúc đó... lại có 1 trong những chiếc ô tô đắt nhất thế giới đỗ ngay trc cổng đại sảnh. Từ trong xe, 1 ng con trai bước ra , dáng vẻ cao ngạo lạnh lùng, gương mặt tuyệt nhiên không biểu lộ chút cảm xúc. Dáng vẻ đó , nó không thể nào quên đc .Chính là hân. Nó nhìn chằm chằm vào con người kia .Hơn 6 tháng rồi nó không gặp hân ,hình như hân gầy đi thì phải. Tim nó khẽ nhói đau, nó nhìn hân , hân nhìn nó, 2 ánh mắt chạm nhau , bối rối. Giờ nó ms để ý , hân và nó mặc rất chi là “tông xì tông”. Hân mặc đồ đen toàn tập : áo đen , quần âu đen , chiếc áo sơ mi xám đậm và chiếc cà vạt nhỏ màu đen như làm tăng thêm vẻ lạnh lùng. Hân đi đôi giày cũng đen nốt nhưng được cách điệu và lm ms lại để trẻ hơn nhưng không kém phần lịch sự , tóc nâu hơi rối , gọn xoăn. Thấy nó , hân nhìn nó rồi rút tay vào túi quần bước đi. Thấy nó , tim hân khẽ xót . Gương mặt tuy đc trang điểm nhưng hân vẫn có thể nhận ra vẻ mệt mỏi và tiêu tụy. Người trông gầy hân đi, vẫn cái màu đen muôn thuở ấy nhưng có phần lãnh đạm và lạnh lùng hơn.

Nó vào bữa tiệc , mặc kệ những lời phát biểu hay bàn tán của mọi người xung quanh, chọn ình chỗ yên tĩnh nhất có thể , cầm ly rượu trong tay và uống. Về mặt bất cần lúc này của hắn ... thực sự là không thể nào quen nổi . Đau càng thêm đau !!!!

– Cô không khiêu vũ sao ? Sao uống rượu hoài vậy ? – hắn đến bên nó khẽ hỏi , từ tối đến h hắn thấy nó cứ uống từ tối đến h nên lo

Nó nhếch môi cười lạnh – Anh ... từ bao h lại quan tâm tôi thế ?

20. Chương 20: Đau – “xin Em , Đừng Đi , Tôi Xin Em , Chỉ Lần Này Thôi Cx Đc . Tôi Nhớ Em”

– Không thể sao ?

– Muốn gì ? Trả thù ? – Nó lạnh lùng , tim nhói đau

– Cô nghĩ sao ? – hắn nói, vẻ bất cần

– ... – nó ngược mắt nhìn hắn , im lặng . Im lặng không theo nghĩa khinh bỉ. Mà im lặng để nuốt nước mắt vào tim. Nó rồi bỏ đi. Chỗ này lại ồn ào nữa rồi . Nó bỏ ra khu vườn đằng sau đại sảnh. Chỗ này có lẽ sẽ tốt hơn chăng ?

Ngồi 1 lúc thấy rằng đã đến lúc mk đc về , nó đứng dậy nâng nhẹ váy đi vào. Bỗng , nó thấy ở đằng xa , hình bóng quen thuộc ấy . Hắn ... đang uống sao ? Không kìm được lòng, nó bước đến chỗ hắn , dáng vẻ bấy h của hắn trông thật thảm hại, xung quanh có 3 ,4 cái vỏ chai rỗng. Giật chai rượu trong tay hắn , nó vất ra xa : – Đừng uống nữa – Nó cất giọng lạnh tanh rồi bước đi

– Ở lại đi , tôi xin em – hắn nói , tay nắm chặt tay nó từ đằng sau

– Buông ra – nó hét , nó sợ , sợ rằng nếu như thế này nữa nó sẽ không kìm đc lòng mà ôm hắn mất . “Hắn không yêu mình . Chỉ là không có Linh ở đây nên mới thế ” nó tự nhủ rồi cố vùng chạy , nhưng càng vùng chạy , hắn lại nắm tay nó thật chặt , và cuối cùng , khi mà k chịu đc nữa , hắn đã ôm nó từ đằng sau :

– Xin em , đừng đi , tôi xin em , chỉ lần này thôi cx đc . Tôi nhớ em , tôi yêu em nhiều hơn tôi tưởng. Hắn , xin em dù chỉ một lần thôi hay để tôi đc ôm em như vậy . Tôi thực sự nhớ em , nhớ đến phát điên rồi – hắn nói , giọng nói ảm áp phả vào tai nó. Nó bật khóc , nó muốn nói vs hắn , nó cx yêu hắn , nó cx nhớ hắn đến phát điên . Người ta nói lời nói khi say là lời nói thật nhất . Trong cái giây phút đó , nó chỉ muốn ôm hắn muốn hôn hắn , muốn nói hết tất cả những gì nó nghĩ. Nhưng chợt , hình ảnh của Linh vụt qua trong đầu nó , nó nhớ đến cái tối hôm đó , hôm mà hắn đã ôm Linh rồi mắng nó . Lòng nó đau xót . Quyết định cuối cùng , nó cầm váy lên quay đi . Đi là điều tốt nhất với cả nó và hắn lúc này. Nó không nên quyến luyến như thế. Nhưng có lẽ ông trời đã không chiều lòng nó. Hắn say rượu đi loạn choạng, đầu óc không biết trời vs đất gì , cứ ôm nó không dứt. Thế là nó đành đưa hắn về căn hộ của mình. Diệp nói hôm nay đi chơi rồi ở lại biệt thự Triệu gia luôn. Trong nhà h chỉ còn hắn vs nó. Nó cố lạnh lùng nhất có thể, còn hắn thì liên tục nói ra những câu tình cảm khiến nó đau lòng.

Cứ ngỡ sẽ mãi như thế , nhưng điện thoại hắn chợt rung lên. “Vợ yêu is calling” 4 từ đó đập thẳng vào mắt nó. Đầu óc nó như sụp đổ. À phải rồi (*tg : lại thêm 1 ng nữa gắn vs chữ cuồng -- chụy này cuồng “à phải rồi”) , Linh ms là ng hắn yêu chứ. Nó thầm trách bản thân nó , đã cố gắng ra đi nhưng tại sao lại cố ở lại , nó trách hắn tại sao có Linh bên cạnh rồi lại làm cho nó khổ sở thêm như thế, nó trách, trách ông trời tại sao lại bắt công như thế ? Đã không cho chúng nó đc ở bên nhau thì tại sao lại cứ để chúng nó gặp nhau như thế . Nó chợt nhận ra nó đã thay đổi , nó nhận ra bản thân k còn đc mạnh mẽ như trc nữa. Reng... Tiếng chuông dt làm nó giật mình, vẫn là “Vợ yêu is calling” là Linh đang gọi. Nó miễn cưỡng nghe máy :

– Alo

– Anh Khánh đâu? Tại sao cô lại cầm máy của Khánh – Nhận ra giọng của nó Linh thoáng chút sợ sệt

– Yên tâm đi tôi chưa nói chuyện hôm đó đâu. Tôi cũng k muốn ở vs ck cô lm gì. Hắn say rượu, ko biết trời đất gì, nên tôi động chút lòng thương đưa về thôi – Nó nói giọng lạnh tanh, khinh bỉ

- Cô đang ở đâu?
- Khu căn hộ Hoàng gia, phòng số 377. Tôi sẽ đưa anh ta xuống, cô hãy đợi ở cửa chính.
15 phút sau Linh đến vs một chiếc taxi. Nó đã kéo dc hần xuống cửa chính
- Tôi k mong lần sau có chuyện như thế này – Linh nói vs nó
- Tôi nghĩ tôi mới là ng nên nói câu đó đấy. Quản lí ck cô cho chặt vào!!! – Nó nói giọng lạnh lùng, quay lưng bước đi. Đau – đó là cảm xúc duy nhất của nó lúc này, nó đã cố để buông hần ra nhưng tại sao khi thấy hần đi vs Linh tim nó lại đau đến thế. Nó chợt nhận ra nó yêu hần nhiều hơn nó nghĩ. Nó nhắm mắt lại , 2 hàng nước mắt từ bao h đã chảy dài trên má , ướt đầm khuôn mặt.
- Trên xe, Khánh k ngừng gọi tên nó :
- Hân, dừng đi, tôi xin em. Tôi phát điên vì em mất rồi.
- Bên cạnh, Linh tay nắm chặt đến bật máu. “Hân- lại là cô ta, tôi thề sẽ k tha cho cô đâu.”

21. Chương 21: Đối Diện – ” Nếu Tôi Nói Tôi Nhớ Em Thì Sao ? ” – “anh Đang Trêu Đùa Ai Vậy?”

Hôm sau ...Tại tập đoàn Frozen...

Nó đang vui đùa vào công việc để quên đi hình bóng của Hần...

- Tiểu thư ... Thiếu gia của tập đoàn King muốn gặp cô. Cậu ấy nói muốn bàn về chuyện hợp đồng
- Đc rồi – Nó cất giọng lạnh băng , giữ cho đầu óc mình thật tỉnh táo để đối diện vs hần
- Chào thiếu gia . Không biết cơn gió nào đưa anh đến đây – Nó k ngược lên nhìn hần. Không phải là không muốn nhìn , mà nó sợ khi thấy hình bóng của hần. Nó sợ rằng lại ngu ngốc mà lún sâu vào mối tình này thêm nữa
- Em vẫn lạnh lùng như khi tôi gặp em nhỉ ?
- Đây là công ty. Đề nghị anh chỉ nói chuyện công việc
- Đc . Chuyện công việc. Tôi muốn em nói cho tôi về kế hoạch hợp tác khu nghỉ dưỡng KF (King __ Frozen)
- Nó cố giữ bình tĩnh nhất có thể . Là lần đầu nó đối diện với hần lâu như thế . Mở bản kế hoạch ra rồi chăm chú đọc . Nó quên mất 1 điều là nó k có trách nhiệm đọc cho hần
- Hần nhìn nó , nhếch môi cười nhẹ. Nó đâu cần phải đọc cho hần ? Là nó vô thức làm theo hay sao ? Đầu óc hần bây h chỉ có nó . Hoàn toàn vắt cái dự án quan trọng xuống 36 tầng lầu.
- Nó đọc xong bản kế hoạch ms nhận ra rằng mình vừa tự lm khổ mk , lại nhận ra rằng hần k hề quan tâm đến bản kế hoạch nó . Trong thâm tâm bản thân nó thấy mk tổn thương kinh khủng .Chẳng nhẽ đối với hần , lời nói của nó k hề có giá trị hay sao ? Cố kìm nén , nó cất giọng lạnh lùng : – Nếu thiếu gia đây đến vì công việc đó thì tôi đã nói xong rồi .Tôi rất bận, mời anh về cho . Nếu có gì phải góp ý cứ nói vs thư kí của tôi .
- Nếu tôi nói tôi nhớ em thì sao ? – hần vòng tay qua cổ nó . Hần đã quyết định rằng sẽ quay lại với nó
- Thái độ gì đây ? Không phải là muốn trả thù tôi chứ hả ? Không sợ tôi giết chết cô ng yêu của anh luôn sao- nó nhếch môi cười nhạt , giọng nói vẫn không thay đổi
- Em ghen sao – giọng hần vẫn mang vẻ trêu đùa – Mặc kệ em nghĩ gì và cũng mặc kệ em đã làm gì . Tôi chỉ biết rằng tôi yêu em rồi, và nhất định tôi sẽ để em bên tôi . Em trừng phạt tôi sao cx đc miễn là ở bên tôi
- Còn Linh thì sao ? – nó hỏi , giọng không mấy quan tâm

– Linh... – hần ngập ngừng , thực sự chưa nghĩ đến chuyện đó . Thời gian qua bên Linh nhưng hần chỉ nghĩ nghĩ đến nó . Hần không có bất cứ cả xúc gì khi ở bên Linh. Hơn nữa hần thấy Linh rất lạ thực sự rất lạ. Không giống Hari của ngày xưa (*tg : ộp pa à ! thì k phải mà --)

– Chát ... 1 cái tát vang lên. Nó tát hần , cất giọng đầy chua xót : Anh chỉ nghĩ đc vậy thôi sao hả ?Anh đang trêu đùa ai vậy ? Chưa hề nghĩ đến Linh vậy mà đã như thế? Anh là cái thể loại gì vậy hả ? Đừng có trêu đùa tôi như thế, quay lại với Linh và thôi cái trò bắt cá đi – nó lạnh lùng, thực sự thất vọng về hần – Mời anh về cho

– Tôi ... tôi xin lỗi Nhưng thực sự tôi ... – hần ngập ngừng , khuôn mặt lộ rõ vẻ hối lỗi

– Tôi nói mời anh về cho – nó cất ngang lời hần , lạnh lùng bước đi. Nó hét lên , cố kiềm chế cơn tức giận . Nó sợ „ sợ rằng hần chỉ ở lại đây 1 giây phút nào nữa thôi thì nó sẽ không nhận đc mà ôm chầm lấy khuôn mặt đáng thương kia – Tôi xin lỗi – Nó bỏ đi

Nó chạy nhanh vào toilet khóc tức tưởi. Đau quá ! Tại sao khi nó đã bắt đầu quên đi hần thì hần lại quay lại ? Hần muốn tìm nó phải vỡ ra sao ?

Nó bước đi , hần thấy thật đau quá. 1 lần nữa , hần lại làm tổn thương nó. Bàn tay ấy , trái tim ấy , hần khát khao đc thêm 1 lần nữa nắm giữ , mặc kệ những gì nó đã làm hần vẫn muốn đc 1 lần nắm giữ. Nói hần tham lam , ích kỉ cx đc. Những hần yêu nó da diết phải làm sao đây ?

.... Màn đêm xuống nơi đây lạnh căm

Lạnh vai áo nhớ bao kỉ niệm

Chợt cơn gió đi qua khẽ chạm, bàn tay ai rét run

Một góc phố khi xưa đùa vui, giờ chỉ là trong dĩ vãng đi xa mãi mãi

Vì sao em bước đi ?

Vì sao em nói đi

Vì sao em chỉ muốn làm anh nhói đau?

Yêu là yêu mãi nhé

Chẳng vì sao mà yêu mãi thế

Lời nói đó cũng chỉ, là như phút giây ban đầu mình mới quen nhau

Để giờ đây vỡ tan

Màn đêm xuống mình anh

Chờ mong em trong đêm ...lạnh căm...

Và nơi đó em có nhận ra chính em ?

Bước theo con đường lạnh băng giá

Nhưng em đâu biết rằng nơi đây anh chờ em mãi

[Chờ em trong đêm – Soobin Hoàng Sơn]

Reng ... Gwitgaeseo ullineun budeureoun neoui moksori

Nan nuneul tteugo isseodo tto gamado gyesok neoreul chatge dwae

Pogeunhan neoui pumeseo neowa nuneul matchwo

Baby give me one more kiss just one more kiss

Neoui misoe nan useum jitgo duryeoumeun ijeun chaero nareul sumswige hae

You are everything i've been looking for nae gyeoteul jikyeojullae?

Neoui sarang neoran saram hamkkehan sunganbuteo

Baraejin gieoge apeumi ondaedo

Eonjena neoegeman ttwineun nae maeumeul jeonha jul geoya

You you you only for you you you

[Only U – Taetiseo]

Nhạc chuông điện thoại nó vang lên , số lạ

– Tôi ... Gia Hân đây – Nó bắt máy

– Tôi Linh đây .Tôi muốn gặp cô . Tôi đợi ở quán café Waiting gần quảng trường thành phố – Linh nói
(Còn tiếp)

22. Chương 22

– Tại sao tôi lại phải đến gặp cô – nó lạnh lùng

– Không đến cô sẽ phải hối hận đấy – Linh đe dọa rồi cúp máy

– Lại trò gì đây ? – Nó nhếch mép cười , 1 nụ cười khinh bỉ

Nói vậy nhưng nó vẫn đến.

– Trò gì đây ?- nó nhìn cô ta 1 cách khinh bỉ – lại mượn tay tôi giết người sao ?

– Đừng nghĩ tôi như thế chứ ? Đó cũng chỉ là nhờ 1 chút thôi mà. Cx tại cô thôi

– Tại tôi ? – Nó cười nhạt

– Ai bảo khi bên tôi anh Khánh vẫn nghĩ đến cô làm gì . Mà cô cũng may thật , hôm nó lại tình cờ mà mặc váy trắng nhưng cx thật xui xẻo cho cô nhỉ ? Ng cô tin tưởng nhất là anh Khánh lại không hề tin cô

Nhói , tim nó đau đốn . Chữ “Khánh” làm tim nó như bị ai bóp nghẹn . Cô gắng giữ bình tĩnh nhất có thể , nó cất giọng lạnh tanh : – Đùa đủ rồi . Có chuyện gì ?

– Rào ... Âm thanh vang lên , Linh đã dội vào mặt nó 1 cốc nước lạnh . –Làm ơn đi , biến mất đi . Vì cô mà anh Khánh ngày càng tiêu tụy đấy

– “Ngày càng tiêu tụy ” vì nó sao ? Nỗi đau ngày càng lớn thêm , xâm chiếm cào từng tế bào , đến mọi giác quan trong cơ thể .

– Ý cô là gì ? – Nó cố gắng nói

– Cô còn nói là gì sao ?? 6 tháng cô đi Anh thì 5 lần anh Khánh phải nhập viện vì xuất huyết dạ dày do uống quá nhiều rượu – Linh tức giận

– 5 lần ... phải ... nhập viện ... xuất huyết dạ dày... do rượu sao o? – Nó ngáp ngừng, tim đau xót . Nó đứng lên , kiên quyết : – Đc. Tôi chấp nhận đề nghị của cô . Tôi sẽ đến một nơi mà tất cả mọi người không thể tìm thấy . Chỉ xin cô 1 điều . Chăm sóc cho Khánh thật tốt . Tôi mong cô sẽ k lm tổn thương Khánh và đi cùng Khánh đến cuối cuộc đời .

– Ha ha đc rồi . Cảm ơn cô . Mong cô hãy giữ lời hứa – Linh nở 1 nụ cười mãn nguyện rồi bước đi

– Tôi k biết thất hứa – nó trả tiền rồi cũng bỏ đi

Ở 1 bàn gần đóKhánh đang nắm chặt chiếc cốc thủy tinh trên tay . Mắt ánh lên tia giận dữ . Lấy cái đt trong túi ra , hắn gọi cho Su

– Điều tra cho anh chuyện của Hân 6 tháng trc – Hắn gọi , cứ nghĩ đến nó là hắn lại thấy hối hận. “lại mượn tay tôi giết người ” , “ váy trắng ” , “ Ng cô tin tưởng nhất là anh Khánh lại không hề tin cô ” lẽ nào ? – Đúng rồi . Aizz.... – Hắn kêu lên khi đg ở trong xe . Nguyên tắc của nó khi giết ng là mặc đồ đen , không

phải sao ? Hấn thấy tự trách mình quá . Lẽ nào hấn đã sai ... Nhưng Linh không thể giết cha mk đc. Đầu óc hấn lúc này như muốn nổ tung. Chưa bao h hấn lại như vậy .

35 phút sau , điện thoại hấn rung lên...

- Anh , em điều tra đc rồi . Hôm đó chị Hân hoàn toàn không giết ng . Cx k có ai vào phòng đấy cả
- Nhóc ns j v ? Không thể v đc – hấn khó hiểu
- Anh... đến nc này em đành phải nói thật. Nhỏ Linh không tốt đẹp gì đâu . Hôm trc em thấy cô ta đi vs mấy tên đại gia vào bar mình. Và ... em còn nghe đc chuyện của cô ta nữa
- Chuyện ? Chuyện gì ?
- Cô ta nói vs mấy đứa bn đi cùng : cô ta có bn trai đẹp trai tài giỏi lắm , mỗi tội ngu ngơ nên bị cô ta lừa tình(*tg : anh này tranh thủ chữi Khánh oppa ^__^ *Su : yes nhóc giỏi lắm *tg : Em viết mà , đương nhiên là em biết rồi , chuyện j chứ chuyện này đương nhiên em giỏi ^__^ *Su chạy Con bé này mắc bệnh hoang tưởng giai đoạn cuối *tg : này ta tha i vì mi k phải là nhân vật chính ná chứ k thì ...cười đều * Su : run đc rồi xin nhóc , ta muốn sống mà) Em còn nghe đc 1 chuyện , thực ra Linh là con riêng của mẹ cô ta vs ng ck trước . Người bố bấy h nuôi cô ta chỉ vì mục đích kiếm tiền. Cô ta cx k hề tôn trọng ông ấy. – nói rồi Su kể hết chuyện mk nghe đc từ Linh ra cho hấn nghe
- Cảm ơn nhóc . Bố trí ng theo dõi cô ta cho anh. Cô ta đg ở biệt thự King của Nguyễn gia – Hấn nói vs Su , tay nắm chặt cái đt . 5s sau : Xoảng ... cái đt vỡ nát (*tg : phải cho em chữi T.T cái oppo nằm mong ước của tôi) Cô ta ... cô ta dám làm thế sao – hấn tức giận.
- Reng...Điện thoại hấn rung lên, là Linh gọi (*tg : Ô ô ô ^^ em nhớ là vỡ rồi cơ mà *Hấn : đt xịn mà ! Vỡ là vỡ thế nào ?)
- Anh...anh đang ở đâu v? – Cô ta ns đầy nũng nịu
- Cô k phải dùng giọng đó vs tôi, giả nai
- Anh sao anh lại ns vs em như vậy – Giọng cô ta như sắp khóc
- Tại sao cô tự hiểu. Hãy nhớ xem cô đã làm j để khiến bây giờ như thế
- Hân – lại là cô ta sao? Con ng độc ác đó đã giở trò j khiến anh trở nên như vậy?
- Cô câm miệng lại!!! Cô k đủ tư cách để ns cô ấy như thế – Hấn ns giọng đầy tức giận
- Anh... anh đc lắm – Linh ns rồi đập má, bàn tay bấu chặt đến bật máu (*tg: Lại bấu, con mụ này cuồng bấu)
- Tôi muốn anh giết một ng nếu lm đc tôi sẽ cho anh 100 tỷ – Linh nhắc máy gọi điện cho Jon – một đệ tử của cô ta ở London
- Tôi k cần tiền. Tôi nợ chị nên tôi sẽ lm để trả món nợ đó
- (Còn tiếp)

23. Chương 23: Tại Nạn – “hãy Cứ Hận Tôi Như Vậy , Tôi Sẽ Yên Tâm Hơn”

- Đc tôi muốn anh giết chết Phạm Gia Hân – Linh cười, cô ta không ngờ chỉ vì 1 lần tình cờ cứu sống mẹ hấn ta mà đc trả ơn đến thế
- Phạm Gia Hân tiểu thư tập đoàn Frozen sao ? – Jon thoáng chút ngạc nhiên, con ng cô ta thật nham hiểm
- Đúng vậy. Chỉ cần giả như đó là một vụ tai nạn là đc
- Đc. Tôi sẽ lm – Jon ns rồi cúp máy.

Hấn đi dạo vòng quay thành phố, có lẽ đi dạo lúc này là cách tốt nhất cho hấn. Hấn bỗng thấy mình xấu xa quá, nghĩ đến những lần xúc phạm nó hấn chỉ muốn đập chết bản thân mình. Nó... chắc nó đã đau lắm

.. Thời gian qua , hần đã gây cho nó những tổn thương lớn quá ! Hần đã làm nó – người mà hần yêu hơn cả mạng sống – đau đớn.

Bỗng từ xa hần nhìn thấy nó đang băng qua đường. Nhưng k có vẻ gì là để ý cho lắm. Bỗng, một chiếc ô tô từ xa lao vs vận tốc kinh khủng đến chỗ nó. Trong giây phút kinh hoàng ấy, hần k còn nghĩ đc j nữa, vội lao đến đẩy nó ra. Nó bị một lực đẩy bất ngờ, ngã lăn ra đường khi quay lại, chỉ thấy hần đang nằm trong vũng máu và một chiếc ô tô đang lao thẳng. Cái đầu óc thiên tài đã giúp nó hiểu ra tất cả, nó rút từ trong túi áo khẩu súng bắn vào 2 bánh xe. Chiếc xe lật rồi nổ tung, tài xế bị bắn ra khỏi xe. Nó vội chạy đến ôm lấy hần, gào lên. Nỗi sợ máu của nó như tan biến, trong đầu nó chỉ toàn thấy hình ảnh của hần. Nó ngất đi, khi tỉnh lại thì thấy mình đang ở bệnh viện. Bên ngoài là Bảo và Nhật Anh nhìn nó đầy lo lắng. Đầu nó đau như búa bổ nhưng bây giờ đối vs nó k còn quan trọng nữa. Nó nhìn Bảo với vẻ đầy lo lắng rồi mặc kệ những lời nói của Bảo và Nhật Anh , chạy ngay đến phòng bệnh. Đầu óc nó như nổ tung. Hần... hần đã cứu nó sao ? Tại sao lại vậy chứ ? Không phải nó và hần không còn gì nữa sao ? Nó không thở nổi nữa. Nó cảm thấy như mình đã chết rồi vậy.

1 lúc sau...Bác sĩ bước ra từ phòng phẫu thuật... – Bác sĩ , anh ấy sao rồi – nó nói như hét lên

– Bình tĩnh đi Hần – Bảo khuyên ngăn

– Hai bảo em bình tĩnh lm sao đc chứ ?

– Nếu em không bình tĩnh thì ông ta sẽ k ns đc đâu – Bảo chỉ vào ông bác sĩ đang tím mặt

– Tiểu thư , xin cô bình tĩnh. Sức khỏe của tiểu thư đang yếu , không nên kích động. Chúng tôi đã làm hết sức rồi . Tôi xin lỗi. Thiểu gia đã qua cơn nguy hiểm nhưng có tỉnh lại hay không hoàn toàn phụ thuộc vào ý chí của cậu ấy .

– Sao ? Ý chí ư ? – Nó ngã xuống sàn ,không còn 1 chút sức lực “Hần , tôi xin lỗi,tôi biết mọi chuyện rồi , tôi sai rồi , tôi thực sự sai rồi. Em đừng tha lỗi cho tôi . Hãy cứ hận tôi như vậy , tôi sẽ yên tâm hơn. Tôi xin lỗi và có một điều tôi muốn nói vs em rằng tôi chưa bao h ngừng yêu em . Có lẽ từ h tôi sẽ không thể chăm sóc em , dõi theo em đc nữa. Hãy cố gắng chăm sóc bản thân mk” câu hần nói vs nó lúc nó lay hần dậy trước khi ngất cứ văng vẳng trong đầu nó , nó trút cạn sức lực ,ngất đi. Trc mặt nó tối đen . Chưa bao h nó cảm thấy trời đất sụp đổ như thế

24. Chương 24: Tỉnh Lại Liệu Có Phải Là Kết Thúc ? – “bác Tin Rằng Nó Sẽ Tỉnh , Bởi Vì Nó Còn Phải Chăm Sóc Cháu Nữa Cháu Gái Ạ”

Khi tỉnh lại thì nó đã ở trong phòng bệnh, giường bên cạnh là hần đg đc băng bó trắng khắp người. Rút ống truyền nước biển ra , bước đến chỗ hần , lòng nó quặn thắt, đưa tay chạm nhẹ khuôn mặt hần ,dù bị băng bó nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp trai , lúc hần ngủ trông yên bình quá ! Đáng vẻ lạnh lùng k còn nữa, thay vào đó là khuôn mặt đầy quyến rũ nhưng pha chút mệt mỏi.

– Sao anh ngủ hoài vậy chứ ? Tôi còn chưa nói tôi yêu anh mà, sao lại ngủ hoài vậy ?- Nó nắm lấy tay hần , lay khẽ

– Bla ... bla ... – nó cứ ngồi như thế , ngắm kĩ khuôn mặt hần , nó bỗng thấy nhớ da diết giọng nói của hần

– Đừng lo , rồi Khánh nó sẽ tỉnh lại thôi – Ông Huy ,ba của hần vỗ vai nó an ủi . Nó ngược đôi mắt màu xám tro tội nghiệp lên nhìn ông Huy , khuôn mặt hiền từ nhưng không kém phần mệt mỏi, chỉ có đôi mắt vẫn tinh anh , ánh lên niềm tin – Bác tin rằng nó sẽ tỉnh , bởi vì nó còn phải chăm sóc cháu nữa cháu gái ạ

– Chăm sóc ? – Nó thắc mắc

– Ba mẹ đã sắp đặt hôn ước cho chúng ta rồi . Vẫn đôi như vậy . Còn mỗi em vs Khánh thôi – Bảo bước vào cùng ba nó , giọng nhẹ nhàng nói

– Đầu óc nó vẫn chưa tiêu hóa hết đc cái thông tin vừa rồi. Nó và hần sẽ kết hôn sao ? – Nó thoáng chút vui , bàn tay nắm chặt tay hần – Bác , bác mau về đi , bác mệt rồi , để cháu ở đây cx đc – Nó quay sang nói

– Uk . Vậy không làm phiền hai cháu nữa

– Anh à ! Anh mau tỉnh đi , anh nghe thấy em nói không ? Chúng ta sẽ kết hôn đó .- nó nói , giọng khản đặc vì khóc , rồi nó ngủ thiếp đi lúc nào k biết

– Tội nghiệp con bé – ông Khang – ba nó bước vào – Ba là ba mà chả giúp gì đc nó cả – ông quay sang nhìn Bảo

– Ba à ba đừng tự trách mình như vậy . Đó là ý trời thôi. Con tin Hân sẽ vượt qua – Bảo nói rồi bế nó về giường bệnh .

– Haizz – Ông Khang kéo chăn đắp cho nó – không biết tại sao mà ông trời bắt nó khổ thế nữa – giọng ông khản đặc , mắt đỏ hoe

Mọi ng cx đến thăm nó và hân , Ông Trung – bang chủ The Death , ba nuôi của 2 đứa cx đến.

Sau 1 tuần thì nó đc xuất viện còn hân thì vẫn ở yên trong đó.

1 năm sau... tại phòng bệnh 137...

– Cộc ...cộc...cộc... Em vào nhá – nó nói rồi mở cửa bước vào.1 năm qua nó luôn nói như vậy trước khi mở cửa, cứ như thể hân đã tỉnh rồi vậy.Hân đã đc chuyển sang phòng chăm sóc đặc biệt còn nó thì đã đi làm lại ở công ti . Hằng ngày , nó vẫn đến chỗ hân sau h làm, kể cho hân nghe những câu chuyện của nó – Anh ngủ đc 1 năm rồi đó k thấy chán hay sao ? Anh định để em đợi đến bao h nữa đây ? Anh ... xin anh dậy , đừng ngủ thế nữa , em sắp không chịu nổi nữa rồi. Sao anh lại cứng đầu thế chứ hả ? Muốn em muốn trừng phạt anh cơ , sao anh cứ nằm yên như thế ? Anh bảo chờ em mà để em phải chờ thế sao – nó gục đầu xuống , tay nắm chặt tay hân, 1 dòng nước mắt chảy ra ... đau khổ , mặn chát. Sao ông trời cứ thích trêu đùa với nó vậy chứ . Nó đã cố kìm lòng , kìm lòng để không khóc, nhưng sao nước mắt không ngừng tuôn. Nó thấy nhớ , nhớ kinh khủng , nhớ da diết giọng nói của hân, tiếng cười của hân. Rồi ... 1 lần nữa , nó thiếp đi , thiếp đi trong tuyệt vọng .

– Ưm... – Nó khẽ tỉnh dậy khi cảm nhận đc bàn tay ai đó chạm vào mình – Nhìn xung quanh ... chỉ có hân vẫn nằm yên trên đó bình yên , thanh thản . Nó khẽ cười nhạt : Hình như em đã ảo tưởng quá rồi phải không ? Có lẽ em đã quá nhớ anh nên mới thế nhỉ ? Nhưng sao anh còn không mau dậy đi hả ? 1 năm qua em đã khổ như thế nào anh có biết không ? Sao anh cứ làm em khổ hoài vậy hả ? Anh mà không tỉnh là em hủy hôn vs anh đi lấy thằng khác đó – Nó cười , nhưng sao nước mắt cứ tuôn ra. Nó nhớ hân đến điên mất rồi.

– Từ bao h em nói nhiều vậy hả ? – một giọng nói vang lên làm nó giật mình , tiếng nói đó là của hân , nó k thể nhầm đc , nhưng con ng ấy , vẫn đg nằm im trên kia . Lắc mạnh đầu xua tan cái ý nghĩ của mình , nó quay lại mỉm cười với hân – Anh đó , em nhớ anh đến nỗi cái gì cx tưởng là anh đó . Dậy đi đồ sở khanh

– Aizz... thương em nên ms dậy vậy mà em lại chửi anh như vậy hả – Hân kéo nó vào lòng

– Anh... anh tỉnh từ lúc nào thế hả ? – nó bất ngờ

– Đc 1 lúc rồi – hân cười toe

– Vậy hành động từ nãy đến h ?

– Là của anh

– Aizz... tại sao anh lại thế chứ ?- nó giả vờ giận dỗi , liên tục đâm vào hân

– Đau ...á....

Bỗng nhiên hân ngắt đi.

– Này này anh làm sao vậy hả ? – nó hoảng hốt ,vội chạy đi gọi bác sĩ. “Đừng... Khánh ... Đừng bỏ em, em xin anh đấy” nó nói một mình , gọi điện thoại cho Bảo với giọng sợ hãi

– Hai ... Khánh ... tỉnh rồi ... Nhưng...- Nó không nói đc gì nữa, giọng khản đặc , mắt nhòe đi . Hân tỉnh lại rồi nhưng lại ngắt đi . Liệu có phải kết thúc ?

25. Chương 25: Lại Là Đau – “khánh... Đừng ... Đừng Như Vậy ... Cậu... Cậu K Đc Chết ... Tôi Còn Chưa Nói Yêu Cậu Cơ Mà” –

– Hân ... đừng sợ ... Hai đến ngay

15 phút sau , bên ngoài đã tụ tập đủ mọi ng : ba nó , ba hân , ba nuôi , Bảo , Nhật Anh , Diệp , Vũ

– Hân , em phải bình tĩnh . Khánh sẽ không sao đâu . Đừng lo lắng quá – Bảo khẽ an ủi

– Đứng đây Hân , mày nói Khánh tỉnh lại rồi còn gì ? Nó tỉnh lại mà thấy mày tiều tụy như vậy chắc sẽ đau lòng lắm đó – Diệp đến bên nó , an ủi

– Oaaaaaaa... Mày ơi Là tại tao . Tại tao mà ... – Nó ôm chầm lấy Diệp

– Tao biết rồi ... Coi như tao cầu xin mày đc không , đừng như thế nữa,mày không có lỗi gì hết . Mày như vậy tao đau lắm biết không ? – Diệp cũng ôm lấy nó

– Cả tao nữa – Nhật Anh ôm lấy 2 đứa òa khóc.

Ting...Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra

– Bác sĩ anh Khánh sao rồi ? – Nó vội vàng

– Tiểu thư , có lẽ cô nên vào phòng bệnh mau đi . Thiếu gia muốn gặp cô lần cuối

– Hả ?? Ông...ông nói sao ? – Tim nó như ngừng đập , đau như bị ai bóp nghẹn vậy . “Lần cuối ” sao ?

– Hân nhanh lên đi , không còn thời gian đâu – Vũ giục

Nó vội vàng chạy vào phòng bệnh , hân vẫn nằm đó , mệt mỏi, yếu ớt

– Khánh ... – nó hét lên , đau khổ

– Hân , đừng như vậy , có lẽ h tôi không chăm sóc em đc nữa rồi . Em còn lời nào nói vs tôi không ?

– Khánh... Đừng ... đừng như vậy ... cậu... cậu k đc chết ... tôi còn chưa nói yêu cậu cơ mà ! – Nó gào lên , giọng khản đặc

– Hân ... Tôi cũng yêu cậu.Tôi mong cậu hãy nhớ đến tôi suốt đời – hân cố gượng cười – h mọi ng ra ngoài hết đi

– Khánh à ...

– Tôi nói ra ngoài hết đi – Hân quát lên làm m.n giật mình (*tg : Khỏe gồm) – xin mọi người , hãy để tôi ra đi trong im lặng , đừng để tôi phải nhìn thấy m.n đau khổ. Còn nữa, sau khi tôi chết đừng động vào xác tôi , cầu xin m.n đừng nhìn xác tôi. Tất cả hãy để cho bác sĩ và y tá làm . Đó là yêu cầu cuối cùng của tôi.

– Khánh...- M.n đồng thanh , nó , Nhật Anh và Diệp từ bao h nước mắt đã giàn dụa , ngay cả những người lạnh lùng vào tàn ác như ông Trung cũng không ngăn đc những giọt nước mắt. Không khí càng trở nên căng thẳng và đau xót

– M.n ra ngoài hết đi , gọi bác sĩ vào đây – Hân quay mặt đi

1 tiếng sau ... Bác sĩ bước ra vs vẻ mặt k thể tả hơn.

– Cậu Khánh... mất rồi

(Còn tiếp)

26. Chương 26: Hân Có Thực Sự Đã Chết ?

- “Aizzz ... sao mày không đi lm thám tử vậy ? ”

- Không... Không thể như thế đc ... Khánh k thể chết ... Không thể chết như thế - nó hét lên trong đau khổ định tiến về phía phòng bệnh thì ông bác sĩ ngăn lại : – Xin tiểu thư hãy tôn trọng quyết định của cậu ấy. Bây h tôi sẽ chuyển cậu ấy đến nhà xác

- Chiếc cang trắng đc đẩy ra , ng trên đó là hân. Hân đã chết.

- Không !!!!! – nó hét lên trong đau đớn , chạy đến chỗ cái cang

- Đừng ... Hân ... Hãy làm theo yêu cầu của nó . – Cha nó ngăn lại

- Cha ... Con không muốn ... cầu xin cha hãy cứu sống anh ấy – nó gào lên rồi ngất đi

- Cha ... cha đưa em ấy và m.n về nhà đii . M.n đều mệt mỏi cả rồi. Con ra ngoài 1 lát . Con muốn ở 1 mình

- Bảo nói rồi quay đi

- Chắc Bảo cx đau khổ lắm – Ba hân nói rồi cùng m.n về , ai cx mang trong mình tâm trạng nặng trĩu

Về đến nhà, nó bước về phòng , cầm sợi dây chuyền không lúc nào tháo ra trên cổ lên ngắm “Ken love Hari” Tại sao chứ ? Nó còn chưa nói đc cho hân biết nó là Hari cơ mà. Sao hân lại bỏ nó đi như thế ? Hân muốn nó k quên hân thì phải ở bên cạnh nó chứ . Mắt nhắm chặt, nó nhớ những kỉ niệm của 2 đứa...

Nó còn chưa kịp nói vs hân rằng nó và hân đã có hôn ước, Còn rất nhiều ... rất rất nhiều điều nữa nó muốn nói với hân

Trong khi đó , tại 1 chỗ khác... - Thằng quỷ , mày ở lại đây k thấy ghê sao ? Tao biết mày còn sống , dậy đi – Bảo nói

- Thằng nhãi này ! Sao mày phát hiện ra vậy ? - mặt hân lộ rõ vẻ thất vọng

- Tao thoáng thấy tay mày động đậy – Bảo nói

- Aizzz ... sao mày không đi lm thám tử vậy ? – Khánh trêu chọc – thật là lãng phí 1 nhân tài mà – hân tiếc rẻ

- Thôi k đùa nữa. Nói tao nghe mày lm v có ý gì ?

- Bla...bla... - hân kể kế hoạch của mk cho Bảo nghe

- Ha ha ha em rẻ . Mày thật tuyệt – Bảo cười lớn

- Sau bao nhiêu đau khổ tao gây ra như v mày nghĩ Hân sẽ đồng ý chứ ? – hân rụt rè

- Khánh mà cũng có ngày biết sợ sao ? Sức công phá của em tao đúng là k hề nhỏ nha – Bảo trêu chọc

- Mày biết rồi thì giúp tao đi . Chỉ có 1 đêm thôi còn ở đó mà trêu chọc nữa ! Bây h đã là 9h tối rồi.

- Rồi ok ok

- À mà Linh thế nào rồi ? – Hân hỏi

- Sao lo à ?

- Không . Nhưng dù gì cô ta cũng là...

- Đừng nói cô ta là cô bé ngày xưa của mày – bảo cắt ngang lời hân – cô bé đó là em tao

- Em mày ? Thật chứ ?

- Mày có thấy tao giống đùa không ?

- Có – hân nhe nhúm

- Mày.... – bảo tức giận

- Đùa thôi ! Làm gì mà khinh vậy

- Nó vẫn còn giữ vòng đính ước của 2 đứa mày đấy. Chưa bao h nó tháo ra cả. Mà uốn tao kể nghe chuyện của Linh k ?

- Có chứ

Flash Back

Trong 1 căn nhà dột nát , tiếng la thất thanh k ngừng vang lên

- Mấy ng lm j vậy ? Tại sao lôi tôi đến đây – Linh hét lên

- Làm gì cô phải tự biết chứ nhĩ ? – Giọng Bảo vang lên đầy khinh thường

- Dám cho ng tông Hân sao ? Cô hình như chán sống rồi – Vũ lên tiếng

- Không nói nhiều nữa hành động đi – Diệp lạnh lùng

- Các ng giết tôi đi

- Ấy sao có thể chết dễ thế chứ ? Như v không phải là quá lời cho cô hay sao ? – Nhật Anh cười nửa miệng

- Tôi đã tha cho cô 1 lần , không ngờ cô lại có thể tiếp tục , xem ra không thể không chơi cô đc rồi

- Tôi sẽ cho cô nếm mùi đau khổ khi mà động đến bạn tôi – Diệp nói rồi quay sang Vũ – Ck à , ck kẻ hộ vk đi , kẻ bé thôi chơi cho nó nhieu nhé ;)

- Ok vk – nói rồi Vũ cầm lấy 1 con dao nhỏ , từ từ tiến đến chỗ cô ta. Roẹt ... roẹt ... âm thanh khô khốc vang lên , khuôn mặt Linh nhuốm máu , chỉ chút những đg kẻ ô nhỏ. Linh la lên không ngừng . Xưa nay khuôn mặt luôn là thứ cô ta yêu quý nhất

- Chơi nào Nhật Anh – Diệp cười – 1 chai nc hoa nhá

- Ok chiều hết – Nhật Anh nhìn Linh cười nham hiểm

- Ấy từ đã – Diệp nói – Sát thêm ít muối cho nó đỡ đau – Diệp nhấn mạnh từ “đỡ”

- Ok ok . À thêm ít chanh nữa – Nhật Anh nói . Rồi cả 2 đứa làm đúng như thế. Và rồi cứ như vậy , chúng nó chơi hết mặt , rồi đến bụng , rồi cả lưng , tay , chân...

- Yeah... Win rồi – Diệp reo lên

- Aizz ... sao cô ta nhỏ v chứ , chả bõ chơi chút nào – Nhật Anh không phục , nói rồi cô còn tặng thêm cho Linh 1 vết rạch ngang mặt cho chừa cái “tội” nhỏ.

- Chán chưa ? – Vũ ôm Diệp từ đằng sau

- Chưa , vẫn thấy thiếu cái j ấy ! – Diệp bực

- Để anh –Bảo cắt lời rồi quay sang Nhật Anh – Vk bớt giận đi , để ck lm cho vk hạ hỏa nhá – nói rồi Bảo lấy trong túi ra 1 đùm gồm : kiến lửa , nhện , chuột , gián , rắn , rết Đổ lên ng nhỏ Linh

- Ááááá.... - Linh nhảy dựng lên . Những con vật đó lm cô ta thấy kinh sợ

- Đã chưa vk – Bảo hỏi Nhật Anh

- Cx tạm , thôi về đi – Nhật Anh trả lời

- Ok – Cả lũ đồng thanh . Bảo quay sang Su : - Giao cho nhóc đẩy nhá

- Haizz ... lại là em sao ? – Su thất vọng , nhìn Linh 1 câu rồi phán về thất vọng – Chả có gì để chơi cả , thôi thì tạt axit và cắt gân tay chân chơi tạm vậy (*tg : voãi cả chơi tạm *Cả lũ : đồng thanh : Sợ chưa ? *tg: sợ bình thường , số phận của m.n đều do ta quyết định mà tự cao *Cả lũ : cầm dép ném *tg : ố la la đi bán dép nè ai mua k ?)

End Flash Back

- Ha ha – tiếng cười vang lên khắp phòng . Hân cười đến chảy cả nước mắt – Cảm ơn mày, sau bao nhiêu sóng gió mày vẫn là ng hiểu tao nhất

- Mày sắp lm em rẻ tao rồi đó . Liệu mà đền đáp đi – Bảo nhe nhúm

- Rõ thưa anh vk

Sau bao nhiêu đau khổ , 1 kế hoạch bất ngờ sẽ đến...

27. Chương 27: Tổ Tình - Happy Ending ...

Sáng hôm sau nó thức dậy , mệt mỏi , ủ rũ . Nó vẫn không muốn tin vào cái sự thật ấy ...

- Hân ... dậy đi con hôm nay phải đến bệnh viện – Cha nó gọi cửa
- Hai đầu mà ba lên gọi con ? – Nó gượng cười, nhưng mắt nó ướt đẫm.
- Hai con đi từ qua đến h đã về đâu
- Ba chờ con lát con đi thay đồ - nó nói rồi bước vào phòng tắm

1 lát sau ... nó bước ra với chân váy bút chì đen dài đến gần đầu gối , áo sơ mi đen kín cổ. Lạnh lùng và buồn ... Nó thực sự không muốn đến đó chút nào.

- Sao không có ai nhỉ -Nó thấy lạ , cả bệnh viện vắng hoe
- neoman moreumyeon doeneun geoya ireoke apeun nae mam
ama neoegen jimil geoya modeungeol andamyeon
haruneun jeonbu malhalppeonhaesseoss eo neoui apeseo(from my heart)
niga haengbokhamyeon halsurok (from my heart)
muneojineun nae moseup
My love is for you, always for you
ije neol wihaeseo hal ireun
(I'll be missing you)
naega jugeul mankeum beotimyeon doeneun geoni (I'll be missing you)
oneulcheoreom mak nunmul namyeon
himeobsi sseuneun geu mal
from (the) deepest of my heart
saranghandago, from (the) deepest of my heart
(I wanna no)
jebeop jalhago inneun geonji geojitmal haneungeonji (I wanna no)
joha boindan neoui mare hansireum nokon hae
jugeodo naneun anin ge matnyago mureul ppeonhaesseo
naui chakgaginji mollado
seulpeun ni eolgul bomyeo
eodingaeseo neoro inhae eotteokedeun naega sandan geo
(I'll be missing you)
imi geugeollo neon sojunghan saram ingeol (I'll be missing you)
gakkapjin anke, meoljin anke naega yeogi isseulge
I can promise you, from (the) deepest of my heart
oneul harudo neon utgo itgireur

[From my heart – Kang Tae Oh]

[Dịch]

Em là người duy nhất

Chẳng cần phải biết đến trái tim đầy đau đớn của anh

Nếu như em biết được mọi chuyện

Thì cũng sẽ chỉ là gánh nặng cho em mà thôi

Nhưng nhất định một ngày nào đó, anh sẽ nói với em

Mọi điều bấy lâu anh giấu

Nhưng thấy em càng hạnh phúc bao nhiêu thì anh cũng càng suy sụp bấy nhiêu.

Tình yêu anh dành trọn cho em

Luôn luôn chỉ mình em

Những gì anh phải làm lúc này là cố gắng níu giữ cho đến hơi thở sau cuối.

Vào một ngày nào đó giống hôm nay

Khi anh không thể ngăn nổi những giọt lệ đắng

Thì lời nói thì thầm rằng:

Anh yêu em

Chính là những gì chân thành nhất từ sâu thẳm con tim anh.

Là do anh đã làm tốt

Hay chỉ là do anh đang bị dối lừa

Em nói rằng trông anh thật ổn cũng là để động viên anh đúng không?

Đã có lần anh ngẫm hỏi em,

Nếu như anh không phải người thích hợp với em

Thì có lẽ là do anh đã hiểu lầm rồi

Khi anh nhìn vào nỗi u buồn trong đôi mắt em.

Tình yêu anh dành trọn cho em

Luôn luôn chỉ mình em

Những gì anh phải làm lúc này là cố gắng níu giữ cho đến hơi thở sau cuối.

Vào một ngày nào đó giống hôm nay

Khi anh không thể ngăn nổi những giọt lệ đắng

Thì lời nói thì thầm rằng:

Anh yêu em chính

Anh có thể sống đến giây phút này đều là vì em

Dù có thể nào đi chăng nữa, em quan trọng với anh như thế đó.

Không quá gần nhưng cũng chẳng quá xa

Anh sẽ luôn đứng nơi đây vì em

Anh có thể hứa với em như vậy, từ nơi sâu thẳm trong trái tim anh

Anh mong rằng mỗi một ngày trôi qua, là ngày em sống trong tiếng cười.

[Via :Jung Năm - Gorjess cuồng chín gái]

Giọng hát này ... quen thuộc quá ... là ... là của hân mà. Nó nghen ngào ... Mắt rưng rưng xúc động. Hân ... nó nhớ hân quá rồi. Nó muốn đc ôm hân lần nữa, nó muốn thấy hân cười với hân 1 lần nữa, dù chỉ 1 lần thôi cx đc.

- PHẠM GIA HÂN TÔI YÊU EM !!!!! - bài hát kết thúc , 1 giọng nói vang lên từ loa phát thanh của bệnh viện. Hân trong bộ áo vest đen lịch lãm cầm 1 bó hoa to bự bước ra

- Kh...Khánh Anh chưa chết sao ? – nó lấp bắp. Nó đang mơ hay sao

- Em nghĩ anh có thể chết sớm vậy sao ? Anh nói rồi mà. Anh yêu em. Nhật định anh sẽ để em ở bên anh – hân cười , đưa cho nó bó hoa. Đây là 99 bông hoa hồng trắng , ở giữa là hoa hồng đỏ đc kết thành hình trái tim . Hoa hồng trắng là loại hoa mà nó thích nhất . Giản dị , thanh khiết , mộc mạc nhưng cũng rất mạnh mẽ. Hân kéo bó vào hình trái tim được bao bởi nến và 999 bông hoa hồng đỏ ở giữa .Cùng lúc đó , từ trên cao thả xuống hàng loạt bong bóng nước , cảnh tượng rất chi là “rồ man tíc”

- Hic ... làm em khóc hết nước mắt – nó ôm lấy hân , đắm nhẹ vào lưng hân. Nhưng cái đánh mang theo bao tủi hờn.

Hân cứ kệ vậy cho nó đánh. 1 lúc sau , hân đẩy nó ra , cúi xuống trao cho nó 1 nụ hôn nồng thắm . Cú hôn cuốn theo bao nhớ nhung , hạnh phúc. Nó chưa kịp phản ứng , mắt vẫn mở to. Hân rời môi nó , nó kéo từ lưỡi ra 1 vật gì đó

- Là nhẫn sao ? – Nó ngạc nhiên . Khi hôn hân đã đẩy 1 chiếc nhẫn vào trong khoang miệng nó

- Hân ... Hari của anh ... đồng ý làm vk anh nhé – hân cười

- Không đâu – giọng nó không nhẽo lm hân có chút buồn. Nó thoáng thấy nét mặt ỉu xiu của hân mà buồn cười – Em chỉ kết hôn vs anh thôi .Vì em vốn là vk anh rồi mà . Hôn ước giữa chúng ta anh k nhớ sao ?

- Phạm Gia Hân anh yêu em – nói rồi hân đeo chiếc nhẫn vào tay nó . Phụt ... tiếng pháo hoa nổ lên , đồng thời trên khắp các bảng điện tử của bệnh viện hiện ra dòng chữ: “Khánh Yêu Gia Hân nhiều lắm” hoặc là “Gia Hân I Love You”. Và ngạc nhiên hơn nữa , ở giữa đại sảnh của bệnh viện là 1 tấm bảng lớn , nó hình của nó và hân , ở góc phải còn có 1 dòng chữ nhỏ : “Ken love Hari”

- Anh... nhận ra rồi sao ? – nó bất ngờ hỏi

- Uk. Anh xin lỗi vì đã k nhận ra em sớm hơn – Hân cười – Có biết tại sao anh lại chọn bệnh viện là nơi để tỏ tình không ?

- Hỏi như thật , ai mà biết đc ?

- Tiểu thư Gia Hân tài giỏi mà lại k biết sao ? – Hân đùa cợt – Vì bệnh viện chính là nơi chữa lành vết thương cho con người. Chính vì vậy anh đã chọn nơi này. Anh muốn bắt đầu từ nơi này , anh sẽ dành cả đời để chữa lành vết thương trong tim em

- Ken ... - Nó hét lên , vui sướng , hạnh phúc. Nó nhướn ng trao cho hân 1 nụ hôn nồng thắm. Cảnh tượng này sẽ không kết thúc nếu như không có 1 câu nói rất ư là “Có duyên” của Ba nó và ba hân : - E hèm ... ở đây còn có lớn đấy nhá

- Hi ... - Nó buông hân ra , đỏ mặt

- Thằng quỷ này , mày làm tao nốc hết 1 chai rượu hôm qua – Vũ đến , đắm vào bụng hân 1 cái

- Tao xin lỗi , phải thế tao ms biết chứ. Mày cx thương tao ghê nhĩ - Hân bắt đầu châm chọc

- Đương nhiên . Mày phải cảm kích tao đó – Vũ tự hào

- Nhưng rất tiếc , tao chỉ cần vk tao thương tao thôi . – hân ôm nó , nhe nhúm (*tg : lại nhe nhúm == anh này cuồng nhe nhúm)

- Ai là vk anh chứ ? – nó giận dỗi

- Em chứ ai ! Em vừa đồng ý còn gì – hân vẫn không bỏ cái bộ mặt hạnh phúc tốt độ đó
- Ha ha ... tất cả cùng cười. Những nụ cười thật tươi chấm dứt những ngày tháng đau khổ. Từ nay tất cả sẽ chỉ có hạnh phúc và hạnh phúc.

2 tháng sau...

- Tao lo quá mày ơi – Diệp đi đi lại lại trong phòng
- Bình tĩnh đi bọn tao đâu kém gì mày đâu – Nó nói, cố bình tĩnh nhất có thể

Hôm nay là ngày cả 3 bọn nó cùng tổ chức đám cưới . Trông bọn nó và bọn hân hôm nay như công chúa và hoàng tử vậy. Thật đẹp đôi. Đám cưới đc tổ chức sang trọng tại công viên hoàng gia – 1 công viên sang trọng và lớn bậc nhất Việt Nam .Vì là đám cưới tập thể của những thiếu gia tiểu thư của các tập đoàn lớn nhất nhì thế giới nên báo chí đứng chật cửa từ sáng sớm. Đến h đẹp , Cha của bọn nó đưa cầm tay bọn nó dẫn vào lễ đường trao cho tụi hân. Con đg dẫn vào lễ đg đc trang trí vs 2 màu chủ đạo : Tím và trắng. 1 màu của sự chung thủy và 1 màu của sự tinh khiết. 2 màu hòa vs nhau như làm tăng thêm vẻ sang trọng ý nghĩa của buổi lễ: - Mong các con chăm sóc chúng nó cho thật tốt – Cha của bọn nó nói vs bọn hân

Chủ trì của buổi lễ là ba nuôi của nó và hân

- Khánh , Bảo , Vũ các con có đồng ý làm chồng của Hân , Nhật Anh, Diệp suốt đời dù cho có bệnh tật hay ốm đau không ?
- Con đồng ý – Đồng thanh
- Hân , Nhật Anh , Diệp các con có đồng ý làm vợ của Khánh, Bảo , Vũ đến già hay không ?
- Bọn con không đồng ý – cả lũ đồng thanh. Cả hội trường xôn xao , bọn hân lo lắng
- Bọn con sẽ lm vk của các anh ấy đến chết chứ không đến già – Nó cười, một nụ cười tươi rói
- Đúng thế - Nhật Anh và Diệp đồng thanh , cả hội trg thở phào nhẹ nhõm còn bọn hân thì vô cùng hạnh phúc
- Vậy các con hãy trao nhẫn cho nhau đi . Ta chúc các con luôn hạnh phúc .- Ông Trung nói rồi bước xuống nhường sân khấu cho bọn nó
- Nhật Anh , anh yêu em – Bảo nói khi trao nhẫn cho Nhật Anh
- Em cũng yêu anh – Nhật Anh trao nhẫn cho Bảo
- Vợ à ! Cảm ơn em đã yêu anh đến ngày hôm nay .Chúng ta sẽ mãi hạnh phúc như vậy vợ nhé. – Hân đeo nhẫn cho nó
- Không – Nó đưa tay ra – Chúng ta sẽ còn hạnh phúc hơn vậy – Nó cười hạnh phúc rồi đeo nhẫn vào tay hân. Nhìn lên trời nó thầm nói : “Mẹ à ! Hân đã thực sự hạnh phúc rồi. Mẹ hãy yên nghỉ , mẹ nhé !”
- Haizz... Biết nói gì vs vk bây h nhỉ ? Anh sẽ không buông tay vk ra đâu – Vũ đeo nhẫn cho Diệp
- Anh có muốn buông em cũng sẽ không cho anh buông đâu – Diệp nháy mắt
- Vợ à anh yêu em – 3 bọn hân cùng hét lên – Mãi bên nhau nhé
- Ck à em cx yêu anh – Bọn nó cũng hét lên
- Sẽ mãi mãi bên nhau !!!!!!! - Cả 6 đứa cùng hét (*tg : gần hết em vẫn muốn nói 1 vài câu ạ : sau khi viết xong truyện này , em thấy các anh chị đều có 1 điểm chung duy nhất . Đó là Cuồng hết !!!)
- Rồi tất cả trao cho nhau 1 nụ hôn nồng thắm 1 nụ hôn chứng minh tất cả tình yêu họ dành cho nhau ... 1 nụ hôn để quên đi quá khứ đau khổ ... 1 nụ hôn để bắt đầu 1 khởi đầu mới : không đau thương , không buồn khổ , không nước mắt. Tất cả sẽ chỉ có hạnh phúc ... và nụ cười Sau bao nhiêu sóng gió tình yêu vẫn mãi mãi ở đó. Bền chặt và da diết.

.....~ Một Happy Ending ~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/se-mai-ben-nhau>